

Distribúované riešenie symetrickej hry

Tímový projekt

Tím číslo 13: **Švábi**

Členovia tímu: Bc. Matúš Svoboda,
Bc. Alexander Šimko,
Bc. Michal Štekláček,
Bc. Miroslav Štolc,
Bc. Jaroslav Tešlár,
Bc. Ľubomír Varga

Vedúci tímu: Ing. Peter Lacko
Školský rok: 2007/08

Zadanie

Od vzniku počítačovej vedy sa ľudia snažili vytvoriť programy, ktoré by hrali hry lepšie ako ľudia. V niektorých hrách sa podarilo vytvoriť programy hrajúce na majstrovskej úrovni, ale niektoré hry zostávajú pre počítače stále neriešiteľné.

Cieľom projektu bude vytvoriť s pomocou technológie BOINC (Berkeley Open Infrastructure for Network Computing) systém, ktorý bude schopný zistiť aspoň ultra slabé (prípadne slabé) riešenie skúmanej symetrickej hry. Ultra slabé riešenie nám dáva odpoveď na otázku, či prvý hráč vyhrá, prehrá alebo remizuje, ak bude hrať najlepšie ako sa dá.

Výsledný produkt bude obsahovať dve časti (server a klient). Server projektu, ktorý bude rozdeľovať úlohy pre klientov a zbierať ich výsledky. Server taktiež poskytuje globálne štatistiky projektu a individuálne štatistiky pre používateľov, riešiacich daný problém. Klientska aplikácia, ktorá vykonáva požadované výpočty na počítači používateľa, ktorý sa rozhodol darovať svoju výpočtovú silu projektu.

Funkčnosť systému overte na hre reversi 8x8 a GO 7x7.

I Dokumentácia Projektu

Obsah

1 Úvod.....	I-5
2 Špecifikácia zadania.....	I-6
2.1 Server.....	I-6
2.2 Klient.....	I-6
3 BOINC.....	I-7
3.1 Popis priebehu komunikácie serveru a klienta.....	I-8
3.2 Démoni bežiaci na serveri.....	I-9
3.3 Možnosti komunikácie klienta a serveru.....	I-10
4 Hry.....	I-11
4.1 Symetrické hry.....	I-11
4.2 Reversi.....	I-11
4.3 GO.....	I-13
5 Teoretický základ pre riešenie hier.....	I-17
5.1 Aké riešenie h adáme.....	I-17
5.2 MiniMax.....	I-17
5.3 Ve kos stromu h adania.....	I-19
5.4 Alfa beta usekávanie.....	I-20
5.5 NegaMax.....	I-22
5.6 Alfa beta usekávanie s NegaMax rozšírením.....	I-23
5.7 NegaScout.....	I-24
5.8 MTD(f).....	I-26
5.9 Heuristiky.....	I-26
5.9.1 Heuristika vražedného ahu.....	I-26
5.9.2 Heuristika založená na histórii ahov.....	I-27
5.9.3 Problémovo závislé ohodnotenie vhodnosti pozície.....	I-27
5.10 Transpozícia tabu ka.....	I-30
5.11 Symetrické pozície.....	I-30
5.12 Serverové a klientske preh adávanie.....	I-30
6 Existujúce riešenia.....	I-32
6.1 Reversi.....	I-32
6.2 GO.....	I-33
7 Možnosti ukladania stromu na disk.....	I-34
7.1 Reprezentácia stavu hry.....	I-34
7.2 Ve kos uložených dát.....	I-34
7.3 Reprezentácia stromu.....	I-34
7.4 Konkrétne možnosti ukladania stromu na disk.....	I-35
7.4.1 Existujúci systém súborov.....	I-35
7.4.2 Vlastný FS.....	I-36
7.4.3 Databáza.....	I-36
7.5 Záver k ukladaniu dát.....	I-37
8 Návrh systému.....	I-38
8.1 Návrh paralelného systému.....	I-38
8.2 Návrh spoločných astí.....	I-39
8.2.1 Komponent hra.....	I-39
8.2.2 Komponent Uzol.....	I-40
8.3 Návrh klienta.....	I-41
8.4 Návrh server.....	I-44
9 Prototyp.....	I-47
9.1 Prototyp hry na jeden PC.....	I-47

9.1.1 Celý strom do istej h bky.....	I-47
9.1.2 Odhad faktoru vetvenia.....	I-48
9.2 Prototyp aplikácie pre BOINC.....	I-48
9.3 Prototyp BOINC projektu.....	I-49
9.3.1 Návrh databázy.....	I-49
9.3.2 Klient.....	I-51
9.3.3 Generátor úloh.....	I-52
9.3.4 Asimilátor.....	I-53
10 Zmeny oproti návrhu.....	I-54
10.1 Spoločné časti.....	I-55
10.1.1 Komponenta search.....	I-55
10.1.2 Komponenta uzol.....	I-55
10.1.3 Komponenta hra.....	I-56
10.2 Klient.....	I-57
10.2.1 Heuristická komponenta.....	I-58
10.3 Server.....	I-59
10.3.1 Vstupno-výstupná komponenta.....	I-59
10.3.2 Databázová komponenta.....	I-60
11 Implementácia.....	I-61
11.1 Ktorý hrá je ktorý.....	I-61
11.2 Použitá heuristika.....	I-61
11.3 Implementované algoritmy na klientovi.....	I-61
11.4 Ukladanie stavu výpočtu na klientovi.....	I-62
11.5 Databáza.....	I-63
11.5.1 Databáza pre hru reversi.....	I-64
11.5.2 Identifikácia uzla.....	I-64
11.5.3 Prepojenie uzlov.....	I-65
11.5.4 Ohodnotenie uzlov.....	I-66
11.5.5 Ohodnocovanie stromu.....	I-66
11.5.6 Dátová reprezentácia v databáze.....	I-66
11.5.7 Implementácia databázového modulu.....	I-67
11.5.8 Kompilácia databázového modulu.....	I-68
11.6 Implementácia asimilátora.....	I-69
12 Testovanie.....	I-70
12.1 Testovanie algoritmov a výkonnosti heuristík.....	I-70
12.2 Testovanie klienta.....	I-72
12.3 Testovanie asimilátora.....	I-73
12.4 Testovania generátora.....	I-73
13 Výsledky.....	I-75
14 Zhodnotenie.....	I-76
15 Použitá literatúra.....	I-77
Príloha A – Slovník pojmov.....	A-1
Príloha B – Použitá notácia diagramov.....	B-1
Príloha C – Používateľská príručka.....	C-1
Príloha D – Technická príručka.....	D-1

1 Úvod

udia sa venujú hraníu hier oddávna. Ich motívy sú rôzne. i už je to hranie prezábavu, pokorenie kamaráta alebo vidina miliónových ziskov v Monte Carle, hry zaujímajú udsnú pozornos stále.

Deterministické stolové hry predstavujú samostatnú kapitolu. lovek sa nemusí namáha , nespotí sa, ani si nezlomí nohu. Môže sedie v teple svojej izby, húta , namáha svoje mozgové závitý a ozlomkrky aha figúrkami alebo kame mi pohracej ploche. Sta í mu iba jeho intelekt.

Niektorí sa pri ich hraní uspokoja s tým, že pokoria svojho suseda, vyhrajú miestny, i svetový šampionát. Sú však udia, ktorí pri hraní hier zachádzajú alej a pýtajú sa: “Existuje spôsob ako vyhra stále?”

Koho by táto otázka nelákala? Málo z nás je nato ko nadaných, aby vedeli poskytnú matematický dôkaz, alebo má k dispozícií nieko ko miliónov rokov na preskúmanie všetkých možností hry.

My sme túto výzvu vrámci predmetu Tvorba softvérového systému v tíme prijali a v tomto dokumente opisujeme pokus o h adanie odpovede na stanovenú otázku. Nerobíme to pre jedínú konkrétну hru, no venujeme sa všeobecnému systému na nájdenie ultra slabého riešenia pomocou distribuovaného systému BOINC.

T tomto, prvom, dieli dokumentu sa venuje riešeniu projektu.

V kapitole dva uvádzame špecifikáciu zadania a požadované vlastnosti riešenia. Kapitola tri pojednáva o distribuovanom systéme BOINC, jeho architektúre, astiach a fungovaní. V kapitole štyri popisujeme hry reversi a GO, ich pravidlá a základné stratégie hry. Kapitola pä poskytuje nevyhnutné teoretické záležitosti oh adom riešenia hier, rozoberá vybrané algoritmy, heuristiky a vylepšujúce techniky. Existujúce riešenia hier reversi a GO o menších rozmeroch rozoberá kapitola šes . V kapitole sedem analyzujeme rôzne možnosti ukladania stromu preh adávania. Kapitola osem sa venuje hrubému návrhu systému a v kapitole devä popisujeme vytvorené prototypy. Zmenami, ktoré sme museli spravi oproti návrhu zo zimmého semestra sa zaoberá kapitola desa . V jedenástej kapitole je popísaná samotná implementácia nášho projektu.

Testovaniu rôznych astí produktu sa venuje kapitola dvanás . Stru né zhrnutie nami dosiahnutých výsledkov je v trinástej kapitole. Príloha A obsahuje slovník pojmov a príloha B notáciu použitú v kapitole osem. Príloha C obsahuje používate skú príru ku. Technická príru ka sa nachádza v prílohe D.

2 Špecifikácia zadania

Cieľom projektu je za pomoci technológie BOINC vytvoriť systém, ktorý bude schopný dostať ako výstup ultra slabé riešenie symetrickej hry. My budeme riešiť symetrické hry reversi 8x8 a GO 7x7. Snahou je vytvoriť taký systém, aby bol čo najviac nezávislý na hre. To znamená, aby bolo možné v ňom riešiť aj iné symetrické hry, ako je napr. šach a pod.

Systém bude obsahovať dve hlavné časti:

- 1) server
- 2) klient

Aby bolo možné pracovať na tomto projekte aj v nasledujúcich rokoch, je potrebné, aby vytvorené zdrojové kódy boli prehľadné, modulárne a pochopiteľné.

Ďalšou dôležitou časťou projektu je dokumentácia. Je ju potrebné vytvárať zodpovedne a nemôže byť zanedbaná.

2.1 Server

V systéme bude jeden server. Jeho úlohami sú:

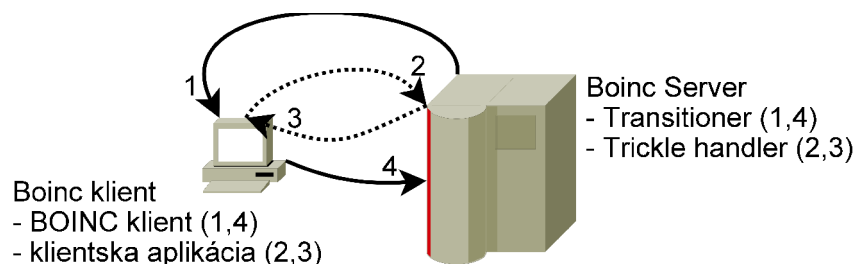
- 1) rozdelenie hlavnej úlohy na čiastkové podúlohy
- 2) rozdelenie čiastkových podúloh medzi klientov
- 3) zabezpečenie komunikácie medzi serverom a klientmi
- 4) zber čiastkových úloh od klientov
- 5) sumarizácia čiastkových podúloh
- 6) spočítanie celkového riešenia
- 7) vytvorenie štatistík

2.2 Klient

Jeho úlohou bude riešiť čiastkové podúlohy, ktoré dostal zadané od servera. Klientov bude v našom systéme čo najviac – čím viac klientov bude pracovať na riešení úlohy, tým bude riešenie rýchlejšie dosiahnuté.

3 BOINC

BOINC¹ (Berkeley Open Infrastructure for Network Computing) je open-source-ový softvérový projekt, ktorý umožňuje využívať svoj výkon dobrovoľníkov na asovo národné výpočty. Jeho architektúra je typu klient – server. Na BOINC softvéri je postavených niekoľko desiatok výpočtových, vedeckých i menej vedeckých projektov. Jedným z najznámejších je SETI (Search for Extraterrestrial Intelligence), hľadanie mimozemskej inteligencie. Na Zemi je rozmiestnených niekoľko satelitov, jeden z nich však zachytáva signály prichádzajúce z kozmu a snaží sa v nich hľadať inteligenciu. Zachytených signálov je obrovské množstvo a je ich snaha analyzovať všetky. Pre analýzu takeého množstva dát by však bolo treba superpočítač, čo je drahá hračka, a tak vedci vyvinuli [SETI@home](http://setiathome.berkeley.edu). Vznikla možnosť pomôcť s výpočtami doslova zo svojho domu. Stiahnutím malej aplikácie, ktorá z času na čas stiahla dáta z laboratórií, spracovala ich a výsledok vrátila naspäť. Tento spôsob pomoci pri hľadaní mimozemskej inteligencie si našiel obrovské množstvo prívržencov a dobrovoľníkov, ktorí pomáhali. Tak vznikol základ pre platformu umožňujúcu zapájať množstvo domácich počítačov do veľkých výpočtov. Vznikol BOINC. Koncom roku 2005 bola vypustená posledná úloha pre klasické SETI klientske programy a aj samotný SETI odvtedy beží tiež na BOINC platforme.

Obr. 1: Komunikačné možnosti BOINC projektu s BOINC aplikáciou na klientskej strane.
 1. poslanie úlohy od serveru klientovi po vyžiadaní práce, 2. asynchrónna komunikácia od klienta k serveru, 3. asynchrónne oznámenie udalosti zo serveru klientovi, 4. poslanie výsledku na server

BOINC server poskytuje klientske aplikácie, ktorých úlohou je uskutočňovať národné výpočty. Aplikácie však pre svoju činnosť potrebujú ešte úlohu (angl. workunit). Je to súbor obsahujúci popis úlohy a dáta k nej. Klientska aplikácia berie ako vstup danú úlohu, transformuje ju na výstup, ktorým je výsledkom výpočtu (angl. result) a je uložený ako súbor. Tento výsledok následne pošle BOINC klient na projektový server.

Dobrovoľník pre zapojenie sa do pomoci vo výpočtoch nainštaluje BOINC klient aplikáciu a následne si v BOINC klientovi pridá projekty, na ktorých sa chce podieľať. Každý projekt má svoju stránku, na ktorej sa každý dobrovoľník môže pozrieť na svoje výsledky, koľko kreditov za ne získal a môže meniť svoj podiel v prispievaní danému projektu. Je teda možné podieľať sa na hľadaní proteínu proti malárii, HIV, ale zároveň je možné využívať om zadanom pomere pomáhať v renderovaní počítačových animácií, poprípade pomáhať v hľadaní gravitačných vln.

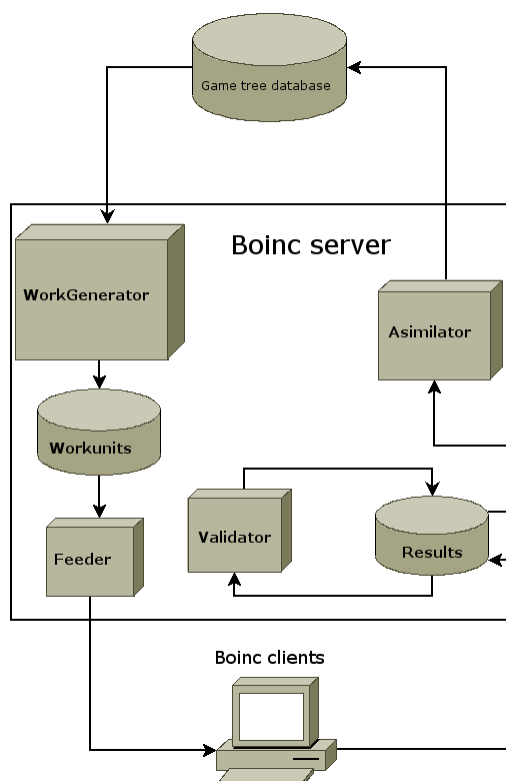
¹ <http://boinc.berkeley.edu/>

Projektov pre BOINC platformu je aktuálne asi 40 a zaoberajú sa rôznymi oblasťami. Nájdu sa napríklad i problémy ako hľadanie minimálnej konfigurácie sudoku hry, z ktorej je možné získať iba jedno správne vyplnenie hracej plochy. Okrem herných, fyzikálnych, chemických a lekárskeho projektov sa nájdu i počítačovo orientované.

3.1 Popis priebehu komunikácie serveru a klienta

Štandardný priebeh výpočtu sa začína vyžiadanim práce klientom od serveru. Server následne pošle klientovi nejakú úlohu, a ak je potrebné, tak i klientsku aplikáciu, ktorá vie danú úlohu spracovať. Klient po prijatí všetkých potrebných dát spustí klientsku aplikáciu a odovzdá jej na vstup prijatú úlohu. Aplikácia vykoná potrebné výpočty, ako výstup pripraví výsledok a ukončí svoj beh. Klientsky softvér následne oznámi projektu, že daná úloha je spracovaná, a pošle výsledný výsledok serveru.

Nasledujúce podkapitoly budú jednotlivo popisovať časti systému, ktoré sú na Obr. 2. Pre vytvorenie nového BOINC projektu nie je nutné implementovať všetky časti systému. Niektoré časti je možné v niektorých prípadoch použiť štandardné. Bližšie tieto možnosti opíšeme v príslušných podkapitolách.

Obr. 2: Podrobný popis na architektúru BOINC serveru a jeho časti

3.2 Démoni bežiaci na serveri

Generátor úloh

Úloha generátoru úloh (angl. WorkGenerator) je jednoduchá. Na požiadanie vygenerova daný počet úloh, uloží ich nadisk do adresára pre odoslanie klientom a každú takto vygenerovanú a uloženú úlohu zaregistruva v projektovej databáze. V našom prípade bude generátor úloh používa pre generovanie nových úloh informácie z databázy stromu hry. Databáza stromu hry je vzhľadom na BOINC projekt externé úložisko aktuálneho stavu výpočtu. Generátor úloh je závislý na klientskej aplikácii, teda pre každú klientsku aplikáciu je potrebné mať jeden takýto generátor.

Rozdelova úloh

Rozdelova úloh (angl. Feeder) je démon, ktorý je implementovaný a nie je ho potrebné nahradzovať, alebo upravovať. Stará sa o rozdeľovanie úloh klientov, ktorí žiadajú o prácu. V našom projekte sa touto časťou BOINC softvéru nebudeme zaoberať. Štandardný rozdeľova úloh je možné inštruovať k rôznemu poradiu odosielania úloh. Úlohy je možné poslať klientom podľa času vytvorenia, podľa priority alebo náhodne. Pri viacerých klientských aplikáciách, teda viacerých problémov riešených v rámci jedného projektu, je možné poslať úlohy buď náhodným poradím, podľa dotypu aplikácie, alebo v nastavenom pomere.

Validátor

Validátor (angl. Validator) je zodpovedný za validáciu prišlých výsledkov. Pri generovaní úloh generátorom úloh si tento démon určuje počet klientov, ktorí majú počítať istú úlohu. Je to kvôli bezpečnosti. Klienti môžu z rôznych dôvodov falšovať vracané výsledky, a tak sa dáva tá istá úloha prepočítať viacerým klientom a výsledky sa porovnávajú. Porovnanie má na starosti práve validátor.

Po prijatí výsledku je úlohou validátora vytvoriť alebo určiť takzvaný kanonický výsledok (angl. canonical result), ktorý zastupuje všetky výsledky. Tento následne použije asimilátor. Prijaté výsledky validátor porovná a určí kredit, ktorý sa pripíše na účet klientom, ktorí úlohu počítať. Kredit je možné získať dvoma spôsobmi. Z klientských výsledkov vyčíta počet operácií, ktoré zhruba procesor vykonal pri výpočte (čas krát benchmark), alebo, ak generátor úloh takú informáciu k úlohe uložil, vyčíta kredit úlohy prislúchajúcej k výsledku. Ak to výpočet dovoľuje, je lepšie určiť kredit pri tvorbe úlohy a teda pri validácii ho vyčítať z úlohy.

Asimilátor

Asimilátor (angl. Assimilator) je zodpovedný za spracovanie kanonického výsledku úlohy. Spracovanie z pohľadu BOINC serveru znamená prenesenie informácií z výsledkov do externého úložiska. Po „asimilovaní“ výsledku úlohy je úloha i jej výsledok zmazaný. Asimilátor v našom prípade bude ukladať hodnotenia stromu do externého úložiska stromu hry.

Iné súčasti BOINC serveru

BOINC server obsahuje i tu nemenované demony, ako napríklad file deleter démon. Všetky demony, ktoré neboli menované sa používajú štandardné a v žiadnom z projektov nie sú nahradzované vlastnými verziami. Kompletný popis démonov sa nachádza na dokumenta nej stránke projektu BOINC².

3.3 Možnosti komunikácie klienta a serveru

Komunikácia je pri distribuovaných výpočtoch veľmi dôležitá súčasť výpočtu. Na periphery sa na komunikácii stratí i niekedy do desiatok percent výkonu. Záleží od paralelizovateľnosti problému, ako komunikácie a v akom rozsahu je potrebnej. Pre BOINC projekty, kde komunikácia prebieha cez internet, a nemôže sa spoliehať na stálu dostupnosť klientov, je možné požiadať iba veľmi dobre paralelizovateľné úlohy. Je snaha spraviť BOINC platformu vhodnú i pre „low latency“ projekty, kde nie je dlhšiu dobu dostupná žiadna práca, ale keď je dostupná, musí sa spraviť rýchlo a teda je delená na menšie časti, aby sa lepšie využili aktuálne pripojené počítače.

Komunikácia serveru s klientom je možná v zásade dvoma spôsobmi. Prvým spôsobom, ktorý je v BOINC architektúre od jej zrodu, je odovzdanie úlohy klientovi po tom, čo si klient vyžiada úlohu. V danej úlohe je všetko potrebné pre aplikáciu v klientovi na to, aby splnila svoju výpočtovú úlohu. Druhou, novšou, možnosťou komunikácie od serveru ku klientovi je posielanie správ cez rad správ. Keď sa klient zrazu na seba kontaktuje so serverom v priebehu výpočtu, server odovzdá klientovi správy, ktoré mu adresoval niektorý z démonov. Klientovi sa dá vnútri pripájať sa na server v daných časových intervaloch. Klient sa pripája, keď zistí, koľko kreditov má daný užívateľ, a tiež je pripravený vyzdvihnúť si správu určenú pre klientsku aplikáciu. Tento spôsob komunikácie bol zavedený pre možnosť kontaktovania klientskej aplikácie počas výpočtu a oznámiť jej nové skutočnosti. Odzrušenia úlohy, cez odovzdanie nových poznatkov, ktoré urýchlia riešenie problému, až po oznámenie ukončenia projektu z dôvodu úspešného vyriešenia problému.

Komunikácia od klienta k serveru prebieha obdobne. Najstarším spôsobom je odoslanie hotovej úlohy, v ktorej klientska aplikácia navrhne počet kreditov za výpočtovú úlohu. Dôsledkom okrem samotného výsledku uvedie strávený čas výpočtom podobne. Tu je pre klientsku aplikáciu otvorený priestor na informovanie serveru o čomkoľvek. Tento systém sa pri projektoch, ktorých úloha trvala extrémne dlho (mesiace), ukázal ako nedostatočný, a tak obdobne, ako i na serverovej strane, sa pridala možnosť asynchrónnej komunikácie klienta so serverom počas priebehu výpočtu. Klientska aplikácia môže odovzdať správu pre server klientovi a ak je to potrebné, vyžiada si okamžité pripojenie sa na server a odovzdanie správy. Takto napríklad pri dlhých úlohách môže klientska aplikácia oznámiť serveru, že úloha sa počíta, a že má zmysel pokračovať na výsledok. Môžu sa i prideliť predčasne body za výpočtovú úlohu.

² <http://boinc.berkeley.edu/trac/wiki/BackendPrograms>.

4 Hry

4.1 Symetrické hry

Symetrická hra je hra, v ktorej majú obidvaja hráči rovnaké – symetrické – postavenie. Obaja hráči sú rovnocenní, môžu robiť rovnaké akcie vyplývajúce z presných pravidiel hry. Odlišujú sa len v tom, že jeden z nich je na začiatku ako prvý. Obaja hráči riešia rovnaký strategický cieľ – maximalizujú svoj zisk, a sú zároveň zabrazení v tejto akcii súperovi, t.j. minimalizujú zisk súpera. Medzi známe a obľúbené symetrické hry patrí aj reversi a go, ktoré sú predmetom riešenia tohto projektu, a preto ich podrobnejšie popíšem v nasledujúcich kapitolách.

4.2 Reversi

Pravidlá hry a herné stratégie zachytáva dokument Randyho Fanga [4]. Hra reversi bola pôvodne objavená Angličanmi Lewisom Watermanom a Johnom W. Molletom koncom 19. storočia. Neskôr nadobudla veľkú popularitu. Nové pravidlá známe ako othello sa zaviedli v 70. rokoch 20. storočia v japonskom meste Miko. Prvé majstrovstvá sveta sa uskutočnili v roku 1977. Najúspešnejšími individuálnymi hráčmi sú doteraz Japonci, z tímov Francúzi.

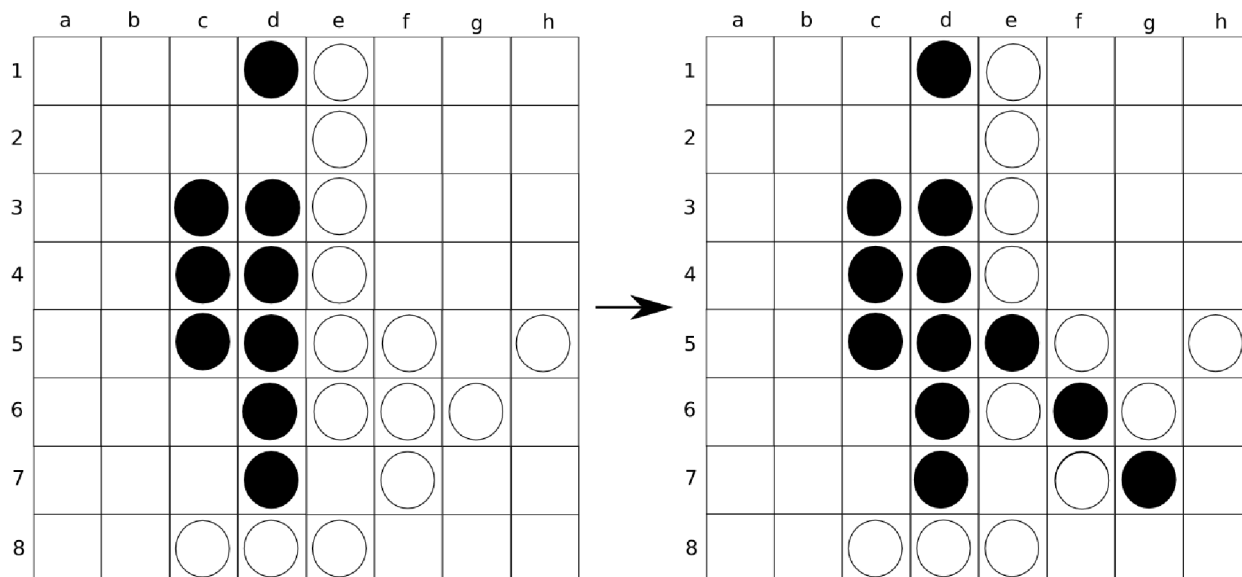
Reversi hrajú na hracej ploche bežne rozmerov 8x8 dvaja hráči – tmavý a svetlý. Hracia plocha pozostáva zo stĺpcov, ktoré definujú zľava doprava písmená abecedy, a z riadkov, ktoré sú označované zhora nadol. Pôvodne reversi nemalo určenú začiatkovú pozíciu. Až pravidlá othello definujú, že hra sa začína so štyrmi kameňmi v strede hracej plochy, dvomi kameňmi tmavého hráča a dvomi kameňmi svetlého hráča usporiadanými do diagonál. Tmavý hráč má kamene na pozíciách E4 a D5 a svetlý na D4 a E5 ako znázorňuje Obr. 3. Začína biely hráč.

	a	b	c	d	e	f	g	h
1								
2								
3								
4				○	●			
5				●	○			
6								
7								
8								

Obr. 3: Začiatková pozícia pri reversi

Každý hráč musí umiestniť svoj ďalší kameň na voľnú pozíciu hracej plochy tak, aby existovala aspoň jedna horizontálna, vertikálna alebo diagonálna úsečka medzi novým kameňom a iným

kame om toho istého hrá a, pri om všetky medzi ahlé kamene patria súperovi. Po uskuto není takéhoto ahu sa spomínané súperove kamene stanú kame mi hrá a, ktorý takýto ah uskuto nil, t.j. zmenia farbu. V praxi to znamená, že sa kame prevráti na opa nú stranu. Ak hrá nemá možnosť vykona ah pod a tohto pravidla, na rade je opä protihrá . Na Obr. 4 je zobrazený jeden ah v hre reversi, keď tmavý hrá dá kame na pozíciu g7.

Obr. 4: Ukážka ťahu v reversi

Hra sa kon í, ak už ani jeden hrá nemôže hra alej. Táto situácia môže nasta v troch rôznych prípadoch:

1. celá hracia plocha je zaplnená kame mi
2. na hracej ploche sa nachádzajú len kamene jedného hrá a a druhý hrá nemá ani jeden
3. na hracej ploche sú ešte vo é miesta, ale ani jeden z hrá ov nemá platný ah k dispozícii

Hru vyháva ten hrá , ktorý má na konci hry viac svojich kame ov na hracej ploche.

Pre othelo zatia nebola objavená stratégia, ktorá by znamenala ví azstvo v hre. Výhoda v podobe ve kého po tu kame ov hrá a môže ahko vyústi do prehry, pretože obmedzuje možnosť ahov hrá a a dáva ve kú výhodu pre protihrá a získa naraz ve ké množstvo kame ov. Existujú však elementy, ktoré vedú k úspešnej stratégii:

- **Rohy:** Ak si jeden z hrá ov obsadí rohové pozície, ostanú imúnne až do konca hry. Nie je totiž za nimi žiadna pozícia pre alší kame , a tak ani možnosť pre súpera získa ich. Je výhodné obsadi ich v priebehu hry, nie na začiatku.
- **Pohyblivos :** Táto metóda sa snaží obmedzi možnosť krokov protihrá a. Ak hrá robí postupne také kroky, ktoré obmedzujú legálne pohyby protihrá a, tak protihrá je skôr i neskôr donútený urobi nežiaduci ah pod a vôle toho druhého. Ideálna pozícia je napríklad, keď sú kamene hrá a sústredené v strede a obklopené kame mi protihrá a. V takom prípade hrá s kame mi v strede určuje, aké ah bude mať protihrá k dispozícii.
- **Hrany:** Ide o podobný princíp ako u rohov. Hrá sústre uje kamene pri hranách hracej plochy, ktoré je potom ažké získa protihrá om. Odporú a sa hra na hrany v rozbehutej

hre, keď už hrá má výhodu v pohyblivosti alebo mnoho kameňov, ktoré mu už určia ostane.

- *Parita*: Koncepcia parity patrí medzi najdôležitejšie súčasti stratégie. Hrá sa snaží o to, aby aj jeho ťahy pri takmer zaplnenej hracej plochy na konci hry boli uskutočniteľné, a aby sa mu tak v tejto finálnej fáze hry podarilo zväčšiť počet svojich stabilných kameňov.
- *Dopredné pozeranie*: Ako platí aj v šachu, v reversi sa oplatí premýšľať nie len nad aktuálnou situáciou na hracej ploche, ale aj nad možnými ťahmi oponenta a vývojom situácie.
- *Koniec hry*: Keď je hra niekedy koncom, hrá sa zameriava na iné stratégie, ktoré mu zabezpečia o najlepší výsledok hry.

Podľa práce Allisa [1] je stavový priestor hry obrovský, rádovo asi 10^{30} . Keďže hra sa v priemere končí pri 58. ťahu priemerný počet možných ťahov na jeden stav hracej plochy je 10, kompletný strom hry by obsahoval 10^{58} uzlov. Aj to je dôvod, prečo problém víťaznej stratégie pre hru reversi nebol doposiaľ matematicky vyriešený. Experti sa však domnievajú, že pri štandardnej hre na hracej ploche o rozmeroch 8x8 by pri perfektných ťahoch oboch hráčov vyústil výsledok do remízy. Pri rozmeroch 4x4 a 6x6 bolo dokázané, že vyhráva druhý (svetlý) hráč.

Programy na hru reversi hrajú na úrovni svetových šampiónov od roku 1980. V tomto roku program The Moor vyhral hru proti aktuálnemu majstrovi sveta. Odvtedy sa programy neustále zlepšovali. Všetky silné programy sú založené na štandardných technikách, teda hlbokom alfa-beta prehľadávaní, veľa databáze, heuristike a ohodnocovacej funkcii.

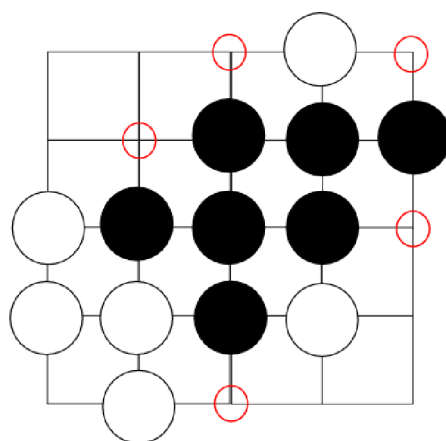
4.3 GO

Go je symetrická dosková hra pre dvoch hráčov, o ktorej prvá písomná zmienka pochádza už z 5. storočia pred n.l. z Číny. Dnes má popularitu už na celom svete. Hoci pravidlá go sú veľmi jednoduché, stratégia hry je extrémne komplexná. Go je deterministická strategická hra ako šach, dáma alebo reversi, avšak jej zložitosť prekonáva všetky tieto hry.

Go sa hrá s čiernymi a bielymi kameňmi na doske s mriežkou s rozmermi 19x19. Kamene sú ukladané na priesečníky mriežky, ktorých je v tomto prípade 361. Samozrejme Go môže byť prispôbené aj na rôzne ďalšie veľkosti, populárne sú ešte rozmery 13x13 a 9x9. Cieľom hry je kontrolovať väčšiu časť hracej plochy ako súper.

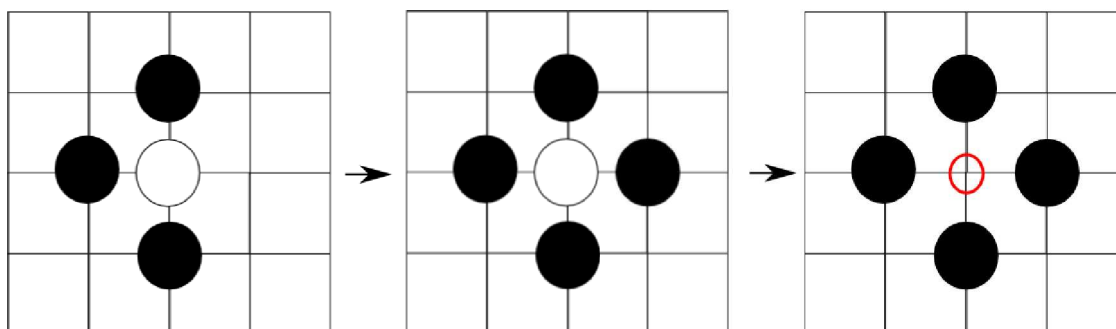
Základné pravidlá hry go uvedené v zdroji [13] zhrňujú:

- Biely a čierny hráč sa striedajú v ukladaní kameňov na body mriežky. Čierny hráč začína. Kameňom, ktorý už je uložený na mriežke, sa nesmie hýbať.
- Každý voľný priesečník susediaci s kameňom sa nazýva *sloboda*. Kameň môže mať maximálne štyri slobody.
- Kamene rovnakej farby, ktoré sú navzájom na mriežke spojené, tvoria *skupinu*. Celá skupina kameňov má vlastné slobody, nemôže byť rozdelená a stáva sa tak veľa kým kameňom na mriežke. Skupinu tvoria len kamene, ktoré neoddeľujú prázdny priesečník. Ukážková skupina kameňov a jej slobody sa nachádza na Obr. 5

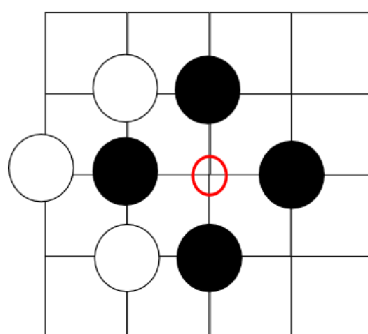
Obr. 5: Skupina čiernych kameňov a jej slobody

- Skupina kameňov môže byť rozšírená pridaním kameňov rovnakej farby na jej slobody, ideálnym rozšírením je uloženie kameňa na spoločnú slobodu dvoch skupín tej istej farby.
- Ak hráč postupne obsadí svojimi kameňmi všetky slobody kameňa a alebo skupiny kameňov nepriateľa, druhý kameň resp. skupina kameňov je *zajatá*. Po strate poslednej slobody musí byť kameň i celá skupina okamžite odstránená z dosky. Zároveň hrá si zhromažďuje súperove kamene pre neskoršie porovnanie skóre. Obr. 6 ukazuje situáciu, kedy je zajatý a z plochy odstránený jeden biely kameň.

Obr. 6.: Zajatie bieleho kameňa

- Hráč nesmie zahrať taký ťah, aby jeho kameň nemal po ťahu žiadnu slobodu. Do tejto tzv. *samovraždy* môže hráč uložiť kameň len vtedy, ak týmto ťahom zajme súperov kameň i celú skupinu. Jeho kameň tak získava slobody a nestojí po ťahu v samovražde.
- Podľa pravidiel *ko* (v preklade nekonečný) hráč ale nesmie zahrať taký ťah, aby sa jeho ťah presne zopakovala pozícia pred posledným ťahom súpera. Toto pravidlo sa týka situácií, kde by inak bolo možné hrať jeden kameň stále dookola, a tak znemožniť koniec hry. Ukážka takejto situácie je na Obr. 7.

Obr. 7: Pravidlo Ko

- Postupom hry sa na doske vytvárajú oblasti, kde sa sústredia kamene jednej farby. Vo ne-priese níky vo vnútri hranice tvorenej kameni jednej farby sa nazývajú *územie*. V priebehu hry sa hrá i snažia obhajovať svoje územia a súčasne ni i útokmi územia súpera.
- Hráč môže vynechať ťah, ak si myslí, že to pomôže zväčšeniu jeho teritória, a zmenšeniu teritória súpera. Ak za sebou vynechajú ťah obaja hráči, hra končí. Každý hráč si spočíta body vlastných území na doske a body za zajatcov. Víťazí hráč s väčším bodovým súčtom.

Hranie go je veľmi ťažká úloha. Hráč musí mať za sebou tisíce hier, aby získal určitú zručnosť. Postupne sa zdokonaľuje v chápaní, ako spája kamene do skupín, aby tak mali väčšiu moc. Dobré je pochopiť úvodné sekvencie hry (Fuseki), ktoré sú veľmi dôležité, aby sa hra v strednej fáze rozbehla. Na štandardnej doske je otváranie hry v rohoch viac efektívne ako vytváranie území poblíž stredy. Avšak je potrebné pochopiť základné koncepty a princípy využívané v komplexných stratégiách hry, ako to vysvetľuje Baker [2]:

- *Spájanie a rozdeľovanie*: Kamene je potrebné držať pohromade. Spájaním kamenov a vytváraním skupín dochádza k rozšíreniu slobôd. Aby potom oponent zajač celú skupinu, musí obsadiť všetky jej slobody. Skupiny kamenov sú teda silnejšie, pretože si navzájom zdieľajú slobody. Na druhej strane, keďže vytváranie skupín robí skupinu silnejšiu, dôležitá ofenzívna taktika tiež spočíva v tom, že hráč sa snaží zabrániť súperovi vo vytváraní takýchto skupín tým, že ich rozdeľuje na menšie skupinky. Hovoríme, že ich odstriháva.
- *Život a smrť*: Kľúčovým konceptom taktiky v go je klasifikácia skupín kamenov na živé, mŕtve a neobývané. Na konci hry skupiny kamenov, ktoré nemôžu uniknúť zajatiu počas hry, sú odstránené z dosky ako zajaté. Tieto kamene sú mŕtve. Ich pochopenie spočíva v tom, že hráč sa namiesto toho, aby sa silou mocou snažil zajač ich počas hry, snaží venovať iným častiam dosky, keďže na konci hry sú tak či tak zajaté. Skupina kamenov, ktorá nemôže byť zajatá, sa nazýva živá. Dôvodom toho je napríklad blízkosť inej skupiny tej istej farby, ku ktorej by sa v prípade útoku súpera na skupinu, dalo priblížiť, spojiť a zabrániť tak úmyslu súpera. Kamene, ktoré nie sú ani živé ani mŕtve, sa nazývajú neobývané.
- *Bitky o ko*: Existencia bitiek ko súvisí s jedným zo spomenutých pravidiel hry go – ko, ktoré zabraňuje možnosti okamžitého opakovania rovnakej pozície v hre, pri ktorej jeden kameň je zajatý a následne je zajatý kameň, ktorý ho zajač. Pravidlo hovorí, že okamžité znovuzajatie je zakázané, ale len na jeden ťah. Toto umožňuje nasledujúcu procedúru: hráč so zákazom zahrá taký ťah, ktorý vyžaduje okamžitú odpoveď. Medzitým tak pre neho skončí zákaz ko a následne môže znovu zajač súpera kameň. Tomuto odpútaniu pozornosti

sa hovorí hrozba ko. Situácie v hre, pri ktorých si hrá i vymie ajú ko hrozby za ú elom získania požadovanej pozície na hracej ploche sa nazývajú bitky o ko. V hre môžu nasta situácie s ko, ktoré rozhodujú partiu, pretože rozhodujú o územiach hrá ov. Preto bitky oko v strategických miestach sú asto k ú ové, a vždy je potrebné zváži , ko ko má ktorý hrá hrozieb v rukáve.

- Yose: Na konci partie sú stále v go možnosti, ako získa dôležité a rozhodujúce body. Yose znamená špeciálny spôsob, ako hra go na konci hry. Podstatné územia sú už síce na konci hry odstavené, ale napriek tomu sú stále menšie územia, o ktoré sa bojuje. Hrá musí dobre zhodnoti a vypo íta , o ko ko bodov sa môže v jednotlivých malých územiach hra , a o sa mu teda viac oplatí.

Expertmi je hra go považovaná za kombináciu najzložitejšiu hru vôbec, o sa prejavuje najmä v zložitosti naprogramovanej hry a obrovskému množstvu variantov ako hra . Zatia čo v šachu už po íta dvakrát zdolal aktuálneho majstra sveta, najlepšie programy hrajúce go dokážu zdola aj talentované deti. Typické hry go na hracej ploche s rozmermi 19x19 trvajú pod a Allisa [1] 150 ahov a priemerne 250 možnými pohybmi v jednom ahu. Kompletný strom hry go obsahuje asi 10^{360} vrcholov.

Kvôli zložitosti a ob ũbenosti sa hrou go zaoberá celá as umelej inteligencie. Prvý program na hranie go pochádza ešte z roku 1968. Sú asné programy už dosahujú dos výrazné výsledky na malej ploche 9x9, avšak nie je jasné, ako úspešné techniky dosta aj na štandardnú hraciu plochu. Priemerný hrá tak nemá problém zdola po íta . Silní hrá i dokonca dokážu vyhra aj s hendikepom 25, ba až 30 kame ov. Najob ũbenejšie programy na go využívajú kombináciu výhod stromového preh adávania priestoru hry, metód Monte-Carlo, bázy znalostí a strojového u enia, najmä rozpoznávania vzorov.

5 Teoretický základ pre riešenie hier

V tejto kapitole sa venujeme teoretickým základom pre riešenie hier, popisujeme základné a vylepšené algoritmy na riešenie hier, heuristiky a ďalšie vylepšenia.

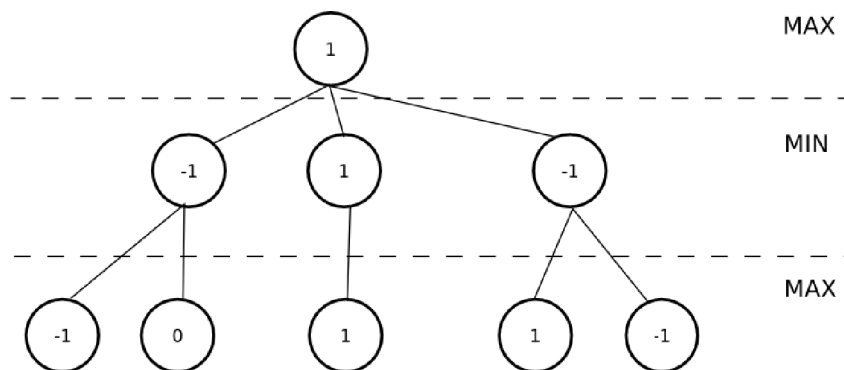
5.1 Aké riešenie h adáme

Pod a Allisa [1] je *ve mi slabým riešením* (angl. ultra-weak solution) ur enie, i hrá , ktorý za ína ako prvý, vyhrá, prehrá alebo sa hra skon í remízou, ak obaja hrá i hrajú perfektne. Zaperfektnú hru hrá a sa považuje taká hra, ktorá vedie k o najlepšiemu možnému výsledku bez oh adu na to ako áhá protihrá . Vo ve mi slabom riešení sta í stanovi výsledok, nie je potrebné pozna ako je potrebné hra .

V našom prípade na ur enie výsledku použijeme algoritmu, ktorý takéto riešenie nájde. V riešení uvažujeme iba deterministické hry s nulovou sumou. *Hra s nulovou sumou* je taká, kde zlepšenie šance na výhru jednému hrá ovi zníži šancu druhému. [1]

5.2 MiniMax

Najjednoduchšie riešenie problému riešenia hry predstavuje použitie algoritmu *MiniMax* [9]. Algoritmus je založený na ohodnotení stromu h adania (Obr. 8)

Obr. 8: Strom hľadania v MiniMax algoritme

Strom h adania je kore ový strom, ktorého uzly predstavujú stav hry v danom momente (napr. rozloženie šachovnice). Deti uzla predstavujú stavy, v ktorých sa hra ocitne, ak hrá ktorý je na rade vykoná povolený áh. Ke že sa hrá i prívojich áhoch striedajú, h bka uzlu v strome ur uje, ktorý hrá je na áhu. Špeciálne uzly sú:

- kore – reprezentuje po iato ný stav hry
- listy – stavy, v ktorých hra kon í

Uzly sú ohodnotené celým íslom nasledovne:

- 0 – ak hra vedená z daného stavu skon í remízou
- 1 – ak hru vyhrá prvý hrá

- -1 – ak hru vyhrá druhý hráč

Ohodnotenie uzlov vlastne predstavuje šancu hráča vyhrať hru, pričom v tomto prípade sa na ohodnocovanie uzlov pozeráme vždy z pohľadu prvého hráča. Ten sa snaží maximalizovať svoju šancu na výhru, preto z možných ťahov vyberá taký, ktorý má maximálne ohodnotenie. Jeho oponent, druhý hráč, sa snaží rovnako maximalizovať svoju šancu vyhrať. Keďže sa ale jedná o hru s nulovou sumou, automaticky to znamená minimalizovať šancu vyhrať prvého hráča. Druhý hráč preto vyberá z možných ťahov taký, ktorý má minimálne ohodnotenie. Z tohto dôvodu je prvý hráč označovaný ako MAX, druhý ako MIN, rovnako sú týmito pojmami označované uzly, z ktorých prislúchajúci hráč i vykonávajú ťah. Na základe tohto sú jednotlivé uzly stromu hodnotené nasledovným algoritmom:

1. listom priradíme hodnotu -1, 0, 1 podľa pravidiel hry
2. hodnota MAX uzla je maximum z ohodnotení jeho detí
3. hodnota MIN uzla je minimum z ohodnotení jeho detí

Algoritmus končí ohodnotením koreňa.

Rozvíjanie uzlov môžeme v algoritme MiniMax výhodne implementovať ako hľadanie do hĺbky, čím si zabezpečíme lineárnu pamäťovú náročnosť v závislosti od hĺbky stromu hľadania, t.j. $O(n)$. Pri svojej jednoduchosti však potrebuje prejsť celým stromom hľadania, čo ho robí časovo neprijateľným náročným, t.j. časová náročnosť je $O(k^d)$, kde k je faktor vetvenia a d je hĺbka stromu hľadania.

Zápis algoritmu MiniMax v pseudokóde je zobrazený na Obr. 9

```
//vstupný bod algoritmu
//pos: počiatočná pozícia hry
int MiniMax(pos){
    return MaxValue(pos);
}

//vypočíta ohodnotenie MAX uzla
//pos: pozícia hry, z ktorej vykonáva ťah MAX
int MaxValue(pos){
    if(pos is end position)
        return eval(pos);
    moves = generate(pos);
    score = -INFINITY;
    foreach(move in moves) {
        make(move);
        score = MAX(score, MinValue(move));
        undo(move);
    }
    return score;
}

//vypočíta ohodnotenie MIN uzla
//pos: pozícia hry, z ktorej vykonáva ťah MIN
int MinValue(pos){
    if(pos is end position)
```

```

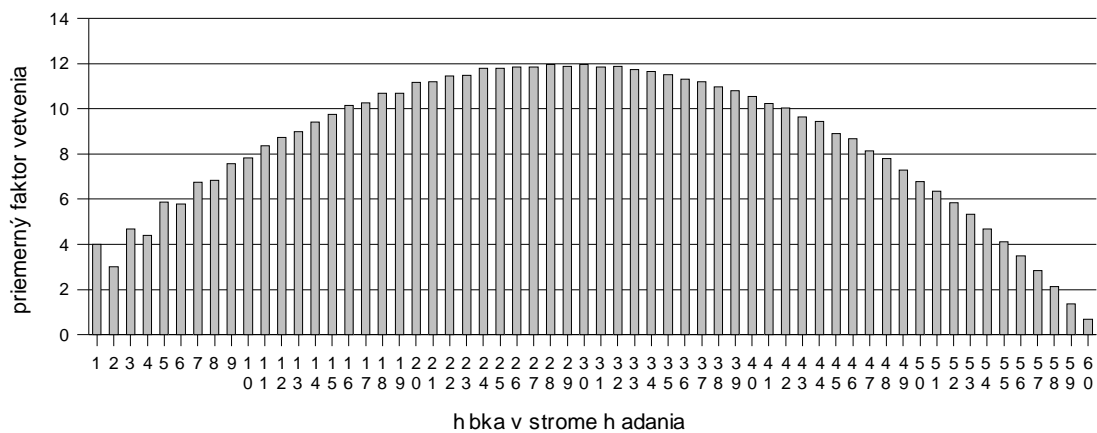
    return eval(pos);
moves = generate(pos);
score = +INFINITY;
foreach(move in moves) {
    make(move);
    score = MIN(score, MaxValue(move));
    undo(move);
}
return score;
}

```

Obr. 9: Algoritmus MiniMax - presudokód

5.3 Ve kos stromu h adania

Pre stanovenie ve kosti stromu h adania potrebujeme pozna faktor vetvenia. Je to priemerný počet detí uzla. Pre hru reversi sme experimentálne prototypom (pozri 9 Odhad faktoru vetvenia) na základe prechodu stromu h adania zistili faktor vetvenia. Vzhľadom na povahu nášho riešenia je potrebné vedieť závislosť faktora vetvenia na hĺbke stromu, preto ho uvádzame vo forme funkcie (Obr. 10).

Obr. 10: Graf závislosti faktora vetvenia v strome h adania od hĺbky uzla

Počet uzlov v strome h adania môžeme potom odhadnúť podľa vzťahu $C \approx \sum_{k=0}^n \prod_{i=0}^k k_i$, kde k_i je faktor vetvenia v hĺbke i , na: $2,27 \times 10^{53}$

Napriek tomu, že tento odhad je približný, vidíme, že počet uzlov v strome je príliš veľký. Preto je potrebné použiť vylepšenie algoritmu MiniMax, ktoré redukuje počet uzlov, ktoré je potrebné prezrieť.

5.4 Alfa beta usekávajúce

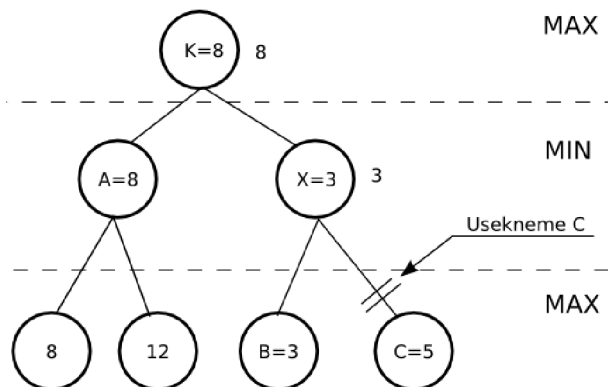
Princíp fungovania

Alfa beta usekávajúce je vylepšením MiniMax algoritmu. Spôsobí sa na vlastnostiach[7]:

1. $MAX(A, MIN(B, C)) = A$ bez ohľadu na C ak $A \geq B$
2. $MIN(A, MAX(B, C)) = A$ bez ohľadu na C ak $A \leq B$

Interpretácia týchto vlastností v strome hľadania je nasledovná:

A, B, C predstavujú uzly v strome hľadania, pričom rovnakým označením vyjadrujeme aj ich ohodnotenie. Uvažujme prípad 1 zobrazený na Obr. 11.

Obr. 11: Ukážka algoritmu alfa beta usekávajúce

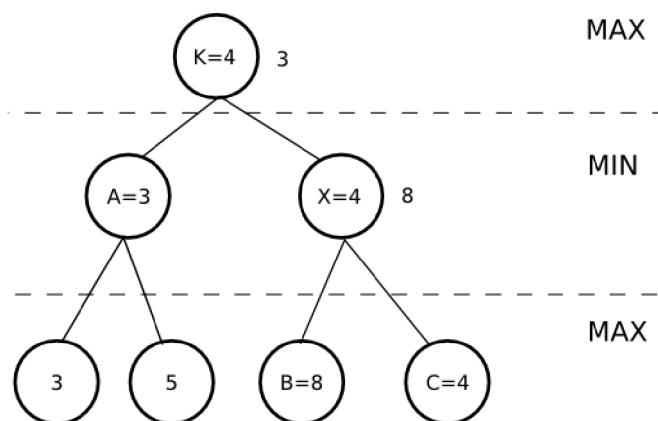
Predpokladajme, že na ňu je momentálne hrá MAX, uzol K . Keďže môže vykonať ňu, ktorým sa dostane do uzla s ohodnotením A , koreňový uzol K nemôže byť ohodnotený nižšou hodnotou ako je A . Ohodnotenie zvyšného ňu X ešte nepoznáme. Po vykonaní ňu X je však na rade MIN. Ten môže vykonať ňu s ohodnotením B , a teda ohodnotenie uzla X nemôže vystúpiť nad B , t.j.

$$X = MIN(B, C) \leq B. \text{ Ak je navyše } B \leq A, \text{ platí aj } X \leq A, \text{ a teda } K = MAX(A, X) = A.$$

Analogicky by sme mohli na strome hľadania ukázať aj vlastnosť 2.

V oboch prípadoch (splnenie podmienky 1 alebo 2) je teda ohodnotenie uzla K nezávislé na ohodnotení uzla C . Pri prehľadávaní stromu hľadania môžeme teda uzol C ignorovať, čiže useknúť celý podstrom, ktorý v tomto uzle začíná.

Implementácia algoritmu generuje deti uzla a prehľadáva ich v presne určenom poradí. V našich príkladoch uvažujeme, že je to v poradi zava doprava podľa obrázku. Aj keď si môžeme ukázať, že usekávajúce podstromu je závislé na poradí, v ktorom sú uzly vygenerované.

Obr. 12: Ak zmeníme poradie vrcholov, k useknutiu nemusí dôjsť

Na Obr. 12 sme vo iObr. 11 navzájom zamenili ľavý a pravý podstrom. Táto zmena mala za následok to, že po ohodnotení uzla A vieme, že uzol K nemôže klesnúť pod hodnotu 3. Po ohodnotení uzla B vieme, že X nemôže stúpnuť nad 8. Avšak podmienka $A \geq B$ nie je splnená, takže useknutie nemôžeme vykonať. Teda hodnota uzla $C=4$ sa musí brať do úvahy a v tomto prípade sa ukazuje, že je to aj výsledné ohodnotenie uzla X a K .

Efektívnosť algoritmu alfa beta usekávania je teda závislá na poradí, v ktorom sú deti uzla vygenerované. Na stanovenie tohto poradia sa používajú rôzne heuristiky popísané v kapitole 5 Heuristiky.

Implementácia alfa beta usekávania

Alfa beta usekávanie je implementované ako prehľadávanie do hĺbky, pri ktorom sa na základe ohodnotení preskúmaných uzlov aktualizujú premenné α a β , ktoré slúžia pri určovaní, či uzol môže byť useknutý:

- α predstavuje maximálnu hodnotu, ktorú zatiaľ uzol MAX dosiahol (posledný MAX uzol na ceste k aktuálnemu uzlu)
- β predstavuje minimálnu hodnotu, ktorú zatiaľ uzol MIN dosiahol (posledný MIN uzol na ceste k aktuálnemu uzlu)

Na začiatku sú nastavené nasledovne: $\alpha = -\infty$, $\beta = \infty$. Dvojica (α, β) sa nazýva okno.

Pri stanovovaní ohodnotenia MAX uzla sa aktualizuje α vždy na maximum zo zatiaľ získaných ohodnotení detí (MIN uzly). Ak sa α zmení tak, že bude platiť $\alpha \geq \beta$, predstavuje to splnenie podmienky vlastnosti 2 $MIN(A, MAX(B, C)) = A$, a teda ďalšie deti MAX uzla nie je potrebné prešetriť.

Pri stanovovaní ohodnotenia MIN uzla sa aktualizuje β vždy na minimum zo zatiaľ získaných ohodnotení detí (MAX uzly). Ak sa β zmení tak, že bude platiť $\alpha \geq \beta$, predstavuje to splnenie podmienky vlastnosti 1 $MAX(A, MIN(B, C)) = A$, a teda ďalšie deti MIN uzla nie je potrebné prešetriť.

Algoritmus vyjadrený v pseudokóde je na Obr. 13.

```
//vstupný bod algoritmu
//pos: počiatočná pozícia hry
```

```

int AlphaBeta(pos) {
    return MaxValue(pos, -INFINITY, +INFINITY);
}
//vypočíta ohodnotenie MAX uzla
//pos: pozícia, z ktorej vykonáva sa MAX
int MaxValue(pos, alpha, beta){
    if(pos is end position)
        return eval(pos);
    moves = generate(pos);
    foreach(move in moves){
        make(move);
        alpha = MAX(alpha, MinValue(move, alpha, beta));
        undo(move);
        if(alpha >= beta)
            return beta;
    }
    return alpha;
}
//vypočíta ohodnotenie MIN uzla
//pos: pozícia, z ktorej vykonáva sa MIN
int MinValue(pos, alpha, beta){
    if(pos is end position)
        return eval(pos);
    moves = generate(pos);
    foreach(move in moves){
        make(move);
        beta = MIN(beta, MaxValue(move, alpha, beta));
        undo(move);
        if(alpha >= beta)
            return alpha;
    }
    return beta;
}

```

Obr. 13: Algoritmus Alfa beta usekávajúce - pseudokód

5.5 NegaMax

NegaMax [7] je implementované vylepšenie MiniMaxu, ktoré využívajú všetky praktické implementácie ostatných algoritmov plynúce od alfa beta usekávania.

Je založené na tom, že ak je ohodnotenie nejakého uzla vzhľadom na hráča MAX A , tak potom ohodnotenie toho istého uzla vzhľadom na hráča MIN je $-A$. Vyplýva to z toho, že výhra hráča MAX predstavuje prehru hráča B.

Využitím tejto vlastnosti môžeme MiniMax upraviť nasledovne:

1. Ohodnotenie uzla bude vždy vzhľadom na toho hráča, ktorý z daného stavu vykonáva svoj ťah.
2. V každom ťahu maximalizuje každý hráč priamo svoju šancu vyhrať. Vnútroňný uzol stromu sa teda ohodnotí nasledovne: $V = \text{MAX}_i \{-V_i\}$, kde V_i je ohodnotenie dieťaťa a uzla V . $-V_i$ predstavuje transformáciu ohodnotenia tak, aby bolo vyjadrené vzhľadom na hráča, ktorý vykonáva svoj ťah z uzla V .

Tento prístup umožňuje teda zjednotiť pohľad na MAX a MIN uzly.

5.6 Alfa beta usekávajúce s NegaMax rozšírením

V tomto vylepšení platí to, čo pre NegaMax. Rozdiel voči klasickému alfa beta usekávaniu je navyše v práci s α a β koeficientami:

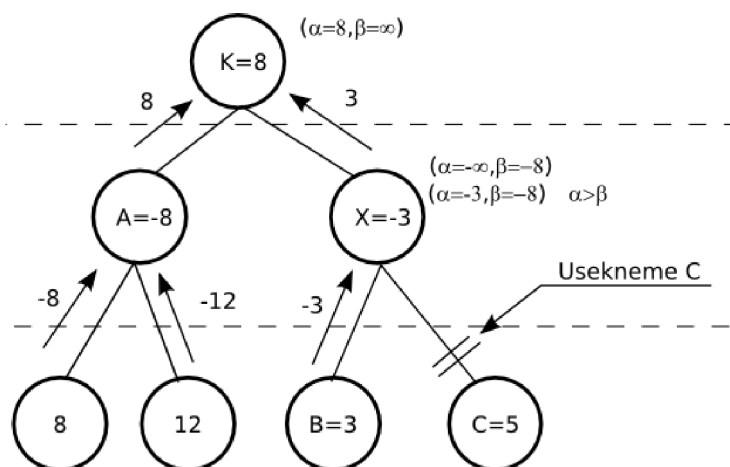
- α je zatiaľ najlepšie ohodnotenie skúmaného uzla.
- β je zatiaľ najlepšie ohodnotenie rodiča a skúmaného uzla.

Koeficienty α a β sú rovnako vyjadrené vzhľadom na aktuálny uzol, preto pri prechode na potomka je potrebné tieto koeficienty aktualizovať:

- $\alpha^{\text{new}} = -\beta^{\text{old}}$
- $\beta^{\text{new}} = -\alpha^{\text{old}}$

V procese získavania maxima z ohodnotení detí aktualizujeme rovnako α^{new} na maximálnu zatiaľ zistenú hodnotu, teda hodnota α^{new} nemôže klesnúť. Ak sa splní podmienka $\alpha^{\text{new}} \geq \beta^{\text{new}}$, platí rovnako $-\alpha^{\text{new}} \leq -\beta^{\text{new}}$, čo je $-\alpha^{\text{new}} \leq \alpha^{\text{old}}$. Z pohľadu rodiča a vyhodnocovaného uzla to znamená, že ohodnotenie uzla $-\alpha^{\text{new}}$ už nemôže nijako zlepšiť jeho ohodnotenie. Preto pri splnení tejto podmienky ukončíme prezeranie ďalších potomkov skúmaného uzla.

Na Obr. 14 je na príklade ukázaná táto situácia.

Obr. 14: Ilustrácia funkcie algoritmu alfa beta usekávania s negamax rozšírením

Ohodnotenie avého podstromu je $A = -8$, čím sa hodnota uzla K aktualizuje na $K = -A = 8$ a okno na $(\alpha, \beta) = (8, \infty)$. Pri ohodnocovaní uzla X sa použije okno

$(\alpha^{(new)} = \beta^{(new)}) = (-\beta, -\alpha) = (-\infty, -8)$. Po ohodnotení uzla $B=3$ je hodnota $\alpha^{(new)}$ aktualizovaná na $\alpha^{(new)} = -3$, čím je okno upravené na $(\alpha^{(new)}, \beta^{(new)}) = (-3, -8)$. Keďže platí $\alpha^{(new)} > \beta^{(new)}$, uzol C je useknutý.

Algoritmus takto upraveného Alfa beta usekávania vyjadrený v pseudokóde je Obr. 15.

```
//vstupný bod algoritmu
//pos: aktuálna pozícia hracej plochy
//alpha, beta: okno h adania nastavené na  $-\infty, \infty$ 
int AlphaBeta(pos, alpha, beta){
    if(pos is end position)
        return eval(pos);
    score = - INFINITY;
    moves = generate(pos);
    foreach(move in moves) {
        make(move);
        cur = - AlphaBeta(move, -beta, -alpha); //ohodnotenie
die a a
riešenie
        if'(cur > score) score = cur; //aktuálne najlepšie
        if(score > alpha) alpha = score;
        undo(move);
        if(alpha >= beta) return alpha; //odseknutie
    }
    return score;
}
```

Obr. 15: Algoritmus Alfa beta usekávania s NegaMax rozšírením – pseudokód [7]

5.7 NegaScout

NegaScout je vylepšené riešenie usekávania založené na alfa beta usekávaní. Snaží sa ešte vo výraznejšej miere redukovať počet uzlov, ktoré je potrebné prehadať. Je založený na myšlienke, že keďže väčšina uzlov po prvom dieťati sa usekne, ich presné ohodnocovanie je nepotrebné. Preto sa NegaScout snaží prehadávaním s minimálnym oknom ukázať, že sú horšie. Prehadávanie s minimálnym oknom znamená, že α a β koeficienty sa nastavujú tak, aby platilo: $\alpha = \beta - 1$. Prvý uzol je ohodnotený vždy prehadávaním s pôvodným oknom.[7]

V prípade, že h adanie s minimálnym oknom nájde lepšie ohodnotenie ako je aktuálne, prehadávanie musíme zopakovať s väčším oknom, aby sme získali správne ohodnotenie. Iba ak h adanie s minimálnym oknom vráti nižšie ohodnotenie, môžeme tento výsledok akceptovať.[7]

Algoritmus NegaScout zapísaný v pseudokóde je na Obr. 16.


```

//vstupný bod algoritmu
//pos: aktuálna pozícia hracej plochy
//d: hĺbka hľadania
//alpha, beta: okno hľadania nastavené na  $-\infty, \infty$ 
int NegaScout(pos, d, alpha, beta){
    if(pos in end position)
        return eval(postion);
    score = -INFINITY;
    n = beta;
    moves = generate(pos);
    foreach(move in moves) {
        make(move);
        cur = - NegaScout(pos, d-1, -n, -alpha);
        if(cur > score) {
            if(n == beta || d <=2)
                score == cur;
            else
                score = - NegaScout(pos, d-1, -beta, -cur);
        }
        if(score > alpha) alpha = score;
        undo(move);
        if(alpha >= beta) return alpha;
        n = alpha + 1;
    }
    return score;
}

```

Obr. 16: Algoritmus NegaScout - pseudokód[7]

5.8 MTD(f)

MTD(f) je vylepšením algoritmu usekávania, ktoré vždy prehľadáva s minimálnym oknom. Tento prístup môže viesť k šetriacemu usekávaniu uzlov, avšak hľadanie s minimálnym oknom nezistí presné ohodnotenie uzla ale iba jeho odhad. Niekedy musí prehľadávať ten istý podstrom opäť s upraveným oknom, aby sa zistilo správne ohodnotenie. [7]

Algoritmus MTD(f) zapísaný v pseudokóde je na Obr. 17.

```
//vstupný bod algoritmu
//pos: aktuálna pozícia hracej plochy
//f: prvý odhad ohodnotenia hracej plochy
int MTDf(pos, f){
    int score = f;
    upperBound = +INFINITY;
    lowerBound = -INFINITY;
    while(upperBound > lowerBound){
        if(score == lowerBound)
            beta = score + 1;
        else
            beta = score;
        score = AlphaBeta(pos, beta-1, beta);
        if(score < beta)
            upperBound = score;
        else
            lowerBound = score;
    }
    return score;
}
```

Obr. 17: Algoritmus MTD(f) - pseudokód[7]

5.9 Heuristiky

Heuristiky sa využívajú v algoritmoch s usekávaním na zoradenie dŕavohov pod a ich s ŕabnoscami. Ak sa lepšie uzly ohodnocujú skôr, zlepšuje to šancu sa useknutie podstromu a redukovanie počtu uzlov, ktoré je potrebné prehľadať.

5.9.1 Heuristika vražedného dŕavu

Táto heuristika je založená na myšlienke, že rôzne pozície nachádzajúce sa v uzloch rovnakej hĺbky majú podobnú povahu. Ak je nejaký dŕav v jednej časti stromu dobrý, potom bude s vysokou pravdepodobnosťou dobrý aj v inej časti stromu na tej istej hĺbke.

Preto si na každej hĺbke zapamätávame uzly, ktoré viedli k usekávaniu stromu. Takéto uzly predstavujú vražedné dŕavy. Deti každého z uzlov potom prehľadávame v takom poradí, aby sme vražedné dŕavy preskúmali ako prvé.[7]

5.9.2 Heuristika založená na histórii ahov

Je rozšírením heuristiky vražedného ahu. V tabu ke sa uchováva skóre priradené uzlom. Zakaždým, ke na základe ohodnotenia uzla usekneme as stromu preh adávania, zvýšime uzlu skóre.

Skóre môžeme navyšova napr. o hodnotu $2^{h_{max}-h}$, kde h je h bka uzla v strome h adania.

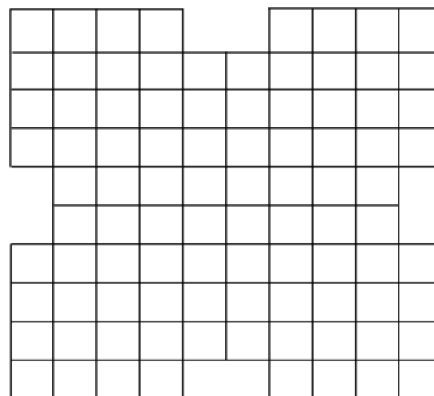
Takýto vz ah je výhodné použi , aby vyššie skóre získali stavy bližšie pri koreni, keďže usekávania v nižšej h bke usekne vä ší podstrom.

Pri preh adávaní detí uzla postupujeme v poradí ur enom pomocou získanej tabu ky. Uzly s vyšším skóre sú preh adávané skôr.[7]

5.9.3 Problémovo závislé ohodnotenie vhodnosti pozície

alší spôsob ohodnotenia vhodnosti pozícií môže by problémovo závislý, vychádzajúci z pravidiel hry. Spôsob ohodnotenia, ktorý použili [3] vo svojej práci pre hru reversi, je v zásade založený na po ítaní rozdielu medzi po tom kame ov oboch hrá ov. Kamene možných pozíciách majú rôzne kvalitné postavenie – napr. kamene v rohoch nemôže súper nijako ovládnu . Rôznym polí kam sú preto priradené rôzne váhy, ktoré sa berú do úvahy.

Hracia plocha, pre ktorú zostavovali heuristickú funkciu, je na Obr. 18.

Obr. 18: Hracia plocha, pre ktorú autori zostavovali heuristickú funkciu

Heuristická funkcia berie v úvahu tieto zložky:

Rozdiel po tu kame ov δ_K (piece differential)

Ve mi jednoduchá metrika, ktorá po íta rozdiel po tu polí ok, ktoré má hrá 1 a hrá 2 obsadené. Je jednoduchá, no potrebná, ke že koniec hry sa stanovuje iba na základe δ_K .

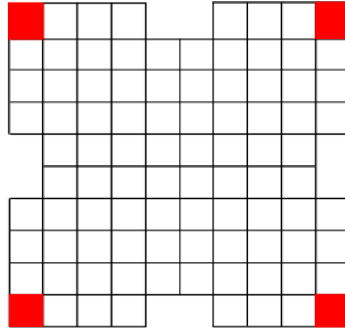
Rozdiel po tu ahov δ_T (mobility differential)

Je rozdiel po tu ahov, ktoré môže z daného uzla vykona hrá 1 a hrá 2. Na výpo et je potrebné vedie , ktorý hrá je na rade, aby sa ur ilo správne poradie v od ítaní.

Rozdiel po tu štvorohov $\delta_{R^{(4)}}$ (4-corners differential)

Je rozdiel po tu štvorrohov obsadených hrá om 1 a hrá om 2. Ako štvorrohy ozna ili autori zvýraznené polí ka naObr. 19.

Rohy sú považované za dobré ahy. Nielenže ich súper nemôže získa , predstavujú aj strategický

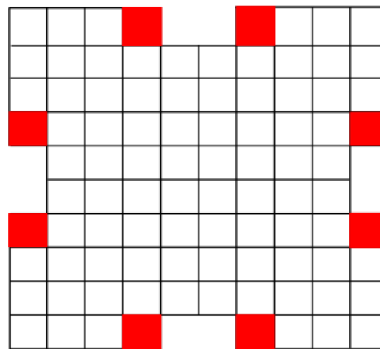

Obr. 19: Štvorrohy na hracej ploche reversi

bod pre získavanie súperových kameňov.

Rozdiel po tu osemrohov $\delta_{R^{(8)}}$ (8-corners differential)

Je rozdiel po tu osemrohov obsadených hrá om 1 a hrá om 2. Ako osemrohov ozna ili autori zvýraznené polí ka naObr. 20.

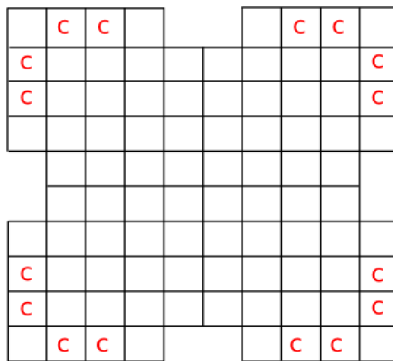
Obr. 20: Osemrohvy na hracej ploche reversi

Podobne ako štvorrohy sú považované za dobré ahy. Vzh adom na odlišný vz ah k ostatným polí kam ich autori vy lenili zvláš .

Rozdiel po tu C polí ok δ_C (C-squares differential)

Je rozdiel po tu C polí ok obsadených hrá om 1 a hrá om 2. Ako C-polí ka ozna ili autori zvýraznené polí ka naObr. 21.

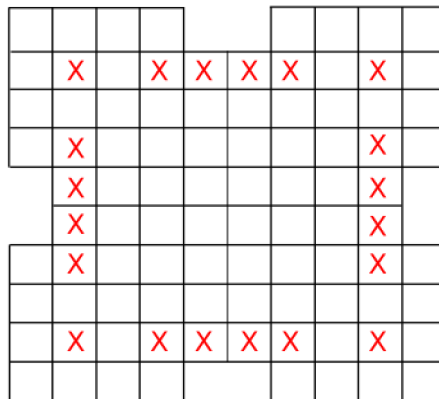
Tieto políka sú považované aj za dobré aj za zlé. Zlé, pretože umožňujú súperovi obsadiť rohy. Dobré, lebo sa nachádzajú na okraji.

Obr. 21: C-štvorce na hracej ploche hry reversi

Rozdiel po tu X-polí ok δ_X (X-squares differential)

Je rozdiel po tu X-polí ok obsadených hrá om 1 a hrá om 2. Ako X-políka označujú autori zvýraznené políka na Obr. 22.

Obr. 22: X-štvorce na hracej ploche hry reversi

Tieto políka sú považované za zlé, pretože dávajú súperovi šancu obsadiť rohy.

Rozdiel po tu hraničných polí ok δ_H (frontier differential)

Je rozdiel po tu hraničných polí ok obsadených hrá om 1 a hrá om 2. Hraničné políko je také, ktoré susedí v ubovo nom smere s aspo jedným prázdny m políkom.

Rozdiel po tu stabilných polí ok δ_S (Stable pieces differential)

Je rozdiel po tu stabilných polí ok obsadených hrá om 1 a hrá om 2. Stabilné políko je také, ktoré nemôže protihráteraz a ani nikdy v budúcnosti nijako prevziať.

Rozdiel po tu sendvi ových polí ok δ_B (Sandwich Squares Differential)

Je rozdiel po tu sendvi ových polí ok obsadených hrá om 1 a hrá om 2. Sendviové políko je také, ktoré z oboch strán v nejakom smere susedí s protihráterom.

Ošetrenie vyhľadania

Potreba špeciálneho ošetrenia prípadu, ak sú všetky kamene jedného hráča prevzaté. V takomto prípade má heuristická funkcia vracať $-\infty$. Je to ošetrenie z pohľadu hraničných polí ok, z ktorého pohľadu je vyhľadanie dobrým stavom.

5.10 Transpozícia tabuľky

Je to tabuľka, do ktorej sa k pozíciám hracej plochy ukladá jej ohodnotenie. Využíva sa to, že do rovnakej pozície sa vieme dostať rôznymi spôsobmi. Preto je výhodné zapamätať si už vypočítané ohodnotenie hracej plochy a neskôr, keď sa rovnaká pozícia zopakuje, ho len z transpozície tabuľky prečítať. Týmto spôsobom alej redukujeme počet potrebných prechádzaných uzlov.

Keďže vzťahom na pamäťové nároky a výpočtovú režiu nie je možné uchovávať si všetky ohodnotenia a kontrolovať všetky uzly vo všetkých transpozíciách tabuľky, je potrebné pri návrhu stanoviť:

1. ohodnotenia ktorých uzlov sa budú ukladať do tabuľky
2. ak tabuľka bude v pamäti zaberať maximálnu povolenú veľkosť, ako sa určí, ktoré ohodnotenia sa budú vyhadzovať
3. ktoré uzly sa budú vo všetkých transpozíciách tabuľky kontrolovať

5.11 Symetrické pozície

Dve hracie plochy sú symetrické, ak otočením, preklopením pod a osi alebo stredom jednej získame tú druhú. V niektorých hrách, ako aj v reversi (šach nie) sú symetrické pozície vlastne rovnaké. Z hľadiska ohodnocovania stromu prechádzania môžeme takéto pozície považovať za totožné, čím opäť redukujeme počet uzlov, ktoré potrebujeme preskúmať. Riešením takéhoto problému môže byť tabuľka, do ktorej vkladáme ohodnotenie uzla. Každá, pod ktorým ho vkladáme, však musí spĺňať vlastnosť, aby bol pre symetrické plochy rovnaký. Navyše musí byť jednoznačný alebo musí mať o najmenej kolízií, aby sa nemuseli plochy pracne porovnávať vo všetkých možných transformáciách.

5.12 Serverové a klientske prechádzanie

Strom hľadania pre uvažované hry je veľmi veľký. Jeho prechádzanie najjednoduchšie, aj s množstvom vylepšení, zaberie veľmi veľa času. Hľadanie riešenia je preto rozdelené pomocou BOINC systému medzi viacerými počítačmi – klientmi. Tí počítačujú čiastkové úlohy, ktoré im server pridelá, a následne aj vyhodnocuje výsledky.

Z povahy BOINC systému a riešenia vyplýva, že server aj klient budú obaja riešiť prechádzanie stromu, ohodnocovanie uzlov a usekávajú nepotrebné časti stromu. Každý z nich však k tejto úlohe bude pristupovať iným spôsobom daným ich rôznymi špecifikami.

Špecifiká servera a klienta

Server

- väčšia dostupnosť pamäte
- potreba vytvoriť úlohy pre klientov
- nemôže sa zamestnať jednou úlohou, ktorej výpočet trvá veľmi dlho

Klient

- obmedzené množstvo pamäte a výkonu, ktorým hosťovský počítač disponuje
- je určený na požitie jednej čiastkovej úlohy. Môžeme ho úplne zamestnať (využiť).

Spôsob realizácie prehadávania

Klient

- prehadávaním do hĺbky prostredníctvom niektorého z vylepšených alfa beta usekávania so zapracovanými heuristikami, tabuškami a podobne

Server

- pri prehadávaní musí prehadávať do šírky, aby vygeneroval dostatok úloh pre klientov
- pri prehadávaní musí prehadávať zároveň do hĺbky, aby zišiel dostatočne hlboko do stromu, a aby mohol klientom generovať reálne vyriešiteľné úlohy
- používa usekávanie podstromu hľadania po asynchrónnom získaní výsledkov od klienta

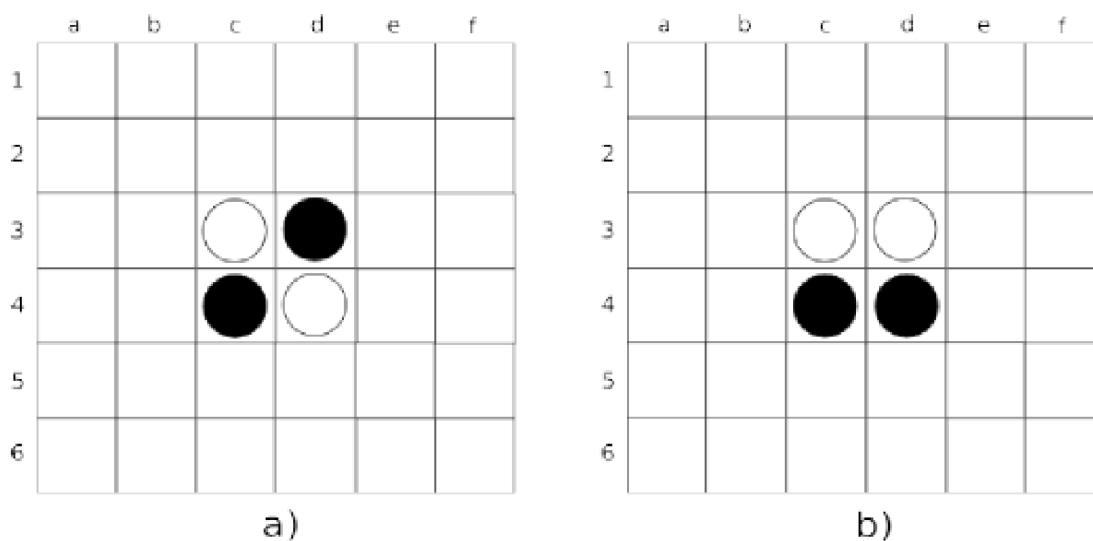
Ako poukazuje Liang [7], použitie konkrétneho algoritmu v klientskej časti je otázkou experimentálneho vyskúšania. Podľa autora sa nedá povedať, ktoré z uvedených vylepšených riešení je lepšie. Keďže charakteristiky stromu prehadávania sú rozdielne pre každú hru, pre každú sa môže ukázať iný algoritmus ako vhodný.

6 Existujúce riešenia

V tejto časti sú popísané existujúce riešenia symetrických hier reversi a GO. Tieto riešenia boli dosiahnuté na jednom počítači, na rozdiel od nášho projektu, kde budeme riešiť problémy distribuované.

6.1 Reversi

Dr. Joel Feinstein v roku 1993 vyriešil problém reversi pre veľkosť hracej plochy 6x6. [5] Dva týždne počítaču muselo trvať, aby sa dopracoval k výsledku. Výsledok znel, ak obaja hráči hrajú perfektne, tak 20:16 vyhrá prvý hráč, ktorý ide ako druhý v poradí (20 krát vyhrá prvý hráč, zatiaľ čo prvý hráč vyhrá len 16 krát). Počas behu programu bolo vygenerovaných okolo 40 mld. pozícií. Feinstein tiež spočítal trvanie výpočtu pre hraciu plochu veľkosti 8x8. Podľa jeho výpočtov by to trvalo 10^{14} , približne 3,8 milióna rokov. Riešenie reversi 6x6 s alternatívnou štartovacou pozíciou (Obr. 23b) trvalo Feinsteinovi spočítajú 5 týždňov a vygenerovalo sa okolo 100 mld. pozícií. Tu bol pomer 19:17 v prospech druhého hráča. Feinstein robil výpočty na jednom počítači.

Obr. 23: Počiatočné pozície: a) normálna b) alternatívna

Pri riešení použil prehľadovanie hrubou silou za pomoci algoritmu alfa-beta usekávania s usporiadanímMOV podľa jeho ohodnocovacej funkcie. Program používal 70 KB pamäti.

6.2 GO

Dňa 19. októbra 2002 sa podarilo Erik van der Werf vyriešiť hru GO pre veľkosť hracej plochy 5x5. [17] Program pracoval tak, že prvý ťah bol v strede hracej plochy. Víťazom bol čierny hráč (prvý v poradí ťahania). Konečné skóre bolo 25 pre čierneho, celá hracia plocha bola obsadená čiernymi kameňmi.

Pri riešení boli použité algoritmy iteratívneho prehľadovania alfa-beta hľadania (PVS - Principal Variation Search). V tomto algoritme boli použité:

- 1) transpozícia tabuľka – mala 2×2^{24} položiek
- 2) rozšírené transpozíčné osekávanie
- 3) symetria bola vyhadzovaná v transpozíčnej tabuľke
- 4) 2 killer moves
- 5) historické heuristiky
- 6) Bensonov algoritmus
- 7) heuristické ohodnotenie pre pozície, ktoré neboli určené Bensonovým algoritmom

Riešenie bolo nájdené v 22. úrovni (pre prázdnu plochu v 23. úrovni). Výpočet prebiehal na počítači P4 2.0Ghz. Počas výpočtu bolo vygenerovaných približne 4,5 mld. uzlov. Čas trvania tohto výpočtu bol asi 4 hodiny.

Nadôležitejším pri riešení bol Bensonov algoritmus, ktorý zmenšil hĺbkou prehľadávaného stromu hry. V riešení boli použité pravidlá ko, teda riešenie je nezávislé na super-ko pravidlách. Je to z toho dôvodu, že pri super-ko je obtiažne sa vyhnúť všetkým dlhým cyklom.

V decembri 2002 Erik van der Werf vylepšil svoj program na riešenie GO 5x5, nazval ho MIGOS (Mini GO Solver). Čiže rozšíril program o riešenie hier, ktoré nie sú otvorené v strede hracej plochy. Program bol schopný riešiť akékoľvek otvorenie na prázdnej hracej ploche rozmerov 5x5.

7 Možnosti ukladania stromu na disk

7.1 Reprezentácia stavu hry

Dátová štruktúra, s ktorou pracujeme, je strom, konkrétne n -árny strom, kde uzly sú ohodnotené a každý uzol predstavuje pozíciu na šachovnici. Pre uvažovanú hru reversi má šachovnica rozmery 8×8 , pritom každé políčko môže mať 3 rôzne stavy (čierny, biely, prázdny). Na reprezentáciu týchto 3 stavov nám treba 2 bity ($2^2=4, 4 > 3$). Teda na reprezentáciu stavu šachovnice potrebujeme $2 \times 64 = 128$ bitov. Takáto šachovnica má viacero potomkov - ďalšie šachovnice, ktoré sú od aktuálnej šachovnice vzdialené 1 ťah (teda + 1 ťah). Šachovnica má zároveň ohodnotenie (nemá ho pri vytvorení, ale získava ho až pri ohodnocovaní stromu). To môže mať 3 hodnoty - vyhral biely, vyhral čierny, remíza.

7.2 Veľkosť uložených dát

Strom celej hry reversi 8×8 má maximálnu hĺbku 64. Faktor vetvenia sa zo začiatku pohybuje okolo 6 (podrobnejšie kapitola 9 Odhad faktoru vetvenia) a celý strom obsahuje približne $2,2716 \times 10^{53}$ uzlov. Z toho bude čas uložená na klientovi a čas na serveri.

Predpokladajme, že máme k dispozícii 500 GB diskového priestoru na uloženie stromu. Na jeden stav potrebujeme $128 \text{ b} = 16 \text{ B}$. Teda na disk sa nám zmestí cca $3,355 \times 10^{10}$ uzlov. Tento výpočet nie je ale správny, lebo nezahŕňa informácie o hierarchii ani o ohodnotení jednotlivých uzlov. Preto môžeme použiť takúto dátovú štruktúru (Tab. 1), ktorá implementuje aj hierarchiu a ohodnotenie:

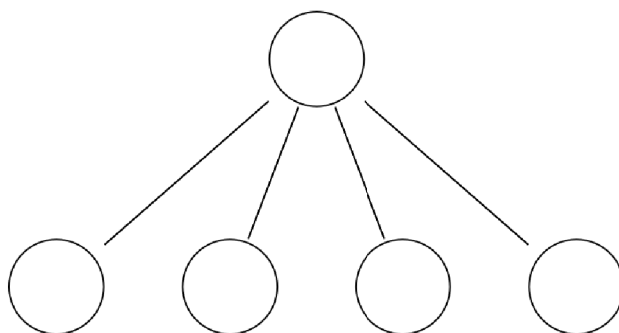
Uzol	
Stav hry	128b
Rodičovský stav	128b
Ohodnotenie	2b

Tab. 1: Pamäťové nároky uzla

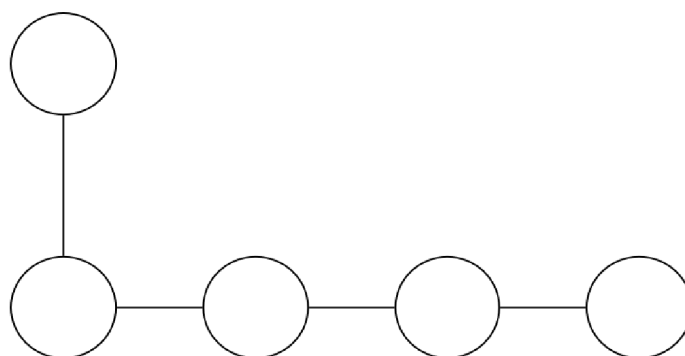
Potom by sme potrebovali na uloženie 1 záznamu 258b, čo je 33 B, teda na disk by sa nám zmestilo $1,627 \times 10^{10}$ uzlov. To zodpovedá celému stromu do hĺbky 11 (podľa 5. Veľkosť stromu hľadania).

7.3 Reprezentácia stromu

Pre reprezentáciu stromu existujú dva základné spôsoby zobrazené na Obr. 24 a Obr. 25.

Obr. 24: Jedna z možností, ako uložiť strom, každý potomok má uloženú referenciu na rodiča

Obr. 25: Iná možnosť uloženia stromu, prvý potomok má referenciu na rodiča a na súrodenca, ten potom odkazuje na ďalšieho súrodenca

V strome budeme potrebovať jednoducho zistiť nasledovníka a predchodcu daného uzla, preto je pod a a m a prvá možnosť pre nás výhodnejšia.

7.4 Konkrétne možnosti ukladania stromu na disk

7.4.1 Existujúci systém súborov

V prípade existujúcich systémov súborov (ale len FS) by boli jednotlivé stavy uložené ako súbory. Stav by mohol byť uložený buď ako meno súboru alebo ako obsah súboru. Postupnosť stavov by bola reprezentovaná štruktúrou adresárov na disku. Ohodnotenie daného stavu by potom mohlo byť uložené tiež v súbore alebo v mene súboru.

Z toho vyplýva, že potrebujeme FS, ktorý bude mať o najmenšiu minimálnu veľkosť bloku kvôli efektívnemu ukladaniu na disk, bude podporovať veľmi dlhé názvy súborov (ak sa ako identifikátor pozície použije meno súboru, cesta môže mať maximálne $64 \times 64 = 2^{12} = 4096$ znakov v prípade použitia kódovania 1 byte = 1 znak). Tiež je potrebné, aby bol FS schopný pracovať s veľkým množstvom malých súborov.

Výhodou tohto prístupu je, že hierarchiu uzlov reprezentuje samotný FS, teda v porovnaní so štruktúrou spomenutou v úvode bude FS schopný uložiť zhruba dvojnásobok uzlov. To by stále zodpovedalo celému stromu do hĺbky 12.

V súčasnosti existujú FS, ktorým nerobí problém tých cca 3×10^{10} súborov. Hlavným problémom je minimálna veľkosť bloku. Veľkosť sektora disku neumožňuje mať menšiu najmenšiu veľkosť bloku ako 512 B. Ďalším problémom je, že na väčšine FS sa pri tak malom bloku nedá vytvoriť dostatočne veľký oddiel. Z dostupných FS pre bežné operačné systémy by z hľadiska veľkosti oddielu pri minimálnej veľkosti bloku vyhovoval napr. ReiserFS4 [18], ReiserFS [19] (*nix) alebo ZFS (Sun Microsystems). Tie sú ale nevhodné kvôli obmedzenému maximálnemu počtu súborov na disku (2^{32}). Väčšina používaných FS, napr. FAT, NTFS, nespĺňa tieto požiadavky [8]. Z vhodných spomeniem napr. XFS [12], ZFS [14], JFS2 [6], UFS2 [15]. Aj tu ale ostáva problémom neefektívne ukladanie dát (na 1 stav potrebujeme 16 B, pritom na disku tento stav zaberie 512 B, čo je 32 krát viac).

7.4.2 Vlastný FS

Týmto riešením by sme dokázali obísť vyššie spomenuté limity. Realizácia by bola pravdepodobne pomocou priameho zápisu na disk, napr. do jedného veľkého súboru. Problém je však v implementácii riešenia. Tá sa zdá byť príliš zložitá a nerealizovateľná v danom kontexte.

7.4.3 Databáza

Podľa [1] ju použili na ukladanie sekvencií genómu. Preto som testoval, či by bola použiteľná aj v našom prípade.

V mojich pokusoch som predpokladal trojicu parent - child - ohodnotenie_child. Použil som PostgreSQL 8.1 (ale len PG). Postupne som generoval databázu s cca $2,6 \times 10^6$ záznamov (na disku zaberá zhruba 500 MB). Počas generovania som meral efektivitu využívania diskového miesta (koľko krát viac zaberajú dáta na disku).

V tejto reprezentácii potrebujeme 2×128 b na 2 šachovnice (v PostgreSQL reprezentované ako bitové vektory) a jeden boolean na ukladanie ohodnotenia (true, false, null).

Samotná PG databáza nebola nijak optimalizovaná, boli použité indexy na stĺpce parent a child. Select podľa stavu hry pracoval rýchlo (rádovo ms). Merania som robil vždy v jednej a tej istej tabuľke po spustení VACUUM FULL. VACUUM je pomerne časovo náročná operácia (cca 2 minúty pre $2,7 \times 10^6$ záznamov), ale šetrí miesto (rádovo percentá) a optimalizuje uloženie dát v databáze. V Tab. 2 sú uvedené výsledky testu.

Počet záznamov	Efektivita(menšie číslo je lepšie)
8,50E+004	4,5
1,30E+006	6,9
2,70E+006	5,45

Tab. 2: Zavislosť efektivity od počtu záznamov v DB

Z meraní vidno, že efektivita ukladania dát na disk je zhruba konštantná, a neklesá so zväčšujúcim sa množstvom dát. Pre úplnosť informácie ešte v Tab. 3 uvediem limity pre veľkosť tabuliek v PG [11].

Max. veľkosť DB	neobmedzená
Max. veľkosť tabuľky	32 TB
Max. veľkosť riadku	1,6 TB
Max. veľkosť polja	1 GB
Max. počet riadkov v tabuľke	neobmedzený
Max. počet stĺpcov v tabuľke	250 – 1600, podľa typu
Max. počet indexov v tabuľke	neobmedzený

Tab. 3: Obmedzenia DB

7.5 Záver k ukladaniu dát

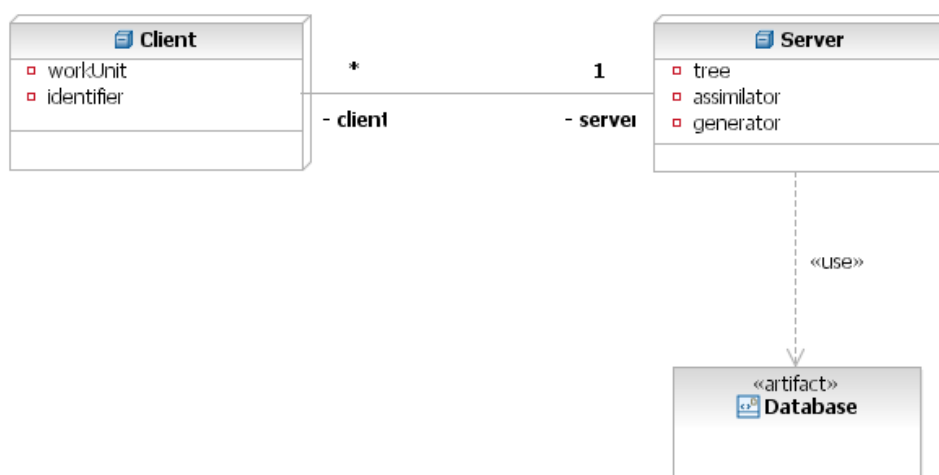
Ako najefektívnejší a najjednoduchší spôsob na ukladanie dát sa javí databáza. Bolo by možno dobré otestovať, ako sa budú správať na tomto type dát iné databázy, napr. MySQL, SQLite, Firebird.

8 Návrh systému

Táto kapitola sa zaoberá návrhom systému nášho projektu. Hne na začiatku je tu otázka, či vôbec ide o systém. Náš prvotný návrh mi slabé riešenie hry je v podstate len jeden algoritmus, prispôbený našim konkrétnym podmienkam. Na druhej strane, keďže sa jedná o využitie existujúceho systému na paralelné poíťanie - BOINC (pozri kapitola 3), ktoré obsahuje pojmy ako server a klient, tak je namieste hovoriť o architektúre - návrhu aj keď značne odlišného od bežných softvérových produktov.

8.1 Návrh paralelného systému

Využitím systému BOINC sa nám do problému dostalo isté ohraničenie, ktoré definuje prvotnú architektúru klient - server. Na serveri sa ešte delí na dve hlavné komponenty (asti), a to generátor a asimilátor (Obr. 26), ktoré sú bližšie popísané v kapitole 3. Démoni bežiaci na serveri. Keby sa to malo zhrnúť, tak generátor sa stará o generovanie zadaní pre klientské počítače, tzv. *workunit*, a asimilátor je zodpovedný za spracovanie výsledku od jednotlivých klientov.

Obr. 26: Celkový pohľad na systém

Systém je navrhnutý čo najviac modulárny, tak ako dovoľuje jazyk C. Dôvodom je použitie pre rôzne typy distribuovaných hier. Ako bolo práve spomenuté, našim implementačným jazykom bude obyčajný jazyk C, hlavne a jedine kvôli rýchlosti, pretože časová náročnosť riešenia je značne veľká. Problém je riešený prehadzovaním celého priestoru riešení použitím distribuovaného prehadzovania stavového stromu a nevyhnutne aj osekávaním (pozri kapitolu 5 Teoretický základ pre riešenie hier). Ako už bolo spomenuté, systém bude písaný v jazyku C, preto je aj návrh systému tomu značne prispôbený. Architektúra nebude klasická, čo sa týka notácie UML, ale prispôbená danému problému a jazyku C. Na zachytenie modularity budú použité diagramy komponentov, kde komponent predstavuje zdrojový kód v jazyku C a hlavičkové súbory budú modelované ako rozhrania medzi komponentmi. Asociácia v diagramoch typu používa (*use*), v zásade predstavuje deklaráciu zahrnutých modulov (deklarácia `#include`) v zdrojových súboroch. Pre názorný opis vybratej funkcionality bude použitý klasický sekvenčný diagram UML, s

tým že jeho vykonávatelia sú komponenty alebo rozhrania realizované komponentom. Celý návrh vrátane jeho súčastí komponent a rozhraní bude kvôli znovu použite nosti pomenovaný anglickými výrazmi, ktoré sú súčasťou projektového slovníka (pozri Príloha A – Slovník pojmov) a jednotlivé prvky diagramov sú presnejšie opísané v Príloha B – Použitá notácia diagramov.

Pod pojmom zoznam budeme rozumieť lineárne jednosmerne zorientovaný zoznam, klasickú dátovú štruktúru. Prvý hráč je označený pre hráča, ktorý začína partiu hry, a existuje práve jeden ďalší - druhý hráč. Rozhranie nenavrhané nami, inak povedané externé - definované v BOINC, bude na diagramoch farebne oddelené. Tieto pojmy budú alej bez odvolávania sa používané.

Spomínaná modularita má výhodu aj v existencii spoločných súčastí pre klient a server, na strane servera spoločných pre generátor a asimilátor. V nasledujúcich kapitolách budú tieto súčasti podrobne opísané.

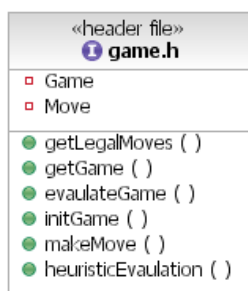
8.2 Návrh spoločných súčastí

Prvky v tejto kapitole sú potrebné pre klienta a server, opisujú stavový priestor hry, ktoré aj musia byť zhodné. Prehľadovanie s využitím usekávania je naopak jedinečné, to je popísané v kapitole 5 Teoretický základ pre riešenie hier. Prvky tejto, ale aj iných súčastí, budeme nazývať komponentmi. V prípade jazyka C sa väčšinou bude jedna o jedno rozhranie, ktoré predstavuje hlavičkový súbor `.h`, a jednu alebo viac implementácií - súbory `.c`. Globálne táto kapitola je návrhom, preto dôraz kladieme na popis rozhraní, nie konkrétnych algoritmov použitých v implementácii.

8.2.1 Komponent hra

Je zrejmé, že klient aj server budú potrebovať štruktúry na uchovanie, a funkcie na manipuláciu so šachovnicou. Táto je pre každú hru iná, najmä čo sa týka rozmeru, hracích figúrok (kameňov), keďže samotné pravidlá hry sú tiež špecifické pre tú ktorú hru, tie sme tiež zaradili do tohto komponentu.

Základnou jednotkou je rozhranie, pod ktorým sa budeme pozerať na jednotlivé situácie v hre. Toto rozhranie je špecifikované súborom `.h`, obsahuje potrebné typy a funkcie. Na nasledujúcom obrázku (Obr. 27) je vidieť zoznam týchto typov a funkcií, následne budú podrobnejšie popísané.

Obr. 27: Rozhranie hra - game.h

Štruktúry a premenné

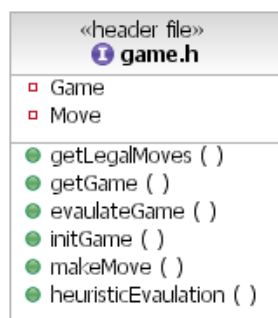
- `Game` - popisuje aktuálnu konfiguráciu hry, napr. pozície kameov. Má presne definované rozmery a kódovanie pre jednotlivé možné stavy políka šachovnice (napr. kameo prvého hráča a predstavuje číslo jedna).
- `Move` - popisuje možný ťah hráča a ktorý je práve na ťahu. V zásade obsahuje jednu alebo viac súradníc šachovnice z ktorými stavmi políka je vykonaná zmena v dôsledku ťahu hráča.

Funkcie

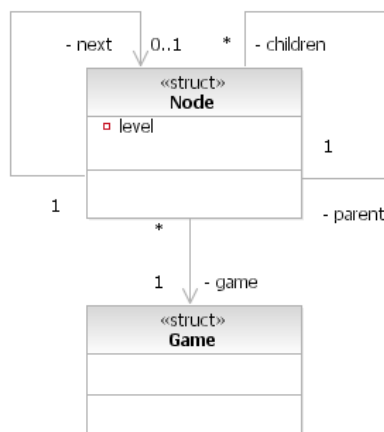
- `getLegalMoves (Game)` - vráti zoznam možných ťahov pre konkrétnu hru podľa pravidiel zahrnutých v implementácii tohto rozhrania. Keďže sa nejedná o hľadanie stratégie, ale (len) o hľadanie veľmi akéhokoľvek riešenia, môžu byť pravidlá hry takto oddelené od ostatných častí.
- `getGame (Game, Move)` - vráti novú inštanciu štruktúry hry, po spravení zadaného ťahu na zadanej hre.
- `evaluateGame (Game)` - ohodnotí zadanú konfiguračnú (neexistujúci ťah pre hráča a na rade) konfiguráciu hry jedným číslom, ktoré určuje výsledok tejto hry. V našom prípade hrajú vždy dvaja hráči, nula znamená remízu, kladné číslo znamená výhru vyššieho hráča, analogicky záporná hodnota.
- `initGame()` - vráti počiatočne nastavenú hru s "vynulovanou" šachovnicou.
- `makeMove (Move)` - podobne ako `getGame()`, len teraz vykoná zadaný ťah na danej hre.
- `heuristicEvaluation()` - vráti ohodnotenie hry na základe špecifickej heuristiky definovanej pre konkrétnu hru.

8.2.2 Komponent Uzol

Prehľadávaný priestor je graf, presnejšie strom. Možnosť opakovania sa rovnakej konfigurácie v grafe bude riešená porovnávaním na strane servera, na strane klienta bude riešená len interne, alebo nebude riešená. Podrobnejšie túto záležitosť opisuje kapitola 5 Transpozícia tabuľka Graf je dvojica uzly a hrany. Budeme reprezentovať uzol ako dátovú štruktúru, a hrany ako referencie uzla na iné. Nasledujúce obrázky popisujú rozhranie *node.h* (Obr. 28) a znázorňuje prepojenie štruktúr typu `Game` a typu `Node` (Obr. 29).

Obr. 28: Rozhranie node.h

Obr. 29: Vzťah node so štruktúrou game

Štruktúry

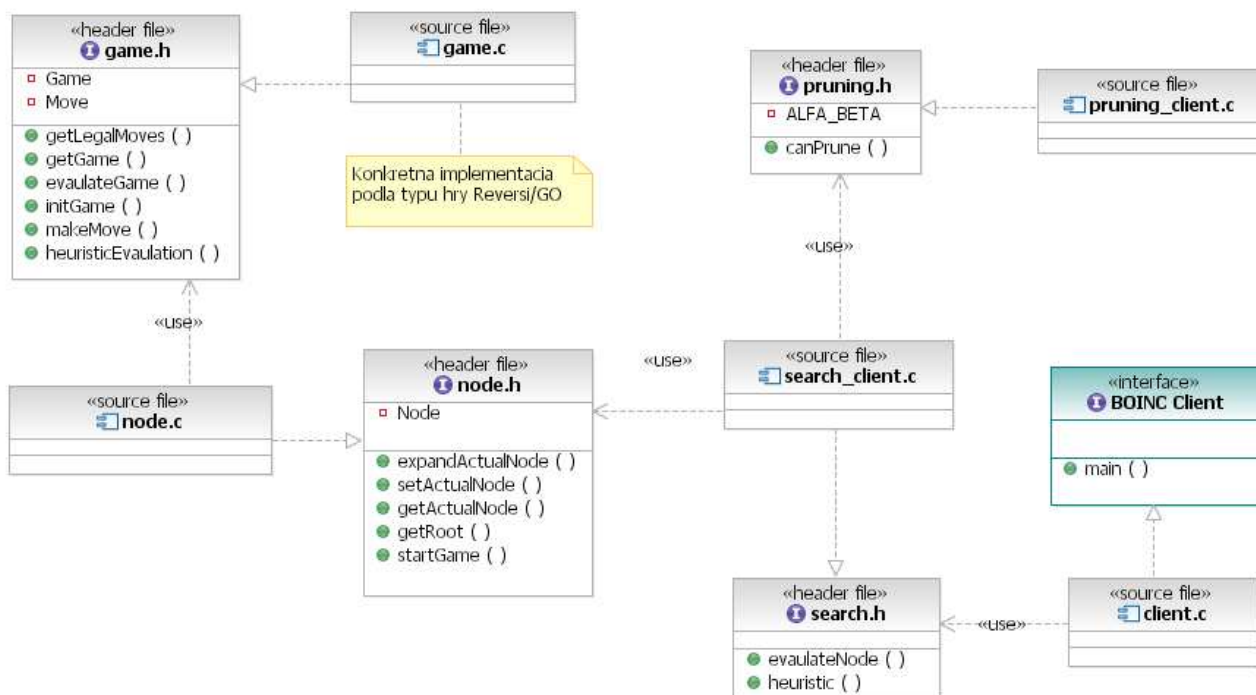
- Node - predstavuje uzol grafu, obsahuje referenciu na potomkov a na rodiča. Pre rýchle zistenie hĺbky v strome obsahuje aj tento atribút - level, z ktorého a vrátane aktuálnej konfigurácie hry, bude možné zistiť, kto z hráčov je na ňu.

Funkcie

- `expandActualNode()` - komponent implementujúci toto rozhranie obsahuje referenciu na aktuálny uzol, t.j. ukazuje na jeden uzol stromu. Ak tento uzol nebol expandovaný, nemá potomkov, po volaní tejto metódy bude. Sekvenčný diagram pre túto operáciu sa nachádza na obr. 27.
- `setActualNode(Node)` - nastaví ako aktuálny uzol ten zadáný ako parameter.
- `getActualNode()` - vráti referenciu na aktuálny uzol, potrebné pre prehľadávanie stromu.
- `getRoot()` - vráti referenciu na špeciálny uzol - koreň stromu.
- `startGame()` - vytvorí koreňový uzol s pôvodnou hernou konfiguráciou - inštanciou typu hra.

8.3 Návrh klienta

Úlohou klienta je ohodnotiť stromu použitím algoritmu *minimax* (kapitola 5 MiniMax) spolu s usekávaním. Jednoducho prejde stromu a vráti číslo, istý opis komplexného výsledku hry v danej hĺbke stromu. Vstupom pre klienta, ako bolo povedané v úvode návrhu, je tzv. *workunit*, ktorý v podstate opíše vstupný uzol, ktorým má klient pri prehľadávaní začať, t.j. berie ho ako koreň stromu. Chceli sme docieľať nezávislosť na hre, na výbere algoritmu usekávania a na výbere heuristiky. Heuristika je súčasťou už opísaného rozhrania *game.h*. Architektúra klienta je zhrnutá na nasledujúcom obrázku (Obr. 30), ktorý obsahuje hlavné komponenty a ich závislosti.

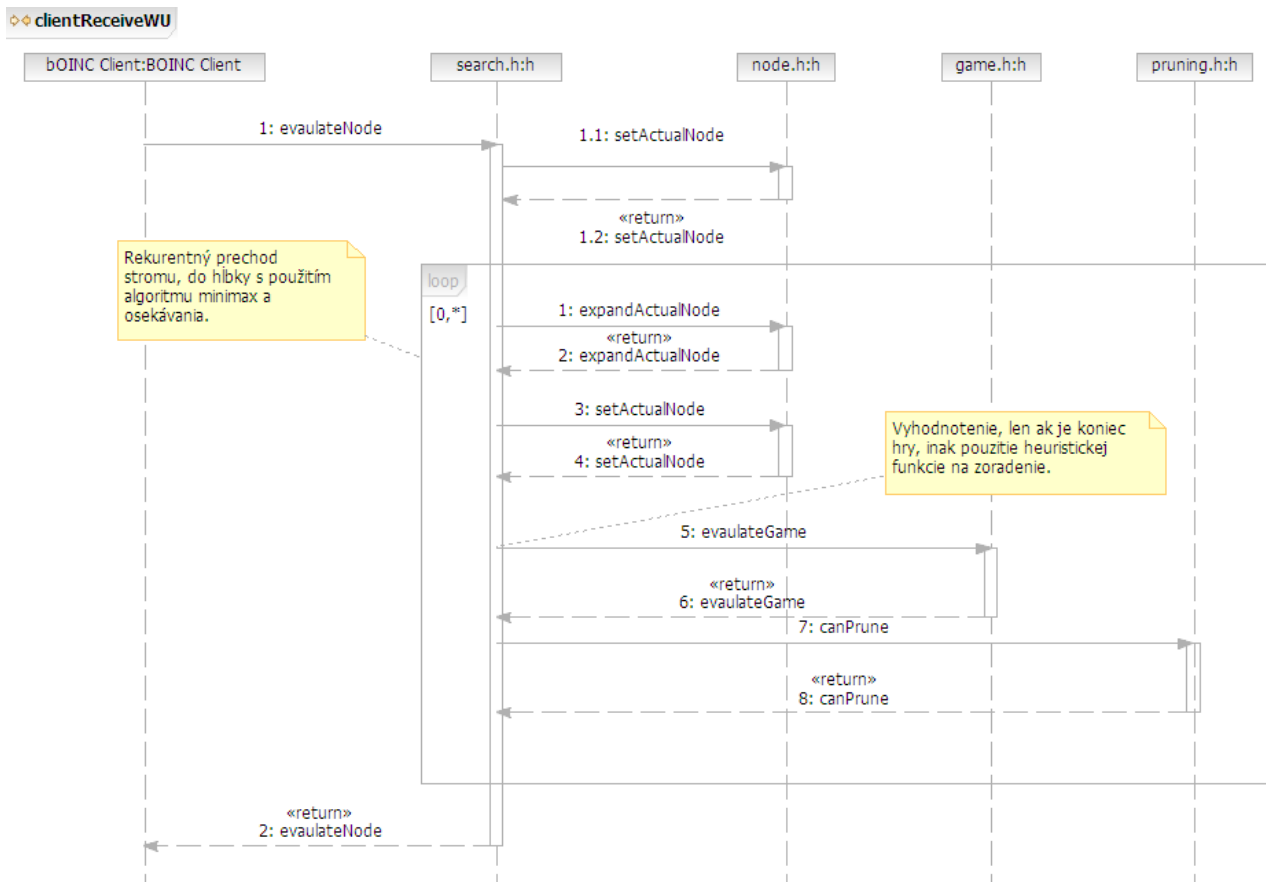

Obr. 30: Architektúra klientskej strany

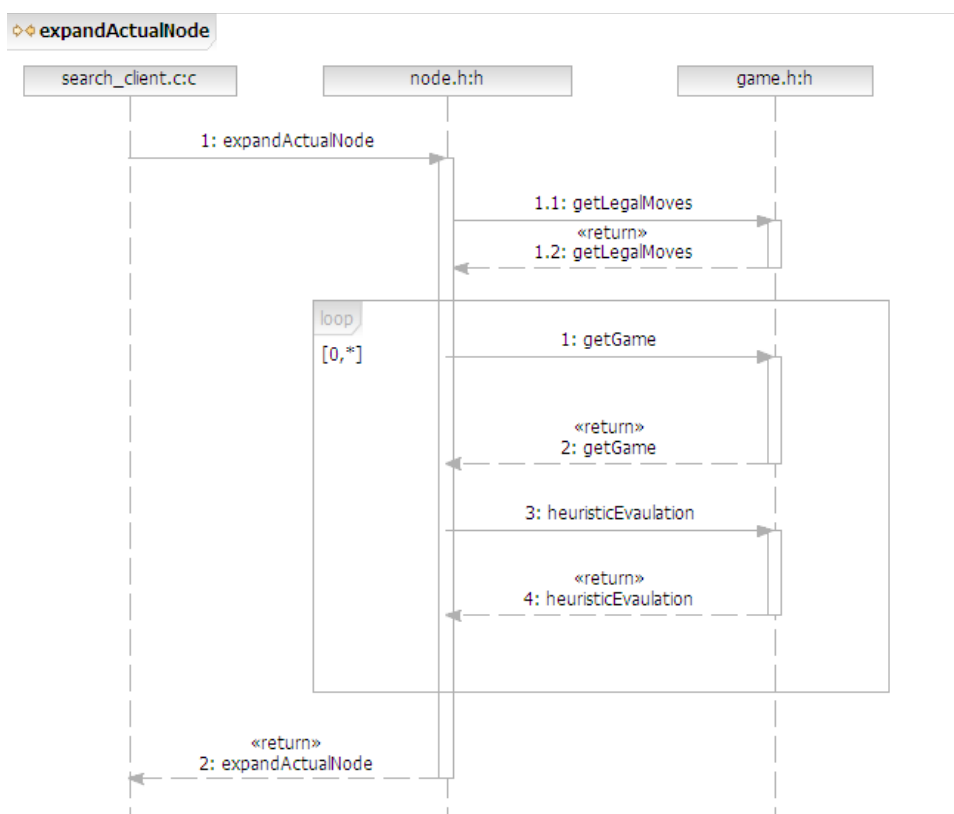
Rozhrania *game.h* a *node.h* boli už podrobnejšie popísané. Komponent *game.c* je konkrétna implementácia rozhrania *game.h* a popisu pravidiel hry, v našom prípade Reversi a Go (pozri kapitolu 2.4). Podobne komponent *node.c*, ktorá implementuje manipuláciu s uzlami stromu a samotným stromom. Je zodpovedný za referencie na prehľadávaný strom, najmä kore stromu. Popis ďalších častí klienta:

- *pruning.h* - rozhranie pre osekávanie prechodu stavovým stromom hry. Ako príklad uvedieme alfa-beta osekávanie, vtedy si implementácia tohto rozhrania uchováva hodnoty alfa a beta pre práve skúmaný uzol - vrchol stromu.
- **pruning_client.c** - konkrétna implementácia predchádzajúceho rozhrania, nemusí byť striktné alfa-beta osekávanie.
- *search.h* - v podstate hlavné rozhranie pre klienta, t.j. pre komponentu *client.c*. Zapúzdruje operácie a atribúty potrebné pre prehľadávanie stavového stromu. Je spúšťané funkciou `evaluateNode(Node)`, ktorá má vstupný parameter uzol určený na vyhodnotenie klientom. Vracia číselnú hodnotu pre výsledok hry za danú konfiguráciu, ktorú obsahuje tento uzol.
- **search_client.c** - konkrétna implementácia predchádzajúceho rozhrania, vyžaduje popis stromu a jeho inšanciu (*node.h*), akým spôsobom bude osekávať nepotrebné vetvy (*pruning.h*).
- **client.c** - vykonateľný klientský kód u klienta, struktúra nepovedaná, tu sa všetko pre klienta začína a končí, od prijatia *workunit* (počítanie uzla) po odoslanie výsledku (ohodnotenie uzla). Tento komponent sa podriadi pravidlám BOINC-u, na diagrame je to znázornené implementáciou externého rozhrania. Sekvenčný diagram (Obr. 31) opisuje udalosti pri

prijatí *workunit*-u klientom. Na základe tohto diagramu je funkcia `expandActualNode()`, ktorá nie je triviálna a jej bližší popis poskytuje sekvenčný diagram (Obr. 32).

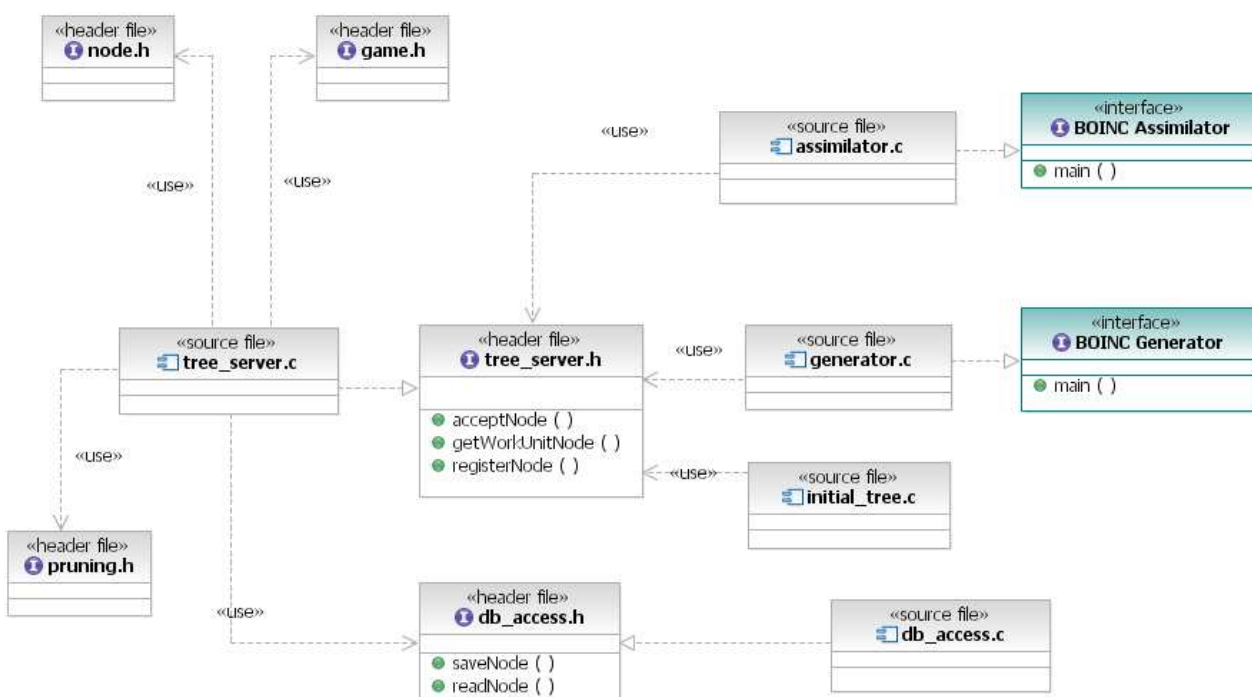
Obr. 31: Sekvenčný diagram popisujúci prijatie práce (*workunit*) klientom

Obr. 32: Sekvenčný diagram pre expandovanie jedného uzla

8.4 Návrh server

Ako už bolo spomenuté na začiatku návrhu, server je delený na dve hlavné časti v závislosti od architektúry BOINC-u: generátor a asimilátor. Toto je na Obr. 33 znázornené tým, že tieto dva komponenty implementujú isté rozhrania, ktoré sú definované mimo nášho systému.

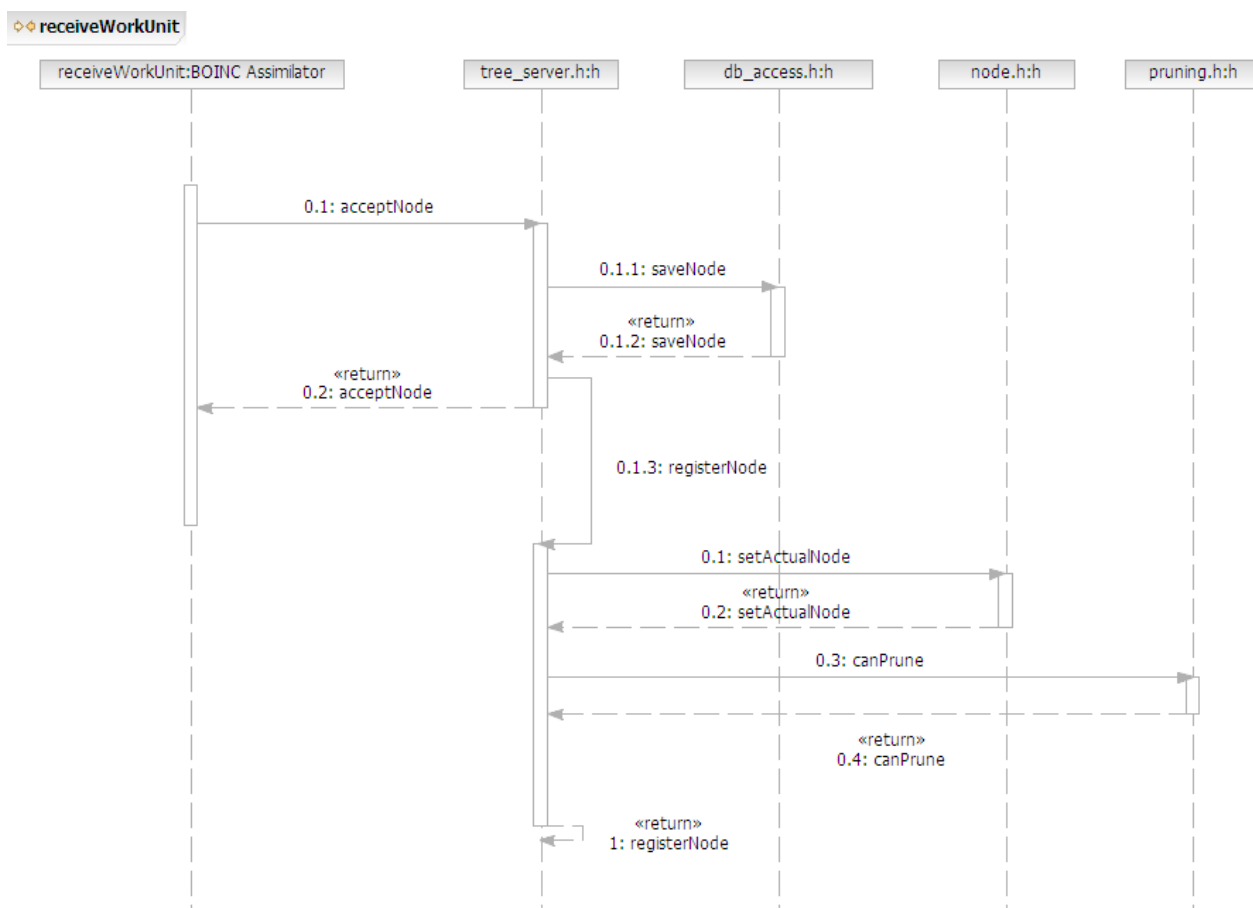

Obr. 33: Diagram komponentov pre server

Nasleduje popis jednotlivých častí servera. Rozhrania na komunikáciu s klientom `node.h` a `game.h` boli opísané v predchádzajúcich častiach. Ďalšie časti servera:

- `tree_server.h` - komplexné rozhranie pre celý server, popisujúce prehľadávaný strom. K jeho zodpovednosti patrí prijatie ohodnoteného uzla od klienta (`acceptNode()`) a jeho zaregistrovanie (`registerNode()`), čo je lokalizácia v strome, uloženie, prípadne spustenie osekávania. Heuristika na vyžiadanie generátora vráti klientovi podtyp a preferencií uzol na prehľadanie, inak povedané, hlavnú časť `workunit`-u (`getWorkUnitNode()`).
- `tree_server.c` - implementácia rozhrania `tree_server.h`, dá sa povedať, že táto komponenta je akési srdce celého servera. Uchováva informácie o práve skúmaných uzloch, vie, ktorá časť celého stavového priestoru bola preskúmaná a ohodnotená. Registreuje ohodnotenú uzly od klientov, to môže spôsobiť osekávanie istej časti stromu, z toho dôvodu má k dispozícii rozhranie `pruning.h`.
- `pruning.h` - rozhranie osekávania, ktoré môže, ale nemusí, mať takú istú implementáciu ako klient.
- `db_access.h` - rozhranie pre prístup k disku, konkrétne k databáze uložených uzlov. Poskytuje funkcie na čítanie a zápis uzla do databázy (`saveNode()`, `readNode()`). Týmto je náš systém nezávislý od použitej databázy, resp. od spôsobu ukladania uzlov, ktoré sa už nezmestia do operačnej pamäti.
- `db_access.c` - konkrétna implementácia posledne spomenutého rozhrania, volá CRUD (Create, Read, Update, Delete, pozri Príloha A – Slovník pojmov), príkazy nad použitou, nasadenou databázou.
- `initial_tree.c` - jednoduchá a priamočiará časť, pred spustením samotnej BOINC komunikácie klient-server je vygenerovaná istá časť stromu, ktorej koncové uzly sú posielané klientom.
- `generator.c` - hlavný zdrojový kód pre generátor, ktorý je definovaný systémom BOINC. Generuje `workunit`-y, ktorých uzly si pýta od rozhrania `tree_server.h`.

- **assimilator.c** - analogicky ako generátor, ale prijíma výsledky od jednotlivých klientov a tieto ohodnotené uzly registruje cez rozhranie *tree_server.h*. Posledné oba komponenty sú presnejšie špecifikované prehľadom systému BOINC (kapitola 3 Démoni bežiaci na serveri). Názorný popis prijatia výsledku od klienta je na Obr. 34.

Obr. 34: Sekvenčný diagram popisujúci prijatie výsledku (result) spracovaného workunit-u od klienta a jeho spracovanie

9 Prototyp

Rozhodli sme sa vytvoriť prototypy v dvoch zatiaľ oddelených častiach:

- Prototyp prehadzovania stavového priestoru na jednom stroji zatiaľ iba pre hru *reversi*, pre získanie informácie o veľkosti stavového priestoru o závislosti faktoru vetvenia od hĺbky v strome, t.j. od čísla ťahu hry.
- Prototyp pre systém BOINC, triviálny program pre otestovanie funkčnosti a získanie informácií o vytváraní programu s paralelným poňtáním.

Preto je náš prototyp odlišný od klasického prototypu informačného systému, sú to v podstate dva oddelené programy. Výsledný systém bude predstavovať spojenie týchto častí.

9.1 Prototyp hry na jeden PC

Tento prototyp bol vytvorený ako program v jazyku C v prostredí Eclipse (presnejšie Eclipse C/C++ Development Tools³) skompilovaný pre platformu Windows kompilátorom MinGW⁴, preto bude odteraz spomínaný ako program. Bol implementovaný na základe už opísaného návrhu, aby to mohol byť základ pre ďalšie programovanie samotnej aplikácie.

Najprv bol implementovaný mechanizmus pre definovanie hry (v našom prípade *reversi*), to spočívalo v naprogramovaní implementácie rozhrania *game.h*, následne komponentu pre prácu so stavovým stromom (implementácia *node.h*). Bolo spravených viacej pokusov nad týmto stromom, tu budú spomenuté dve najdôležitejšie: celý strom do istej hĺbky, odhad faktoru vetvenia.

9.1.1 Celý strom do istej hĺbky

Pokus o vygenerovanie celého najhlbšieho stromu na jednom počítači v rozumnom čase (tým je myslené nieko minút). Toto bolo dosiahnuté do hĺbky deväť s výsledkami, ktoré popisuje Tab. 4. Obsahuje počet uzlov v jednotlivých hĺbkach stromu a k tomu doplnený faktor vetvenia v danej hĺbke ako pomer počtu uzlov v susedných hĺbkach.

Ako vidieť, v hĺbke deväť je potrebné uchovávať takmer tri a pol milióna uzlov, čo pre klasický počítač je relatívne dosť. Cieľom tejto časti bolo najmä odhadnúť rozsah serverom uchováwanej časti stromu. Rátame aj s tým, že v nasadenej aplikácii ešte minimalizujeme množstvo pamäti pre uchovanie jedného uzla.

³ <http://www.eclipse.org/cdt/>

⁴ <http://www.mingw.org/>

H bka	Počet uzlov	Faktor vetvenia
1	4	4
2	12	3
3	56	4,67
4	244	4,36
5	1396	5,72
6	8200	5,87
7	55092	6,72
8	390216	7,08
9	3005264	7,7

Tab. 4: Skúmanie faktoru vetvenia, v dosiahnutých h bkach

9.1.2 Odhad faktoru vetvenia

Druhý experiment a cieľ prototypu bolo získať faktor vetvenia pre každú h bku, a tým nepriamo odhad veľkosti celého stavového priestoru pre hru Reversi. Toto bolo riešené náhodným prechodom stavového priestoru až do najnižšej h bky - koniec hry. Po niekoľkých konásobnom zopakovaní (minimálne tisíc krát) bol vyrátaný priemerný faktor vetvenia pre každú h bku, t.j. každý ťah. Výsledky tohto pokusu sú znázornené na Obr. 35

Obr. 35: Graf závislosti faktoru vetvenia od čísla ťahu

Ako vidieť z grafu, faktor vetvenia sa najprv zvyšuje, maximum dosahuje asi v strede hry, pri ťahu okolo tridsa. Tu ešte chceme poukázať na faktor vetvenia na konci hry, je menší ako jeden, čo je logicky podložené tým, že ku koncu môže nastať situácia, že hráč na ťah nemá podľa pravidiel možný ťah. Ďalším poznatkom z tohto pokusu je odhad veľkosti stavového priestoru hry Reversi, zrátaním sumy pre všetky h bky použitím zistených faktorov vetvenia sme dospeli k číslu

$2,27 \times 10^{53}$, čo je dosť veľké číslo, ale bolo o akávané.

9.2 Prototyp aplikácie pre BOINC

Platformu BOINC si bolo potrebné pred samotnými úvahami o spôsobe riešenia úlohy „ohmata“. Na našom serveri sme teda okrem podporných nástrojov ako dotProject nainštalovali i funkčný BOINC server a vytvorili si projekt test1. Projekt bežal bez incidentov, bolo sa možné k nemu prihlásiť, ale neobsahoval žiadnu klientsku aplikáciu a ani žiadne úlohy. Bolo potrebné sa s touto platformou bližšie zoznámiť a preto sme si v rámci analýzy vyskúšali skompilovať a zverejniť klientsku aplikáciu. Pokusnou aplikáciou bola ukážková aplikácia „uppercase“, ktorej úlohou bolo prijať ako úlohu akýkoľvek textový vstup a transformovať ho na výstup s pôvodným znením, avšak

so všetkými znakmi „ve kými“. Táto ukážková aplikácia pre svoje spomalenie poítala po každom transformovanom znaku sumu zo sínus pí, krát číslo iterácie v cykle s miliónom krokov. alej táto aplikácia používala „checkpointing“ (pozri Príloha A – Slovník pojmov) a previazanie na grafickú as. Aplikáciu sa nám podarilo úspešne skompilovať i zverejniť na BOINC projektovom serveri. Funkčnosť sme overili pripojením dvoch BOINC klientov a vypočítaním niekoho desiatok úloh. Body sa pripočítavali poušpešnej validácii a výsledky sa vymazávali správne.

9.3 Prototyp BOINC projektu

Pôvodne sme uvažovali, že sa pri vytváraní prototypu zameriame na zistenie:

- ktorý z algoritmov preberaných v časti 5 Teoretický základ pre riešenie hier sa na klientovi použije
- na základe hĺbkového stromu, ktorý klient dokáže prehľadávať, ktorý mechanizmus bude potrebné použiť pri generovaní stromu hľadania na serveri a vytváraní úloh pre klientov.

Do úvahy prichádzajú nasledovné prístupy generovania stromu na serveri:

- vygenerovať na začiatku strom na serveri do určitej pevne danej hĺbkovej
- dynamicky generovať strom, nevygenerovať celú šírku stromu na každej hĺbke, ale zísť do stromu hlbšie, aby klientom ostal zvládnuteľný menší strom hľadania

Nakoniec, po konzultácií s vedúcim projektu, sme sa však rozhodli, že prototyp bude predstavovať zjednodušenú verziu celého systému riešenia a nebudeme sa sústreďovať na jednu špecifickú časť. Z toho sme stanovili, že cieľom prototypu je vytvoriť BOINC projekt, ktorý bude schopný vyriešiť distribuovaným spôsobom hru reversi. Prototyp má takto overiť principiálnu funkčnosť navrhnutého prístupu. Keďže sa v tejto časti nebudeme sústreďovať na žiadne optimalizácie ani pokročilé algoritmy, systém bude podľa odhadov schopný vyriešiť hru reversi dorozmerov 4x4. Riešenie na otvorených otázkach bude presunutú donasledujúceho semestra.

V rámci prototypu vytvárame nasledovné časti tak, ako sú popísané v kapitole 3 BOINC:

- generátor úloh
- asimilátor
- klient

9.3.1 Návrh databázy

Na základe analýzy (7 Možnosti ukladania stromu na disk) sa určila naskladanie dát databáza. Sú v nej uložené iba údaje priamo sa týkajúce riešenej úlohy. Réžijné údaje spojené s mechanizmom rozdeľovania úloh klientom si uchováva systém BOINC vo svojej internej databáze.

Dáta, ktoré v databáze uchováваме sú:

- konfigurácia hracia plocha
- konfigurácie hracích plôch, do ktorých sa dá z danej konfigurácie dostať
- ohodnotenie konfigurácie

- ktorý hrá je v danom ťahu na rade

Nami zvolené kódovanie hernej pozície je takéto:

Každé políčko môže mať 3 rôzne ohodnotenia:

- kameň bielo hráča (01)
- kameň čierneho hráča (00)
- prázdne políčko (10)

Teda potrebujeme 3 rôzne hodnoty pre každé políčko, pre jednoduchosť sme zvolili nie najefektívnejšie kódovanie dvoma bitmi (jeden bit je nevyužitý)

Ak je rozmer šachovnice n , políčok je n^2 a potrebujeme $n \times n \times 2$ bitov, pre konkrétny rozmer šachovnice 8 potrebujeme 128 bitov na zakódovanie stavu

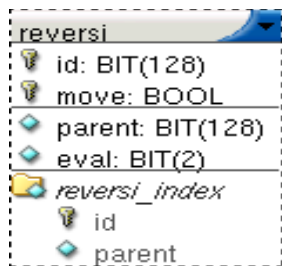
Pole informujúce o hráčovi, ktorý je na rade, môže mať 2 rôzne hodnoty, preto na jeho kódovanie používame typ boolean.

Pole s informáciou o ohodnotení aktuálneho stavu môže mať 4 rôzne hodnoty:

- vyhral biely (10)
- vyhral čierny (01)
- remíza (00)
- neohodnotený (11)

Na kódovanie ohodnotenia preto používame 2 bity.

Fyzický model databázy

Obr. 36: Fyzický model databázy

Primárnym kľúčom sú polia id a move. Pole id samo o sebe ako primárny kľúč nestačí, dve rovnaké pozície na hernej ploche sa totiž od seba môžu líšiť tým, ktorý hrá na ňu.

Keďže potrebujeme vyhľadávať v DB podľa aktuálnej pozície a podľa rodičovskej pozície, tieto dve polia sú indexované.

Databázu tvorí jediná tabuľka reversi.

Použité technológie

Používame databázový server PostgreSQL 8.1.

Modul komunikácie s databázou

Na komunikáciu s databázou na serverovej strane systému sme implementovali prístupové rozhranie v jazyku C pomocou knižnice libpq⁵. Ide o aplikatívne programátorské rozhranie pre aplikácie napísané v jazyku C, ktoré je priamo súčasťou databázy PostgreSQL. API poskytuje klientským programom funkcie na poslanie databázových dotazov serveru PostgreSQL a získanie výsledkov z týchto dotazov.

Celý modul komunikácie s databázou je oddelený a nezávislý. Používa funkcie knižnice libpq na ukladanie uzlov stromu hry do databázy, uloženie ohodnotenia uzla, na čítanie uzla z databázy a na čítanie potomkov uzla z databázy.

9.3.2 Klient

Pod klientom sa v tejto časti myslí klientska aplikácia. Teda aplikácia, ktorá je za pomoci BOINC systému distribuovaná klientom, ktorí ju následne spustajú a vracajú jej výsledky na server. Implementácia klienta spočívala prakticky v upravení prvého prototypu, ktorý počítal priemerný faktor vetvenia tak, aby počítal celú hru a nie iba priemerný faktor vetvenia. Po tejto úprave bolo nutné doplniť volania BOINC klientskej knižnice, ktoré oznamujú samotnému klientovi stav úlohy a iné potrebné informácie. Posledným krokom bolo skompilovanie samotného klienta a jeho zlinkovanie s BOINC klientskou knižnicou a našimi knižnicami. Popis podstatných častí knižníc je v nasledujúcich podkapitolách.

⁵ <http://www.postgresql.org/docs/8.1/static/libpq.html>

Algoritmus riešenia hry

Tak, ako bolo spomenuté, klientska časť prototypu sa nesústreďuje na žiadne optimalizácie ani pokročilé algoritmy a techniky ohodnocovania stromu hľadania symetrickej hry. Za algoritmus na strane klienta sme preto zvolili jednoduchý a ľahko implementovateľný MiniMax algoritmus. Použitie tohto algoritmu automaticky obmedzilo triedu riešiteľných problémov na problémy s malým stavovým priestorom. Na túto skutočnosť je potrebné pri testovaní prototypu myslieť, pretože ako MiniMax algoritmus musí navštíviť každý uzol stromu hľadania.

Vstupné a výstupné súbory

Komunikácia BOINC klienta so serverom je realizovaná prostredníctvom výmeny vstupných a výstupných súborov. O samotný prenos tých súborov sa pri implementácii klienta starať nemusíme, zabezpečuje ju BOINC mechanizmus. Štruktúru súborov sme stanovili nasledovne:

- vstupný súbor – obsahuje stav pre ktorý sa bude počítať ohodnotenie a druhá hodnota je ktorý hrá je na ňom. Je generovaný generátorom úloh a je vstupom pre počítač výsledku na klientovi.
- výstupný súbor – obsahuje údaj pre ktorú úlohu sa daný výsledok vypočítal a výsledok. Je to výstup od klienta, ktorý sa následne spracúva na serveri.

Jednotlivé položky sú v oboch súboroch od seba oddelené znakom „;“.

9.3.3 Generátor úloh

Generovanie úloh je možné viacerými spôsobmi. Ako prvý spôsob sme využili „ručné“ zverejnenie súboru. To sa prevádza za pomoci skriptov. Jednoduchá ukážka je tu:

```
cp sample_wus/inReversi6x6 `bin/dir_hier_path inReversi6x6`
./bin/create_work -rsc_fpopos_bound 7e11 -appname reversi -wu_name
pokusnyWorkunit -wu_template templates/reversi6_wu
-result_template templates/reversi6_result inReversi6x6
```

Prvý príkaz zabezpečí nakopírovanie vstupného súboru na správne miesto do adresárovej štruktúry a druhý príkaz vykoná samotné zverejnenie súboru spolu s vytvorením úlohy. Vytvorenie úlohy znamená, že sa úloha zaregistruje v BOINC databáze a je pripravená na odoslanie klientom. Dôležitým parametrom je rsc_fpopos_bound. Udáva maximálny počet flopov (flops) potrebných pre výpočet daného workunitu. Ak je tento parameter nastavený na malé číslo, tak výpočet skončí hláškou o prekročení časového limitu. Výpočet vhodného horného ohraničenia si ponechávame na letný semester.

Druhý spôsob generovania úloh je vygenerovanie ich programovo, skopírovanie ich na vhodné miesto a zaregistrovanie. Táto programová metóda bola implementovaná, ale zatiaľ nebola využívaná. Bolo potrebné použiť niečo ako BOINC knižnica a ich volania. Pri generovaní úloh si ukladáme celý stavový priestor hry do databázy, až po úroveň, naktorej generujeme z listov stromu úlohy. Teda prehľadávame stavový priestor hry do hĺbky a ukladáme si do našej databázy všetky vygenerované stavy. V prípade, že hĺbka aktuálneho uzla je rovná číslu 3, tak daný uzol uložíme nadisk ako úlohu a nevykonáme generovanie nasledovníkov.

Prototypová verzia má zatiaľ obmedzenia, ktoré však neskôr odstránime. Zvažuje sa však použitie tretej možnosti generovania úloh.

Tretím spôsobom je generovanie úloh (workunit-ov) na požiadanie. Teda, keď klesne počet neodoslých úloh pod nejakú hranicu, „dogeneruje“ sa daný počet úloh na požiadanie. Tento spôsob zatiaľ neplánujeme využiť.

9.3.4 Asimilátor

Asimilátor je jednou z dvoch hlavných súčastí servera. V prototypu sme sa sústredili na vytvorenie jednoduchého asimilátora, ktorý bude ukladať prijaté výsledky od klientov do databázy. Implementovanie asimilátora spočíva v napísaní jednej konkrétnej funkcie, ktorá je BOINC-om volaná pri obdržaní výsledku. Hlavička funkcie má tvar:

```
int assimilate_handler(WORKUNIT& wu, vector<RESULT>& results, RESULT&
canonical_result)
```

Kde typy WORKUNIT a RESULT sú súčasťou BOINC knižnice. Pre nás je dôležité, že RESULT obsahuje referenciu (cestu) k súboru, ktorý bol vytvorený klientom a obsahuje výsledok. Po naštartovaní hry (game) z tohto súboru je hra nájdená v databáze. Ak je výsledok relevantný, tak v databáze musí byť záznam o tejto hre. Následne je vytvorený uzol (node), ktorý je akceptovaný funkciou `acceptNode(Node)` a príslušný záznam v databáze je aktualizovaný o výsledné ohodnotenie tohto uzla.

Cieľom prototypu bolo iba otestovať funkčnosť a napojenie na databázu. Výsledný produkt bude samozrejme v spomínanej asimilátorskej funkcii obsahovať viac logiky, napr. vyhodnotenie uzla aj v zmysle možného osekávania susedných uzlov.

10 Zmeny oproti návrhu

Zmeny globálnej architektúry sa nevyskytli, samozrejme aj preto, lebo táto architektúra vychádza z prostredia BOINC a bolo by priam zbytočné ju modifikovať. Počas implementácie sa samozrejme vyskytli situácie, kedy bolo treba modifikovať funkciu, prípadne pridať novú funkciu. Práve tieto situácie a ich dopady na pôvodný návrh budú obsahom nasledujúcich častí. Identifikovali sme tri komplexnejšie zmeny, ktoré sa týkali návrhu ako celku:

- za nami sme používa kompilátor C++, preto sú odteraz názvy komponent s príponou `cpp`.
- prešli sme od "pseudo objektovej štruktúry" na procedurálnu štruktúru t.j. neuchovávali sme stav v globálnych premenných ale pridali sme do stavových funkcií parameter a súhlasne návratovú hodnotu rovnakého typu. Keďže jednotlivé operácie boli potom vykonávané cez znovu priradenie a nie cez globálnu premennú (napr. v `node.h`: `expandActualNode() -> Node *expandNode(Node *)`).
- za nami sme používa knižnicu STL na spracovanie kolekcí (zoznam, tabuľa, ..) čo zmenilo niektoré typy parametrov vo funkciách.
- všetky súbory spomenuté v návrhu alebo tejto implementácii boli rozdelené do dvoch adresárov v adresárovej štruktúre, kvôli použitej nomenklatúre a jednoduchšej kompilácii. V adresári **cockroach** sa nachádzala väčšina súborov spoločných pre klient aj server. Druhým adresárom bol adresár **sched**, ktorý je súčasťou boinc-u a do neho boli umiestnené hlavné časti serverovskej strany: generátor a asimilátor.

Kvôli tejto časti sme zaviedli upravenú notáciu diagramov s nasledovnými zmenami:

- pridané komponenty budú podfarbené na oranžovo
- zrušené časti na sfarbené na červenou
- modifikované funkcie (premenované, pridaný parameter) s prefixom `<<mod>>`
- pridané funkcie s prefixom `<<add>>`

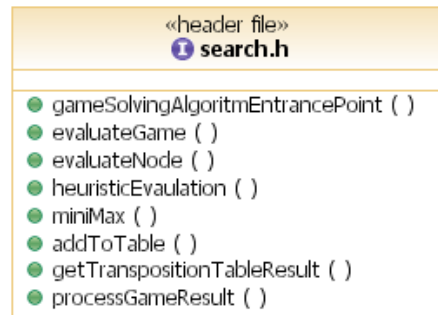
Opis každej komponenty bude obsahovať podkapitoly s názvami zmenených funkcií a pridaných funkcií, ich význam je zrejмый z ich názvu. Keďže sa týka zrušených funkcií, tie podrobne nerozoberieme, lebo boli buď nahradené novou funkciou, ktorá bude popísaná alebo stratili význam.

Podobne ako v návrhu (8Návrh systému) budú ďalšie podkapitoly rozdelené do troch častí: Spoločné časti, Klient a Server.

10.1 Spoločnosť

10.1.1 Komponenta search

Medzi spoločnosťami pribudlo ďalšie rozhranie *search.h*, následne aj jeho implementácia *search.cpp*.

Obr. 37: *search*

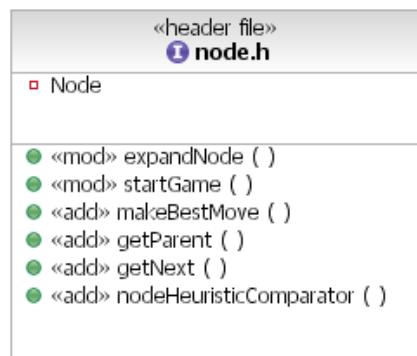
Toto rozhranie vzniklo spojením rovnomenného rozhrania z klientskej strany a rozhrania *tree_server.h* zo serverovskej strany, preto sa uvádza v tejto spoločnosti.

Pridané funkcie

- `gameSolvingAlgorithmEntrancePoint()` - predstavuje spoločné rozhranie pre všetky testované algoritmy osekávania.
- `evaluateGame()` - ohodnotenie listu na konci, čiže neexistuje ďalších, výsledkom je či vyhral prvý alebo druhý hráč alebo je remíza.
- `miniMax()` - vstupný bod pre klasický algoritmus minimax.
- `addToTable()` - pridá výsledok pre daný uzol do transpozičnej tabuľky.
- `getTranspositionTableResult()` - získava výsledok uložený v transpozičnej tabuľke pre danú hraciu plochu.
- `processGameResult()` - serverovská funkcia, je volaná po obdržaní výsledku od klienta, ktorý je následne zaznamenaný do našej databázy a spracovaný vyššie (rekurzívne volaná funkcia).

10.1.2 Komponenta uzol

Ďalšími spoločnosťami sú rozhrania *node.h* a *game.h*, nasledujúce riadky popisujú zmeny v týchto dvoch komponentoch. Najprv to bude rozhranie *node.h*:

Obr. 38: node

Zmenené funkcie

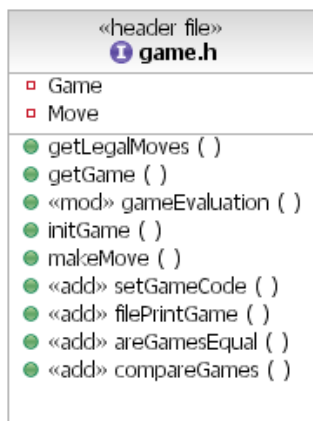
- `expandNode(*Node)` - zmena na parametrickú funkciu s parametrom `*Node`.
- `startGame(*Game)` - premenovaná z pôvodne navrhutej funkcie `initGame()`.

Pridané funkcie

- `makeBestMove(*Node)` - vykoná sa najlepší ah v danej situácii a funkcia vráti nový uzol.
- `getParent(*Node)` - vráti rodi a uzla, ktorý je vstupným parametrom.
- `getNext()` - vráti bezprostredne najbližšieho suseda uzla, ktorý je vstupným parametrom.
- `nodeHeuristicComaprator(*Node, *Node)` - porovná dva vstupné uzly na základe implementovanej heuristiky. Vráti jedno z ísel: -1, 0, 1.

10.1.3 Komponenta hra

V tejto komponente boli viacmnej len pridané pomocné funkcie, ktoré vyplynuli z implementa ných požiadaviek.

Obr. 39: game

Zmenené funkcie

- `gameEvaluation(*Game)` - vráti ohodnotenie šachovnice, v zmysle kto vyhral

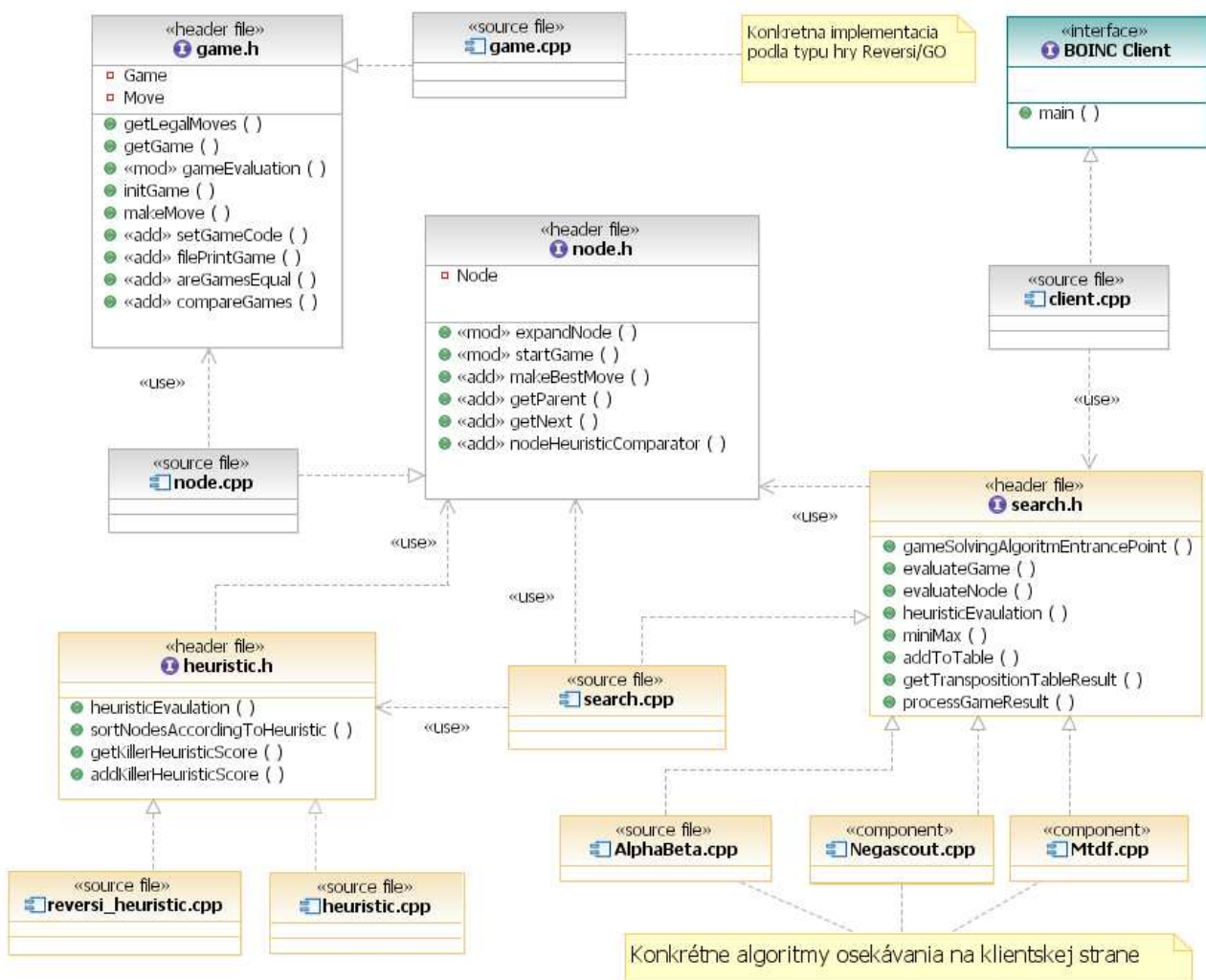
Pridané funkcie

- `setGameCode(*Game)` - nastaví hracej ploche kód - bitová reprezentácie hracej plochy.

- `filePrintGame(*File, *Game)` - zapíše zadnú hru do zadaného súboru pod a stanoveného formátu, ktorý je popísaný v technickej dokumentácii.
- `areGamesEqual(*Game, *Game)` - zistí, či sú zadané hracie plochy rovnaké, neberie sa do úvahy, kto je na ňu.
- `compareGames(*Game, *Game)` - porovná vstupné hry, vráti jednu hodnotu z -1, 0, 1. Táto funkcia už berie do úvahy aj to, kto je na ňu.

10.2 Klient

Výsledná štruktúra jednotlivých komponent na strane klienta je znázornená na nasledujúcom diagrame. V ďalšom texte budú zmeny opísané podrobnejšie.

Obr. 40: Klient

Pribudlo nové rozhranie `heuristic.h`, ktoré je používané komponentov `search.cpp`, ktorá pri prehľadávaní stromu uzlov používa heuristické funkcie na rozhodovanie. V dôsledku vzniku tohto rozhrania pribudli aj prislúchajúce implementácie.

Vznik komponenty `search.cpp` je logický a vyplynul zo vzniku rozhrania `search.h`. Komponenty **AlphaBeta.cpp**, **Nedascout.cpp** a **Mtdf.cpp** sú konkrétne implementácie rovnomenných algoritmov osekávania, ktoré sú popísané v časti analýza (5 Teoretický základ pre riešenie hier). Všetky tieto usekávania sú prístupné cez jedno rozhranie `search.h`, presnejšie cez jednu jeho funkciu `gameSolvingAlgorithmEntrancePoint()`.

10.2.1 Heuristická komponenta

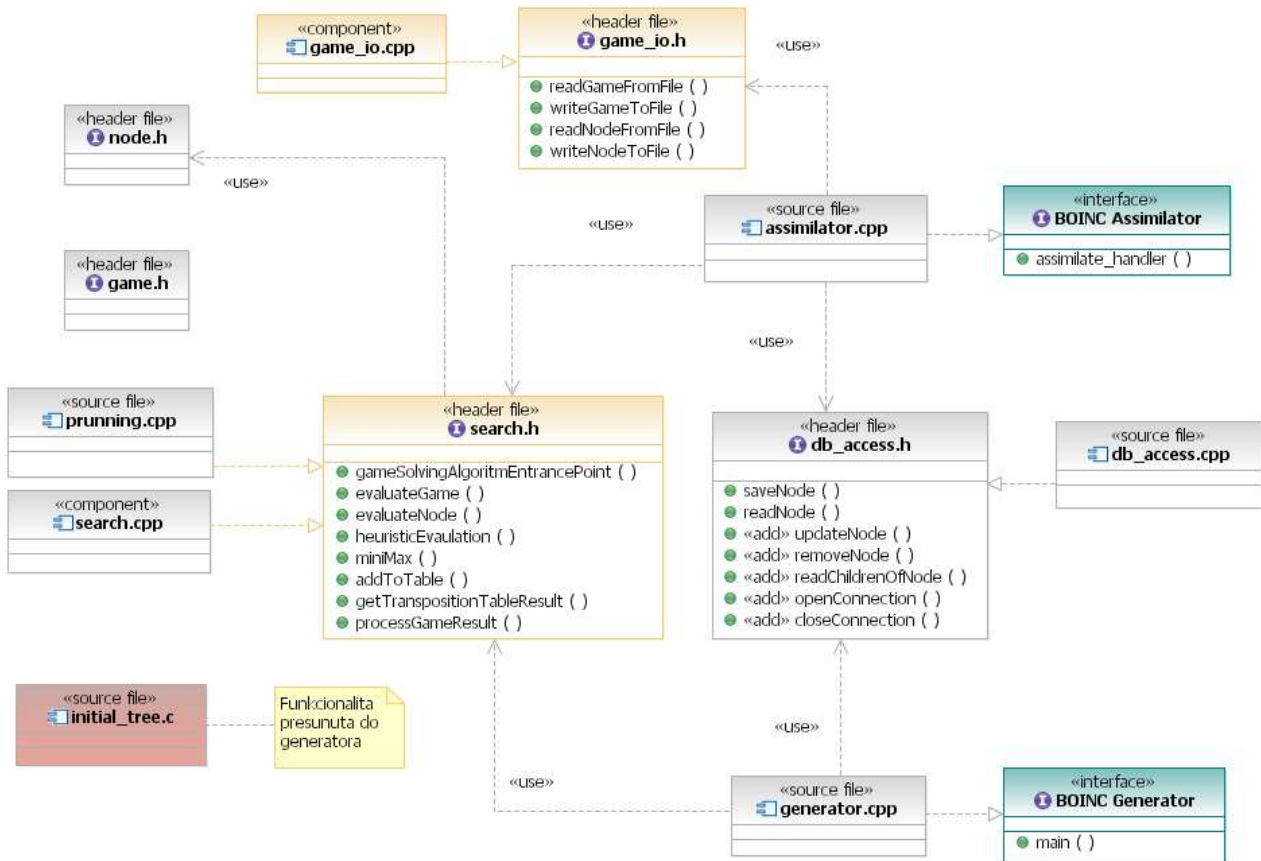
V tejto časti popíšeme pridanú komponentu `heuristic.h`:

Pridané funkcie

- `sortNodesAccordingToHeuristic(*Node)` - usporiada uzly podľa heuristickej funkcie, využíva sa zreženie cez atribút `Node::next`.
- `heuristicEvaluation(*Node)` - vráti heuristické ohodnotenie vstupného uzla.
- `getKillerHeuristicScore(*Game)` - získava skóre pre hraciu plochu podľa heuristiky vražedného ťahu.
- `addKillerHeuristicScore(*Game, int)` - nastaví skóre uzlu podľa heuristiky vražedného ťahu.

10.3 Server

Výsledná štruktúra jednotlivých komponent na strane servera je znázornená na nasledujúcom diagrame. V ďalšom texte budú zmeny opísané podrobnejšie.

Obr. 42: Server

Na serveri boli zmeny menšie oproti zmenám na klientovi. V podstate sa len premenovalo už spomenuté rozhranie *search.h* (vzniklo z rozhrania *tree_server.h*). Bola odstránená komponenta **initial_tree.c** z dôvodu presunutia jej funkcionality do komponenty **generator.cpp**. Pre potreby vstupno-výstupných operácií na disku bola vytvorená samostatná komponenta **game_io.cpp** a k tomu prislúchajúce rozhranie *game_io.h*. alej na strane servera boli pridané funkcie do rozhrania *db_access.h*. Toto bolo už pri návrhu akávané, lebo v tom ase sme toto rozhranie definovali ako prístupový bod k databáze a jeho funkcie sme deklarovali len približne a predbežne.

10.3.1 Vstupno-výstupná komponenta

Táto komponenta (*game_io*) predstavuje rozhranie resp. implementáciu zápisu na disk. Je potrebná v troch hlavných krokoch ako:

- funkcia zápisu WorkUnit-ov pripravených pre klientov.
- funkcia čítania výsledkov, vrátených od klienta.

- na ítanie vstupnej konfigurácie pre generátor.

Pridané funkcie

- `readGameFromFile(*File)` - vráti údajovú štruktúru typu `Game`, naplnenú vstupnými údajmi zo zadaného súboru.
- `writeGameToFile(*File, *Game)` - zapíše zadanú štruktúru `Game` (hraciu plochu) do zadaného súboru v presne definovanej štruktúre zápisu.
- `readNodeFromFile(*File)` - pre íta stav hracej plochy zo zadaného súboru a vytvorí štruktúru typu `Game`, ktorá je súčasťou návratovej hodnoty typu `Node`. Používané asimilátorom pri príchode výsledku od klienta.
- `writeNodeToFile(*File, *Node)` - zapíše zadanú štruktúru typu `Node` do zadaného súboru, používané klientom pri zápise výsledku.

10.3.2 Databázová komponenta

Ako už bolo spomenuté táto komponenta (*db_access*) prešla na prvý pohľad väčšou zmenou, ale to sme aj čakali, keďže sme ešte nemohli vedieť presnú množinu funkcií vo fáze návrhu. Táto komponenta obsahuje aj pár pomocných funkcií, ktoré tu nebudú spomenuté podrobne, lebo predstavujú len isté pretypovania medzi našimi štruktúrami a databázou.

Pridané funkcie

- `updateNode(*Node)` - vykoná klasický databázový update na uzly, ktorý je vstupným parametrom.
- `removeNode(*Node)` - odstráni vstupný uzol z našej databázy.
- `readChildrenOfNode(*Node)` - načíta potomkov vstupného uzla z databázy a vráti tento uzol s naplneným zoznamom potomkov.
- `openConnection()` - otvorí pripojenie na databázu, toto pripojenie je reprezentované globálnou premennou, táto aj nasledujúca funkcia vznikla pre potreby vykonávania viacerých CRUD príkazov za sebou a bolo by neefektívne stále otvárať a zatvárať pripojenie.
- `closeConnection()` - zatvorí pripojenie na databázu.

11 Implementácia

11.1 Ktorý hrá je ktorý

Pri implementácii funkcií klienta je potrebné klásť pozornosť na to, čo sa myslí pod pojmom prvý hráč. Prvým hráčom budeme vždy rozumieť hráča, ktorý bude ako prvý ťahať na hracej plochy, ktorá predstavuje počiatočnú hru. Vo všeobecnosti, napríklad pri testovaní, totiž nemusí byť algoritmus spracovania stromu aplikovaný na počiatočnú hraciu plochu hry. Môže sa stať, že pri testovaní sa algoritmus spustí z uzla, z ktorého bude ťahať druhý hráč. Takýto postup bolo potrebné zaviesť kvôli testovaniu a možnosti vzájomného porovnávania výsledkov algoritmov, ktoré používajú interne iné postupy na to, vzhľadom na ktorého zhráť rozhodnutie uzla po ťahajú.

11.2 Použitá heuristika

V našej analýze bola prezentovaná heuristika, ktorú použili [3] vo svojej práci. My sa však venujeme hre reversi s iným tvarom hracej plochy než oni. Preto sme si prispôbili prezentovaný princíp na naše podmienky. Použili sme súčty:

- a - rohových pozícií
- b - pozícií po bokoch (okrem rohov)
- c - rohových susediacich pozícií s rohovými pozíciami
- d - obsadených pozícií hráča a
- e - hraničných pozícií hráča a

Pre každý typ sme vytvorili rozdiel počtu pozícií obsadených prvým a druhým hráčom. Označenie $\delta_a, \delta_b, \delta_c, \delta_d, \delta_e$ predstavuje rozdiel počtu obsadených pozícií v príslušných skupinách. Výsledné heuristické hodnotenie je potom nasledovné: $h = 10 \cdot \delta_a + 5 \cdot \delta_b - 2 \cdot \delta_c + 1 \cdot \delta_d - 1 \cdot \delta_e$

11.3 Implementované algoritmy na klientovi

V klientskej časti systému sme implementovali viaceré algoritmy spracovania stromu prehrávania:

- minimax
- alfa-beta usekávajúce
- negascout
- mtd(f)

Prvé dva algoritmy boli implementované hlavne z dôvodu kontroly správnosti, zvyšné dva na reálnu prevádzku. Na základe výsledkov testov, ktoré sú popísané v časti (12) Testovanie algoritmov a výkonnosti heuristik, sme sa rozhodli alej používať negascout.

11.4 Ukladanie stavu výpočtu na klientovi

Po zvážení času, ktorý môže klient počítať jednu úlohu sme sa rozhodli do klientského algoritmu zapracovať možnosť ukladania stavu výpočtu a pokračovanie z uloženého stavu – tzv. *checkpointing*. Tento prístup je potrebné zahrnúť vzhľadom na to, že doba počítať úlohu môže presiahnuť 24 hodín. Väčšina používateľov po takomto čase svoje počítače vypína. Často nie riešenie by tak bolo stratené.

Ukladanie stavu výpočtu bolo potrebné doplniť do algoritmu *Negascout* – ten bol zvolený ako najlepší pre klienta. *Negascout* je implementovaný ako rekurzívny algoritmus. Každý bod výpočtu je charakterizovaný históriou rekurzívnych volaní, lokálnych premenných a dynamických štruktúr priradených volaniu. Navyše môže byť rekurzívne volanie vyvolané z dvoch rôznych miest na základe splnenia podmienky.

Na ukladanie stavu sme použili štruktúru kontext:

```
struct Context {
    int alpha;
    int beta;
    int n;
    int score;
    int childrenIndex;
    bool curEvaluated;
    int cur;
}
```

Uchovávať si pole štruktúr *Context*. V každom volaní rekurzívnej funkcie *Negascout* si ukladáme výpočtový kontext do *parent* a do *child*-teho prvkú, kde *child* je hĺbka rekurzívneho volania. Rekurzívna funkcia pracuje tak, že každé rekurzívne volanie rozvinie deti uzla a na nich aplikuje rekurziu. V premennej *childrenIndex* si uchovávať, ktorý posledný uzol-dieťa bol úspešne spracovaný a výpočet je uložený v premenných *alpha*, *beta*, *n*, *score*. Problém viacerých vstupných bodov rekurzívneho volania je vyriešený značkou *curEvaluated*, pomocou ktorej si zapamätáme či prvé volanie bolo vykonané a v premennej *cur* si uložíme jeho výsledok.

Pri spúšaní výpočtu z odloženého kontextu každé rekurzívne volanie pristupuje ku kontextu, ktorý prislúcha jeho hĺbke. Na základe *childrenIndex* vieme preskočiť už spracované deti a vďaka *curEvaluated* a *cur* sa vieme rozhodnúť, ktoré rekurzívne volanie vykonať.

Pri ukladaní stavu výpočtu taktiež serializujeme transpozíciu tabuľky.

Podrobnosti, ako integrovať ukladanie stavu výpočtu na klientovi s boinc systémom, sú uvedené v technickej príručke, časti Integrácia ukladania stavu do boinc systému.

11.5 Databáza

Ako sme už spomínali, z dôvodu mohutnosti stromu hľadania pre uvažované symetrické hry, je potrebné, aby čas stromu bola uložená na serverovej strane systému BOINC. Na serveri sa teda postupne generuje strom hľadania a jeho z jeho spodných uzlov sa vytvoria workunity pre BOINC klientov. Priebežne sa po spracovaní určitých workunitov, t.j. po ohodnotení niektorých listov stromu v databáze, ohodnotí čas stromu a na serveri ostane a nepotrebné uzly sa zmažú. Následne po vypočítaní všetkých workunitov ostane v databáze len jeden koreňový uzol s výsledkom, ku ktorému sa snažíme dopracovať. Ohodnotenie koreňového uzla nám totiž dá odpoveď na otázku, či sa hra skončí víťazstvom jedného z hráčov alebo remízou, ak obaja hráči budú hrať najlepšie ako je to možné.

Z výsledkov analýzy vyplynulo, že najefektívnejším spôsobom ukladania stromu na pevný disk a operovaním nad jeho uzlami je použitie databázy. Dokonca úplne postačí jedna tabuľka. My sme sa rozhodli použiť objektovo-relačný databázový systém PostgreSQL, ktorý je open-source. Jeden záznam v databáze bude reprezentovať jeden uzol stromu, pričom konkrétna dátová reprezentácia uzlu sa môže líšiť v závislosti od typu symetrickej hry, jej rozsahu a pravidiel.

11.5.1 Databáza pre hru reversi

Dátovú reprezentáciu uzla stromu stavového priestoru pre hru reversi zaobrá uje v programe štruktúra *Node* spoločne s vnorenou štruktúrou *Game*. Tie obsahujú dôležité informácie z hľadiska identifikácie uzlov, prepojenia uzlov a ohodnotenia uzlov, ktoré dokáže zabezpečiť generovanie a ohodnocovanie stromu na strane servera. Súhrn týchto kritických informácií, ktoré je potrebné efektívnym a minimálnym spôsobom uchovávať v serverovej databáze, je uvedený v nasledujúcom prehľade:

```
typedef struct Node {
    // referencia na údaje o hracej ploche
    Game *game;
    // referencia na spájaný zoznam detských uzlov
    struct Node *parent;
    // ohodnotenie uzla pre algoritmus prehľadovania
    int value;
} Node;

typedef struct Game {
    // hracia plocha
    Field field[N][N];
    // ktorý hráč je na rade
    int secondMove;
} Game;
```

11.5.2 Identifikácia uzla

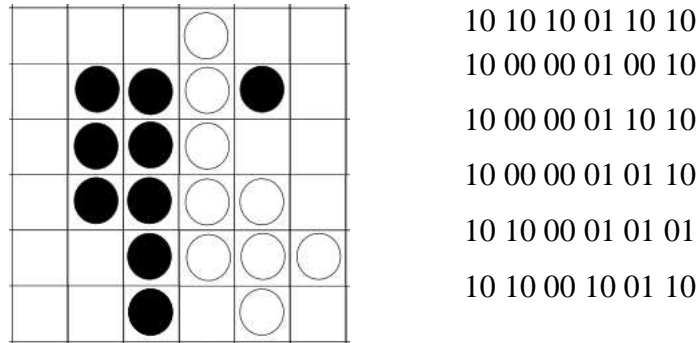
Na to, aby bol uzol uložený do tabuľky databázy je potrebné ho jednoznačne odlišiť od iných uzlov, najmä primárny kľúč tabuľky. Musíme teda poskladať také parametre uzla, ktoré vytvoria jedinečný súbor stavov tabuľky.

Uzol má reprezentovať stav hry reversi, takže určite by v databáze nemala chýbať **konfigurácia hracej plochy**. Táto konfigurácia určuje rozloženie kameňov oboch hráčov na hracej ploche. Je uložená v matici v štruktúre *Game*. Táto matica o rozmeroch $N \times N$ imituje hraciu plochu tak, ako ju vidíme kolmo zhora. Jednotlivé prvky matice sú vyplnené hodnotami **FIRST** pre kameň prvého hráča, **SECOND** pre kameň druhého hráča a **EMPTY** pre prázdne políčko hracej plochy. Keďže do databázy sa snažíme vygenerovať strom do najväčšej hĺbky v závislosti od dostupného pamäťového média na serveri, konfiguráciu hracej plochy sme sa rozhodli reprezentovať ako bitové pole. Tri hodnoty pre jedno políčko hracej plochy vieme reprezentovať ako dva bity:

- **FIRST** = 00
- **SECOND** = 01

- EMPTY = 10

A teda na uloženie jednej konfigurácie hracej plochy $N \times N$ na serveri je potrebné bitové pole ve kosti $2 \times N \times N$. Do bitového po a sa budú uklada hodnoty matice postupne po riadkoch. Pre $N=6$ uvádzame príklad prepisu stavu hracej plochy na bitový re azec d žky 72:

Obr. 43: Príklad stavu hracej plochy

Výsledok:101010011010100000010010100000011010100000010110101000010101101000100110

V stavovom priestore hry reversi môže existova rovnaká konfigurácia hracej plochy na viac krát. Jednoduchým príkladom toho je situácia, ke jeden z hrá ov nemá žiaden dostupný ah. Potom hrá , ktorý je alej rade, má k dispozícii tú istú konfiguráciu hracej plochy. Preto zahrnieme do primárneho k ú a tabu ky pre strom okrem konfigurácie hracej plochy aj údaj o tom, kto je na rade. Ako je uvedené vyššie, táto informácia je uložená v premennej *secondMove* štruktúry *Game* a nadobúda hodnoty 0, ak je na rade prvý hrá , a 1 v opa nom prípade. Na dátovú reprezentáciu v databáze posta uje booleovský atribút:

- 0 = false
- 1 = true

11.5.3 Prepojenie uzlov

V predchádzajúcej kapitole sa nám podarilo ur i parametre uzla, ktoré ho jednozna ne ur ujú v stavovom priestore hry a zdá sa, že aj v databáze pre hru reversi: konfigurácia hracej plochy a informácia o tom, ktorý hrá je práve na ahu. Aby sme však strom správne do databázy vygenerovali a mohli ho neskôr aj ohodnoti , musíme vytvori v uzloch prepojenia medzi rodi mi a ich de mi.

Jeden rodi má v strome v zásade jedného a viac potomkov, ale každý potomok má len jedného rodi a. Preto sme sa rozhodli do databázového záznamu o jednom uzle stromu doplni konfiguráciu hracej plochy rodi ovského uzla. Záznam o rodi ovi nejakého uzla je potom v databáze jednozna ne ur ený pomocu hracej plochy rodi ovského uzla a ahu opa ného hrá a. Referencia na rodi ovský uzol sa nachádza v programe v štruktúre *Node*, hracia plocha sa opä zakóduje ako bitový re azec o ve kost $N \times N$. Pre kore ový uzol sa zakóduje do postuposti ísla 1.

Po dlhšej úvahe o stavovom priestore hry a jeho rozoberanej databázovej reprezentácii sme však narazili na problém. Zistili sme totiž, že môže nasta situácia, kedy sa do rovnakého uzla môžeme

dosta rôznymi ťahmi. V takomto prípade má daný uzol viac ako jedného rodiča, čo iasto ne narúša stromový priestor hry a vytvára graf. Hoci takýchto uzlov je veľa, museli sme sa pokúsiť riešiť aj takúto výnimku. Naše riešenie je nasledovné:

- primárny kľúč databázovej tabuľky sme rozšírili na konfiguráciu hracej plochy uzla, ťah hráča a konfiguráciu hracej plochy rodičovského uzla
- uzly s rovnakými parametrami (hracia plocha a ťah), ale rôznymi rodičmi, sú síce všetky uložené do databázy, ale len jeden z nich sa ďalej rozvíja, „duplicitné“ uzly sa neriešia
- „duplicitné“ uzly predstavujú rovnaký stav hry, takže budú mať rovnaké ohodnotenie ako je ohodnotenie jediného ekvivalentného uzla, ktorý sa ďalej rozvíja

11.5.4 Ohodnotenie uzlov

Každý uzol v strome hry reversi má priestor pre ohodnotenie prehľadávacím algoritmom. Ako sme už spomínali, ohodnocovanie stromu sa bude konať aj na strane servera a teda posledným štádiom, ktorý skompletizuje databázovú tabuľku na serveri, bude práve ohodnotenie uzla.

Ohodnotenie je uvedené ako premenná *value* v štruktúre *Node*. Nadobúda štyri hodnoty: 1 pre výhru prvého hráča, -1 pre výhru druhého hráča, 0 pre remízu a 2 pre ešte neohodnotený uzol. Štyri čísla dokážeme zakódovať do dvojbitového poľa v databáze takto:

- 0 = 00
- 1 = 01
- -1 = 10
- 2 = 11

11.5.5 Ohodnocovanie stromu

Strom stavového priestoru hry reversi bude na serveri podliehať postupnému ohodnocovaniu prehľadávacím algoritmom, tak ako mu to umožnia vypočítané workunity a teda usporiadanie ohodnotených uzlov v strome. Keďže sa ale strom do databázy postupne generuje (work-generatorom) a súčasne sa postupne ohodnocuje (asimilátorom), bolo potrebné zabezpečiť, aby sa vedelo, ktoré uzly stromu ešte v databáze nie sú a preto nie je možné ohodnocovanie ich rodičov.

Tento problém sme sa rozhodli vyriešiť tak, že do databázy sa bude priebežne ukladať o každom uzle aj informácia o tom, či už má vygenerovaných všetkých potomkov a teda môže podliehať prehľadávaciemu algoritmu.

11.5.6 Dátová reprezentácia v databáze

Na základe predchádzajúcich analýz a diskusií sme vytvorili päť tabuľky pre databázovú reprezentáciu stromu hry reversi. Tabuľka sa volá *reversi* a jeden záznam z nej pre rozmer hracej plochy N má veľkosť $(4 \times N^2 + 4)$ bitov, čiže pre reversi 6x6 to činí 148 bitov (19 bajtov) a pre reversi 8x8 zase 260 bitov (33 bajtov).

Názov st pca	Typ st pca	Popis	Viazaný údaj uzla
id	(2xNxN)-bitové pole	konfigurácia hracej plochy uzla	node->game->field
parent	(2xNxN)-bitové pole	konfigurácia hracej plochy rodi a uzla	node->parent->game->field
move	booleovská premenná	ktorý hrá je naahu	node->game->secondMove
eval	2-bitové pole	ohodnotenie	node->value
allchildrengenerated	booleovská premenná	indikátor, či má uzol všetkých potomkov v databáze	-

Tab. 5: Definícia databázovej tabuľky reversi

11.5.7 Implementácia databázového modulu

Z dôvodu automatizácie práce s databázou stavového priestoru hry reversi sme implementovali osobitný modul zodpovedný za komunikáciu s databázou. Modul bol zakomponovaný do systému ako jedna z častí servera v zdrojových súboroch `db_access.h` a `db_access.cpp` tak, aby poskytoval rozhranie pre generovanie a ohodnotenie stavu v databáze. Modul využíva na účel komunikácie s databázou, udržiavanie spojenia, uskutočňovania jednotlivých otázok na databázu knižnicu jazyka C `libpq`, ktorá je priamo súčasťou PostgreSQL. Databázový modul pozostáva zo siedmych hlavných funkcií, ktoré sú nasledovné:

- `saveNode` – funkcia uloží uzol do databázy t.j. zakóduje pomocou transformačných funkcií údaje vstupného uzla (štruktúry `Node`) a použije príkaz `INSERT` na ich uloženie (spolu s údajom indikujúcim, či má uzol vygenerovaných všetkých potomkov v databáze) ako samostatného databázového záznamu
- `updateNode` – funkcia ohodnotí uzol databázy, t.j. použije databázový príkaz `UPDATE` pre atribút `eval` v uzle jednoznačne definovanom primárnym kľúčom (`id`, `parent`, `move`)
- `readNode` – funkcia prečíta ohodnotenie uzla a vráti aj jeho rodiča, t.j. najskôr použije príkaz `SELECT` atribútu `eval` pre uzol daný údajmi primárneho kľúča, následne vykoná príkaz `SELECT` pre rodičovský uzol podľa atribútu `parent` a opačnej hodnoty `move`, a napokon vráti oba uzly naplnené údajmi z databázových stpcov ako štruktúry `Node`
- `readChildrenOfNode` - funkcia získa potomkov uzla, t.j. prostredníctvom zakódovania konfigurácie hracej plochy vstupného uzla použije príkaz `SELECT` pre uzly, kde atribút `parent` bude zhodný s takouto konfiguráciou pri opačnom `move`, potom spracuje nájdené záznamy a vytvorí potomkov uzla
- `removeNode` – funkcia vymaže uzol z databázy, t.j. pomocou príkazu `DELETE` vymaže uzol daný údajmi primárneho kľúča
- `setAllChildrenGeneratedBit` – funkcia nastaví uzlu v databáze indikátor, či má uzol všetkých potomkov vygenerovaných do databázy, t.j. použije príkaz `UPDATE` pre atribút `allChildrenGenerated` pre uzol daný údajmi primárneho kľúča

- `getAllChildrenGeneratedBit` – funkcia zistí, či má uzol všetkých potomkov vygenerovaných do databázy, t.j. použije príkaz `SELECT` pre atribút `allChildrenGenerated` pre uzol daný údajmi primárneho kľúča

Spojenie s databázou sa vytvorí pred vkladáním korešpondujúceho uzla pomocou zavolania funkcie `openConnection` a zatvára sa v prípade, kedy je to potrebné funkciou `closeConnection`. Spomínané pomocné transformačné funkcie na prepis uzlov v podobe dátových štruktúr jazyka C na atribúty databázových záznamov a naopak podľa vyššie uvedených princípov sú:

- `getBitValue` – prepis hracej plochy z premennej do databázy
- `getEval` – prepis ohodnotenia z premennej do databázy
- `getMove` – prepis tahu hráča a z premennej do databázy
- `setSecondMove` – na ítie tahu hráča a z databázy do premennej
- `setEval` – na ítie ohodnotenia z databázy do premennej
- `setGameField` – na ítie hracej plochy z databázy do premennej

11.5.8 Kompilácia databázového modulu

Pre kompiláciu databázového modulu je potrebné kvôli použitiu knižnice `libpq` pridať do programu hlavičkový súbor `libpq-fe.h`. Následne sa do `makefile` pridajú pre kompilátor tri parametre do premennej `CPPFLAGS`:

1. parameter s adresárom, kde boli nainštalované PostgreSQL hlavičkové súbory
2. parameter `-lpq` pre natiehnutie knižnice `libpq`
3. parameter s adresárom, kde sa nachádza samotná knižnica `libpq`

Pre Linuxový server a inštaláciu databázového systému PostgreSQL, s ktorou sme pracovali my, pridáme do premennej `CPPFLAGS` tieto riadky:

```
CPPFLAGS += -I/usr/local/pgsql/include \
           -L/usr/local/pgsql/lib -lpq
```

11.6 Implementácia asimilátora

Asimilátor v skutočnom projekte beží ako démon a je v nekonečnej slučke volaná funkcia:

```
int assimilate_handler(WORKUNIT& wu, vector<RESULT>& , RESULT&
canonical_result)
```

funkcia sa nachádza v hlavičkovom súbore *assimilate_handler.h* :

```
#include <vector>
#include "boinc_db.h"
extern int assimilate_handler(WORKUNIT&, std::vector<RESULT>&,
RESULT&);
```

preto je potrebné implementovať. My sme ako prvotnú verziu vzali príklad z demo aplikácie v boinc-u **sample_assimilator.c** a ten sme prispôbili nášmu problému. V tomto zdrojovom súbore je zreteľný vnútorný cyklus, ktorý prebehne pre všetky zvalidované výsledky. Preto je naša implementácia umiestnená len v tomto cykle a prebieha v nasledovných krokoch:

1. načítanie výsledku (konvertovanie do štruktúry Node), zo súboru, ktorý poslal klient
2. uloženie došlého výsledku (volanie `saveNode(Node)` z databázového modulu)
3. volanie funkcie `processGameResult(Node)` pre získaný uzol - Node

Pri implementácii je potrebné poznať štruktúru WORKUNIT, ktorá predstavuje opis práce vrátenej od klienta, čiže vypočítaný workunit.

Používali sme aj naše informácie a ladiace výpisy pomocou zabudovaného logovacieho mechanizmu v boinc-u.

12 Testovanie

V tejto kapitole popisujeme testy ktoré sme po as alebo po implementácii systému vykonali.

12.1 Testovanie algoritmov a výkonnosti heuristík

Po implementovaní heuristiky do algoritmu spracovania stromu preh adávania sme vykonali testy. Porovnávali sme as potrebný na vyriešenie hry z rôznych pozícií, v ktorých bolo treba doplniť 14 až 19 kameňov. Tabuľka 6 zobrazuje asy potrebné na spracovanie prislúchajúcich stromov preh adávania rôznymi algoritmi bez použitia heuristiky, tabuľka 3 s použitím heuristiky.

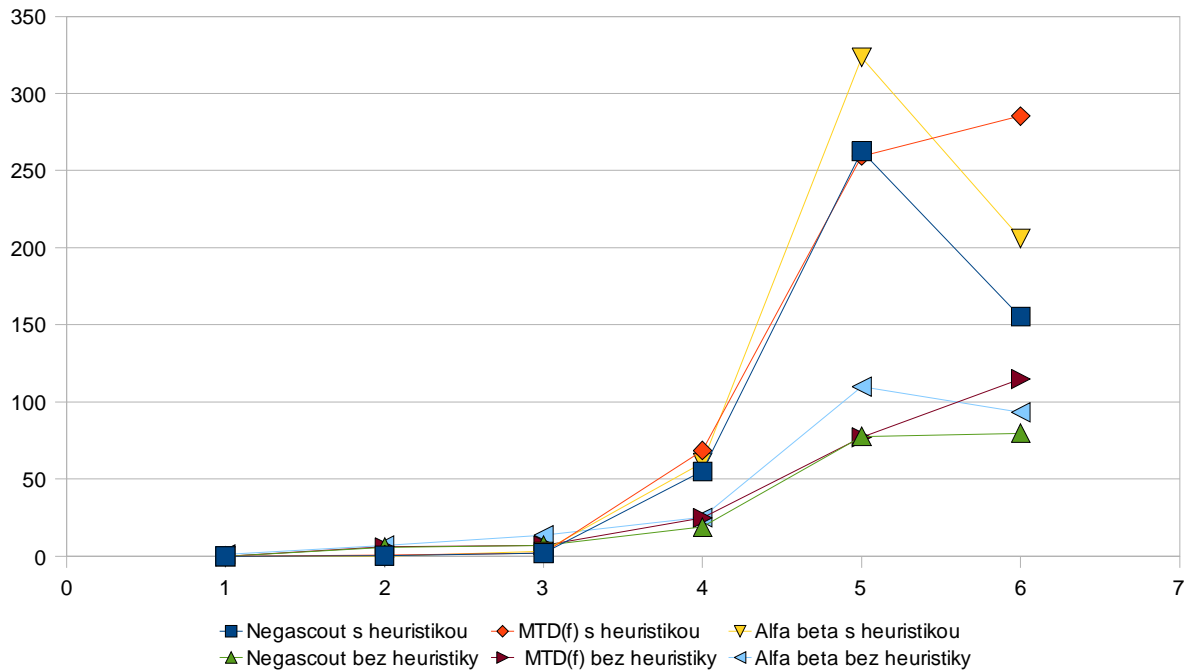
vo ných pozícií	as (s)		
	negascout	mtd(f)	alfa beta
14	0.00	0.00	0.00
15	0.47	0.86	0.00
16	2.08	2.16	3.17
17	54.99	68.53	60.74
18	262.71	259.49	323.37
19	155.353	285.34	206.07

Tab. 6: Porovnanie dĺžky spracovania stromu preh adávania algoritmi Negascout, Mtd(f) a Alfa-beta usekávacie bez použitia heuristiky

vo ných pozícií	as (s)		
	negascout	mtd(f)	alfa beta
14	0.00	0.00	1.19
15	5.85	6.04	7.15
16	7.06	7.16	13.86
17	18.89	24.83	25.14
18	77.72	77.15	110.02
19	79.84	114.84	93.39

Tab. 7: Porovnanie dĺžky spracovania stromu preh adávania algoritmi Negascout, Mtd(f) a Alfa-beta usekávacie s použitím heuristiky

Na Obr. 44 porovnáваме čas jednotlivých algoritmov s heuristikou aj bez nej.

Obr. 44: Porovnanie dĺžky spracovania stromu prehľadávaním algoritmi Negascout, Mtd(f) a Alfa-beta usekávania s a bez použitia heuristiky

Ako môžeme z grafov vidieť, pre uvažovanú hru reversi sa osvedčil najviac algoritmus negascout. Rozhodli sme sa ho teda použiť v konečnej verzii klienta.

Profilérom kódu kompilátora g++ sme zistili, že neustále vyhodnocovanie heuristickej funkcie zabralo až 60% času vykonávania programu. Ako však zozískaných hodnôt môžeme sledovať, aj napriek tomu heuristika výrazne zvýšila výkon algoritmu.

12.2 Testovanie klienta

Pôvodne sme chceli testovať klienta tak, že na internete sa nájdu nejaké konfigurácie hracej plochy. Pre tieto konfigurácie by boli známe riešenia. Tento postup testovania sa ukázal ako nefunkčný, lebo pri hľadaniach na internete sa nám podarilo nájsť iba jednu, ktorá spĺňala naše požiadavky, vedeli sme kto má z danej konfigurácie hracej plochy vyhrať.

Pre to sme sa rozhodli testovať správnosť práce klienta nasledovne. Vytvorili sme jednoduchý program, ktorý načítava zo vstupného súboru rôzne konfigurácie hracej plochy. Tieto konfigurácie boli generované dvomi spôsobmi. Prvý bol taký, že sme náhodne vygenerovali nejakú konfiguráciu hracej plochy. Druhou alternatívou bolo vygenerovanie reálnych konfigurácií hracej plochy. V prvom prípade sme mohli vygenerovať aj hraciu plochu, ku ktorej sa pri reálnej hre nedá dopracovať. Pre tieto vstupy sme nevedeli kto má z danej konfigurácie vyhrať. Postupne sme spúšťali každého z testovaných klientov pre jednotlivé konfigurácie hracej plochy zo vstupu. Keď dali všetky testované algoritmy rovnaký výstup pre danú konfiguráciu, tak sme to považovali za úspešné otestovanie (funkčnosť klientov je správna). Ak nedali všetci klienti rovnaký výsledok, tak sme zistili, že niekde v testovaných klientoch je chyba a snažili sme sa ju odstrániť. Týmto

spôsobom testovania boli odhalené drobné nedostatky v klientoch, ktoré prevažne vznikli z nepozornosti. Tieto chyby boli odstránené. Následne sa opakovane testovania na upravených klientov.

12.3 Testovanie asimilátora

Asimilátor bol testovaný len na reálnych údajoch získaných od klienta. Lebo vytvára výsledky tzv. *result-y* od klienta by teoreticky išlo, ale bolo by to obchádzaním klasických postupov. Samotné testovanie prebiehalo v týchto krokoch:

- vygenerovanie *workunit* generátorom zadáním vstupného súboru, ktorý obsahoval po iato ný stav hry.
- po kanie na vyriešenie klientmi, d Źka trvania v závislosti od stavu hry, ktorý sme poslali do genrátora v predchádzajúcom bode.
- pred asimiláciou výsledkov musí zbehnú validácia výsledku a až potom asimilácia, validátor je štandardne pustený pri pustení *boinc-u* ako démon. Bližšie popísané v asti o konfigurácii *boinc-u*.
- asimilátor môže samozrejme tiež beža ako démon, ale pri testovaní sme ho spúš ali aj ru ne pre jednoduchšie spracovanie logov - hne sme na konzole videli *debug* výpis.
- po asimilácii alebo aj po as (ak sme ju spúš ali postupne alebo ak asimilátor bežal ako démon) sme pozerali do našej databázy, i sú uzly ohodnotené.
- úspešný test asimilátor skon il tak, že boli spracované všetky *workunit-y* a prijaté všetky *result-y* a v našej databáze zostal jediný (vstupný) uzol a bol ohodnotený.

V podstate jediným premenným parametrom v tomto teste bol po iato ný počet *workunit-ov*. My sme testovali od minimálneho po tu 2 *workunit-y* (4 *result-y* od klientov) po cca 500 *workunit-ov* (potom 1000 *result-ov*).

Pri testovaní sa vyskytli chyby najmä v databázovom modulu a spomínanej funkcii `processGameResult()`. Týchto chýb nebolo málo a nedali sa nájs naraz, lebo pri výskyte jednej chyby asimilátor skon il a pustí sa dal až po opravení chyby, skompilovaní a znovu spustení, preto testovanie sa dos pre ahovalo.

12.4 Testovania generátora

Testovanie generátoru úloh (*workgenerator-u*) na hre *reversi6x6* nám pomohlo odhali nieko ko chýb. Testovanie bolo prevádzané zásadne osobou odlišnou od programátora, ím sa dosiahlo rozšírenie pochopenia systému a pomohlo to pri h adaní záludných chýb, ktoré autor kódu prehliadal.

Odhalené chyby boli opravené a výsledky testovania ukázali napríklad i to, že sto tisíc uzlov sa do *boinc* databázy na 3 GHz P4 po íta i so sata diskom dá vygenerova za as okolí troch minút. Uzlov v celom priestore hry je však nieko ko násobne viac a tak ani do h bky 13 od za iatku hry sa nedá dosta v rozumnom ase. Generovanie prvých 13 vrstiev trvá asi de . Trinásta vrstva je zaujímavá tým, že je to limit diskového miesta asi 1 gigabajt v externej databáze. Pri tomto

obmedzení sme však nepoítali s obmedzením databázy systému BOINC a i s obmedzením diskového miesta pri ukladaní úloh (workunit-ov) na disk. Pre takto veľké problémy bude treba generovanie úloh rozdeliť na menšie časti.

13 Výsledky

Cieľom tohto projektu bolo získať odpovede na otázku, kto má výhernú stratégiu pre reversi 8x8. Cieľom hráča je hrať ako prvý, alebo jeho oponent. Okrem hry reversi bolo cieľom projektu odpovedať na obdobnú otázku i pre hru go. Tieto ambiciózne ciele sme sa snažili naplniť v čo najväčšej miere, ale dbali sme i na rôzne aspekty softvérového inžinierstva, ktoré neboli v cieľoch spomenuté.

Dosiahnuť modularnosť, pri ktorej by stačilo doplniť malý počet modulov pre zmenu hry bolo naším vnútorným cieľom od začiatku. Tento cieľ mal uľahčiť zmenu hry reversi na go. Pri návrhu sa objavilo niekoľko problémov, ktoré sme preklenuli, avšak problémy prehadzovania stromu hry ukázali, že sa nejedná tak celkom o strom.

Aplikácia pre generovanie úloh bola pôvodne navrhnutá tak, aby jednorazovo vygenerovala na serveri hru do určitej hĺbky, ktorá sa bude ďalej distribuovať. Toto riešenie sa ukázalo ako nepostačujúce pre väčšie problémy a generovanie úloh sa dorobilo i na postupnú verziu, ktorá bola schopná dodať požadovaný počet úloh pre klientov a vygenerovala kním príslušnú časť stromu. Nakoniec bola pridaná ešte funkcionálna potrebná pre osekávanie na serveri a niekoľko testovacích pomôcok.

Prehadzovací algoritmus klientskej strany bol pilovaný takmer počas celého trvania projektu a rôzne vylepšenia pôvodných algoritmov priniesli skrátenie výpočtu. Posledná verzia dokáže na klientskej strane ukladať „checkpoint“ a pokračovať v prerušenom výpočte i po reštarte počítača. Algoritmus prehadzovania na klientskej strane používa algoritmus negascout, ktorý s pomocou heuristík a transpozície tabuľky je schopný vypočítať výsledok posledných 17 ťahov hry reversi 6x6 do pol minúty na bežnom počítači.

Posledným kľúčovým modulom v reálnom výpočte je asimilátor. Stará sa o spracovanie prijatých výsledkov. Okrem uloženia prijatého výsledku do databázy sa však stará o ohodnotenie rodičov, pokiaľ boli prijaté všetky ohodnotenia potomkov a o osekávanie. Osekávanie bolo pridané ako posledné a prinieslo očkávané urýchlenie výpočtu, nakoľko umožnilo použiť na serveri jednoduché, no účinné osekávanie. V spojení s vhodnou heuristikou prinieslo značné zlepšenie.

14 Zhodnotenie

Projekt je ukončený a jeho súčasti sú funkčné. Implementovaná bola hra reversi, na ktorej sa uskutočnilo niekoľko výpočtov, avšak čas nebol dostatočný pre výpočítanie reversi 8x8. Pripojením väčšieho množstva počítačov by sa mohol výpočet značne urýchliť, ale zlepšili by bolo možné i heuristické algoritmy na serveri, pridať priority pre úlohy na serveri tak, aby sa umožnilo efektívne usekávajúce, alebo použiť iný algoritmus na klientskej strane.

Pred dosiahnutím cieľu brzdilo tím zaostávajúce zosúladenie sa v práci i komunikácii a zástupcov tímu menej známy programovací jazyk. Samotné prostredie BOINC zohralo nemalú úlohu, kedy jeho detaily neboli zdokumentované a napríklad hľadanie významu návratovej hodnoty pre ukladanie úloh na serveri bolo nutné previesť prehľadávaním zdrojových súborov serveru.

15 Použitá literatúra

1. ALLIS, L.V. *Searching for Solutions in Games and Artificial Intelligence*. Ph.D. thesis. University of Limburg, Maastricht, 1994. ISBN 90-9007488-0.
2. BAKER, K. *The Way To Go* [online]. 2001 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://www.usgo.org/usa/waytogo/W2Go8x11.pdf>>.
3. DO, CH., CHONG, S., TONG, M., HUI, A. CS 221 *Othello Report Demostenes*, 2002.
4. FANG, R. *Othello: From Begginer To Master* [online]. 2003 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://www.fnork.ath.cx/ocd/data/books/randy-fang-beginner.pdf>>.
5. FEINSTEIN, J. *Perfect play in 6x6 Othello from two alternative starting positions* [online]. 2004 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://www.feinst.demon.co.uk/Othello/6x6sol.html>>.
6. International Business Machines Corp. *AIX documentation : JFS size limits* [online]. [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://publib.boulder.ibm.com/infocenter/pseries/v5r3/index.jsp?topic=/com.ibm.aix.baseadm/doc/baseadmndita/jfssizelim.htm>>.
7. LIANG., Q. *The evolution of Mulan: Some studies in game-tree pruning and evaluation functions in the game of Amazons*. Master's thesis. University of New Mexico, 2003.
8. Microsoft Corporation. *Local File Systems for Windows* [online]. 2004 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na <[http://download.microsoft.com/download/5/b/5/5b5bec17-
ea71-4653-9539-204a672f11cf/LocFileSys.doc](http://download.microsoft.com/download/5/b/5/5b5bec17-
ea71-4653-9539-204a672f11cf/LocFileSys.doc)>.
9. NÁVRAT, P., et. al. *Umelá inteligencia*. Bratislava: Slovenská technická univerzita v Bratislave, 2006.
10. PHOOPHAKDEE, B., ZAKI, M. J. Genome-scale disk-based suffix tree indexing. In *SIGMOD '07: Proceedings of the 2007 ACM SIGMOD international conference on Management of data*. New York : ACM, 2007, s. 833-844.
11. PostgreSQL Global Development Group. *PostgreSQL : About*. 2007 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://www.postgresql.org/about/>>.
12. Silicon Graphics, Inc. *XFS Overview & Internals : 02 – Overview* [online]. 2006 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <oss.sgi.com/projects/xfst/training/xfst_slides_02_overview.pdf>.
13. STEEN, J. van der. *Go, an addictive game : the rules of go* [online]. 2007 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://gobase.org/studying/rules/?id=0&ln=uk>>
14. Sun Microsystems, Inc. *Solaris ZFS—The Most Advanced File System on the Planet* [online]. 2006 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://www.sun.com/software/solaris/ds/zfs.jsp>>.
15. The FreeBSD Project. *Large data storage in FreeBSD* [online]. 2006 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://www.freebsd.org/projects/bigdisk/index.html>>

16. The University of California, Berkeley. *Berkeley Open Infrastructure for Network Computing* [online]. 2007 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://boinc.berkeley.edu>>.
17. WERF, E. van der. *5x5 GO IS SOLVED* [online]. 2002 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://erikvanderwerf.tengen.nl/5x5/5x5solved.html>>.
18. Wikipedia. *Reiser4* [online]. 2007 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Reiser4>>.
19. Wikipedia. *ReiserFS* [online]. 2007 [cit. 2007-11-14]. Dostupné na: <<http://en.wikipedia.org/wiki/ReiserFS>>.

Príloha A – Slovník pojmov

Alfa beta usekávanie – algoritmus na ohodnotenia stromu preh adávania hry. Vylepšenie algoritmu MiniMax založené na useknutí uzlov, ktoré nemôžu ovplyvni výsledok. (angl. *alpha beta pruning*)

Canonical Result – Je to výsledok (result), ktorý vytvorí validátor (alebo za neho ozna í nejaký existujúci) pri validácii prišlých result-ov. Je to akýsi zástupca výsledku. Pod a aplikácie ním môže by napríklad priemer všetkých validných výsledkov, alebo prvý výsledok doru ený naserver.

Dobrovo ník – Užívate vlastníaci minimálne jeden po íta , ktorého výkon chce poskytnú pre BOINC projekty.

Faktor vetvenia – priemerný počet detí uzla v strome h adania

Flop (flops) – skratka pre (**f**loating-**p**oint **o**perations per second), teda počet desatinných operácií za sekundu. Je jednou z jednotiek merania výkonu procesora.

GO – stolová hra pre dvoch hrá ov, v ktorej sa hrá i snažia ovládnu o najvä šie územie

Heuristika – odporú anie, ktoré má vies k dobrému výsledku

Hra s nulovou sumou – hra, v ktorej zlepšenie situácie jedného hrá a znamená zhoršenie situácie druhého hrá a (angl. *zero-sum game*)

Checkpointing - metóda, pri ktorej si klientska aplikácia z asu na as (ur uje BOINC klient) ukladá na disk aktuálny stav výpo tu scie om pokračova z aktuálneho bodu po vypnutí a následnom zapnutí aplikácie.

Klient – BOINC klient, teda aplikácia, za pomoci ktorej sa prihlasuje na PC dobrovo níka do projektov. Táto aplikácia s ahuje z projektových serverov klientske aplikácie, workunit-y a manažuje celú komunikáciu i zdie anie prostriedkov viacerými projektami.

Klientska aplikácia – je výpo tovo náro ná aplikácia, ktorú distribuuje BOINC server a na po íta dobrovo níka sa dostane za pomoci BOINC klienta

MiniMax – základný algoritmus na ohodnotenie stromu preh adávania hry

NegaScout – vylepšenie algoritmu alfa beta usekávanie na základe preh adávania s minimálnym oknom

MTD(f) – vylepšený algoritmus ohodnotenia stromu preh adávania hry založený na h adaní s minimálnym oknom

NegaMax – vylepšenie MiniMax algoritmu. Zjednocuje hrá ov MIN a MAX do jedného typu.

Okno h adania – dvojica (α, β) ktorá pri algoritmoch založených na alfa beta usekávaní ur uje, ktoré uzly má zmysel preh adáva (angl. *search window*)

Othelo – obdoba hry reversi, pri ktorej je však jednozna ne ur ená za iato ná pozícia štyroch kame ov na hracej ploche

Minimálne okno – také okno h adania, pre ktoré platí $\alpha = \beta - 1$

Reversi – stolová hra pre dvoch hráčov, v ktorej si hráči navzájom preberajú figúrky.

Strom hľadania – strom, ktorý sa vytvára pri hľadaní stavového priestoru.

Symetrická hra – hra, pri ktorej majú obaja hráči rovnaké (symetrické) postavenie

Transpozícia – tabuľka, v ktorej sa ukladajú ohodnotenia už prehľadaných uzlov stromu hľadania

Veľmi slabé riešenie – je úroveň, ktorú z hráčov hru vyhrá (angl. *ultra-weak solution*)

Vyhľadanie – stav, keď jeden z hráčov už nemá žiadne kamene

Workunit – súbor, ktorý obsahuje úlohu pre klientsku aplikáciu. Niekedy sa takto nazýva i samotná úloha.

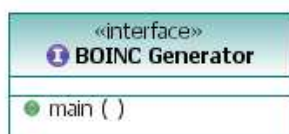
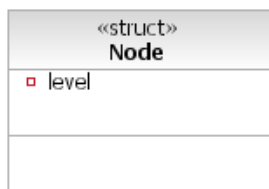
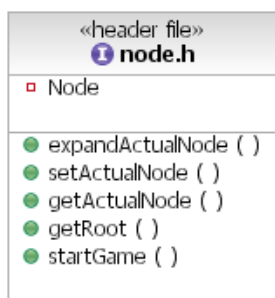
UML – Unified Modeling Language - štandardný špecifikačný jazyk

CRUD - štyri základné databázové funkcie (skratka z angl. Create, Read, Update, Delete) popisuje možné operácie s databázou.

Príloha B – Použitá notácia diagramov

Z dôvodu implementácie projektu isto v jazyku C, bez použitia objektových štruktúr, je použitá notácia istou nadstavbou štandardu UML.

Objekty a asociácie v diagramoch

«Use»

- jednotka systému, opisuje jeden fyzický stroj - počítač
- má svoje vlastnosti (`□`), v našom prípade sú `workUnit` a `identifier` na najvyššej úrovni abstrakcie
- rozhranie (*interface*), pri C programovaní (naš prípad) predstavuje jeden hlavičkový súbor
- obsahuje mená štruktúr (`□`) v jazyku C
- v spodnej časti prototypy funkcií (`●`)
- notácia pre zdrojový súbor v jazyku C
- notácia pre klasickú C štruktúru
- štruktúra obsahuje premenné (`□`)
- notácia pre vzdialené rozhranie, predstavuje pravidlá pre konkrétnu implementáciu
- realizácia, v našom prípade istý zdrojový súbor implementuje daný hlavičkový súbor
- používa, v našom prípade, istý zdrojový súbor obsahuje deklaráciu `#include` pre daný hlavičkový súbor

Tab. 8:

Príloha C – Používateľská príručka

1. Inštalácia BOINC servera a jeho nastavenie

Táto kapitola popisuje inštaláciu, základnú konfiguráciu BOINC servera. Nepopisujeme tu kroky potrebné na konfiguráciu závislostí, ako napr. webservera Apache a databázového servera MySQL.

V našom prípade sme ako server použili Linux, konkrétne distribúciu Gentoo Linux. Kroky popísané v tejto príručke preto bude pravdepodobne potrebné upraviť v prípade použitia inej distribúcie alebo inej platformy.

1.1. Postup pri inštalácii

- Stiahneme si poslednú verziu BOINCu.
`svn co http://boinc.berkeley.edu/svn/trunk/boinc`
- Zabezpečíme inštaláciu všetkých závislostí pod a zoznamu na <http://boinc.berkeley.edu/trac/wiki/SoftwarePrereqsUnix>
- Skompilujeme BOINC
`cd boinc
./_autoinstall
./configure --disable-client
./make`
- Inštalátor by mal automaticky pridať do systému užívateľa a skupinu boinc. Ak sa tak nestalo, pridáme ju ručne teraz.
`useradd boinc
groupadd boinc`
- Pridáme užívateľa a boinc do skupiny apache
`gpaswd -a apache boinc`
- Pridáme do MySQL databázy užívateľa a s právami administrátora
`mysql -u root -p
grant all on *.* to boinc identified by 'heslo'`
- Nastavíme http server Apache
Do httpd.conf pridáme
`DefaultType application/octet-stream`
Z httpd.conf odstránime riadok
`AddHandler imap-file map`
- Nastavíme PHP. Do php.ini pridáme
`magic_quotes_gpc = On`

Pár tipov v prípade problémov:

- skontrolovať užívateľské práva
- skontrolovať nastavenie webservera

Ako vidno, inštalácia nie je jednoduchá. Správanie inštalátora je v niektorých situáciách nepredvídateľné, preto odporúčame vytvoriť pre BOINC vlastnú MySQL inštanciu. Tiež by bolo dobré kvôli jednoduchejšej správe servera Apache inštalovať boinc do nového virtuálneho hostu.

2. Vytvorenie nového projektu

Táto kapitola popisuje vytvorenie nového projektu na strane BOINC servera.

V našom prípade sme ako server použili Linux, konkrétne distribúciu Gentoo Linux. Kroky popísané v tejto príručke preto bude pravdepodobne potrebné upraviť v prípade použitia inej distribúcie alebo inej platformy.

2.1. Postup pri vytvorení nového projektu

- Spustíme skript `make_project`
`cd boinc/tools/`
`make_project --test_app myproject`
- Skript vytvorí adresárovú štruktúru a súbory potrebné na beh projektu, zároveň vytvorí konfiguračné súbory, ktoré je potrebné pridať do systému
`echo .../myproject/myproject.httpd.conf`
`>> /etc/apache2/httpd.conf`
`echo .../myproject/myproject.crontab >> /etc/crontab`
- Prispôbíme `.../html/project/project.inc`
`vim .../html/project/project.inc`
- Zabezpečíme prístup k `.../html/ops` napr. pomocou `.htaccess`
`vim .../html/project/.htaccess`
- Odteraz je stránka projektu prístupná na <http://hostname/myproject>
- Inicializujeme databázu projektu
`.../bin/xadd`
`.../bin/update_versions`
- Naštartujeme démonov projektu
`.../bin/start`

3. Konfigurácia BOINC servera

Konfigurácia servera z hľadiska spustených démonov a príkazov spúšaných pri štarte *boinc* servera je zabezpečená cez konfiguračný XML súbor **config.xml**, ktorý sa nachádza v koreňovom adresári *boinc* projektu. Základná štruktúra tohto súboru je:

```
<boinc>
  <config>
    [ configuration options ]
  </config>
  <daemons>
    [ list of daemons ]
```

```
</daemons>
<tasks>
  [ list of periodic tasks ]
</tasks>
</boinc>
```

Napríklad zaregistrovanie nami skompilovaného asimilátora s názvom `cockroachAssimilator` prebehne nasledovne:

```
...
<daemon>
  <cmd>
    cockroachAssimilator -d 3 -app reversi
  </cmd>
</daemon>
...
```

Vo vstupnom súbore sa menia iba tieto jednotlivé príkazy (*cmd*), ostatné sme nechali ako default hodnoty v pôvodnom **config.xml** súbore vytvorenom pri inštalácii servera.

3.1. Klientska aplikácia na serveri

Táto kapitola popisuje kroky potrebné pre pridanie a údržbu klientských aplikácií na serveri. V boinc serveri sa udržuje sada klientských aplikácií skompilovaných pre rôzne platformy. Tieto aplikácie sú potom posielané príslušným klientom pod a HW a SW platformy, na ktorej bežia.

Pridanie klientskej aplikácie

Pridanie novej klientskej aplikácie je nezávislé na iných častiach projektu. Po pridaní klientskej aplikácie je možné generovať úlohy pre tieto aplikácie. Pridanie aplikácie si vyžaduje nakopírovanie samotného binárneho súboru aplikácie do aplikatívneho adresára a spustenie skriptu, ktorý sa postará o zaregistrovanie aplikácie v boinc databáze. Presný popis je uvedený v neskôr uvedenom postupe.

```
http://boinc.berkeley.edu/trac/wiki/UpdateVersions
```

Na uvedenej stránke sa nachádza postup, ktorý bude popisovaný v tejto kapitole. Je to dokumentácia vo wiki štýle (súčasť trac-u), ktorá je udržiavaná prevažne tvorcami BOINC platformy.

Postup pridávania nového programu:

- presun do adresára */boinc/menoProjektu/apps*
- vytvoriť adresár s krátkym menom programu, napríklad *reversi*
- nahratie binárky programu do vytvoreného adresára

premenovanie binárky do tvaru: `NAME_VERSION_PLATFORM[__PLAN-CLASS][.ext]`,
napríklad `reversi6x6_1.0_windows_intelx86.exe`, alebo `reversi6x6_1.2_i686-pc-linux-gnu`

presun do hlavného adresára projektu, teda `/boinc/menoProjektu`

spustenie `./bin/update_versions`

Upgrade klientskej aplikácie

Upgrade nejakej klientskej aplikácie na strane serveru sa robí obdobne, ako pridanie novej. Upgradom aplikácie sa táto aplikácia nemusí nutne upgradnúť u klientov. Ak chceme, aby sa na ďalšie workunit-y používala výhradne najnovšia verzia aplikácie, je to potrebné uviesť pri registrácii workunit-u.

Postup upgradu klientskej aplikácie:

nahratie novej binárky do adresára `/boinc/mwnoProjektu/apps/menoProgramu`

premenovanie binárky do tvaru: `NAME_VERSION_PLATFORM[__PLAN-CLASS][.ext]`,
napríklad `reversi6x6_1.0_windows_intelx86.exe`, alebo `reversi6x6_1.2_i686-pc-linux-gnu` (verzia musí byť vyššia, ako existujúca najvyššia verzia!)

presun do hlavného adresára projektu, teda `/boinc/menoProjektu`

spustenie `./bin/update_versions`

4. Workgenerátor

Tento dokument popisuje prácu a možnosti generátora úloh (workgenerator), ktorý je výsledkom tímovej práce. Bude popísaný jeho štandardný spôsob použitia, jeho prepínače. Ku každému prepínaču bude napísané podrobné vysvetlenie. Prvý odsek bude obsahovať popis pre „používateľ“ a ďalšie odseky budú obsahovať podrobné informácie pre programátora.

4.1. Štandardný spôsob použitia programu

Program `cockroachWorkGenerator` sa štandardne používa na vygenerovanie workunit-ov pre boinc server. Generujú sa uzly v hre v určitej hĺbke. Okrem ukladania workunit-ov do boinc databázy a na disk pre upload, sa generuje i celý strom až do zadanej hĺbky v externej databáze. Podrobnejšie popísané je generovanie neskôr.

```
dawn bin # ./cockroachWorkGenerator -h
Help:

-h      Help (this help)
-d 3    Debug level of logs
-p      DONT save nodes to postgres DB (no saveNode() call)
-b      DONT save anything to boinc. (no file is saved to disc, now
        create_work() call)
-f in   File with initial game configuration.
```

```
-j n      How deep to go in generating nodes. Default is 3.
```

Predchádzajúci výpis ukazuje help programu. Ukazuje možnosti programu. Nasledujúci príkaz demonštruje klasické použitie programu.

```
dawn bin # ./cockroachWorkGenerator -j 3
2008-04-26 23:41:18.2903 [normal ] Setting new depth.
2008-04-26 23:41:18.2992 [normal ] Starting
2008-04-26 23:41:18.2992 [normal ] Príprava štruktúry wu-
ka2008-04-26 23:41:18.2993 [normal ] node = stratGame(null)
2008-04-26 23:41:18.2993 [normal ] Po iatok rekurzívneho volania
generovania stromu.
2008-04-26 23:41:18.2996 [normal ] Rekurentné generovanie stromu
bolo ukončené. (recordsInsertedToBoinc=11, recordsInsertedToDB=33,
recordsNotInsertedToDB=0, recordsDoubledDB=0)
```

Výpis programu informuje o úspešnom ukončení generovania workunit-ov. Z posledného riadku vidno po tých uzloch, ktoré program vygeneroval a nejakým spôsobom spracoval. Konkrétne parameter „-j 3“ povedal, že program má prejsť do hĺbky 3 (v strome hry). Program pri ceste do cieľovej hĺbky ukladá každý jeden vygenerovaný uzol do externej databázy (databáza mimo boinc-u) a každý uzol v cieľovej hĺbke uloží i do databázy boinc-u a do upload adresára boinc-u zoserializuje daný uzol.

Popis parametru -p

Parameter -p slúži hlavne pri ladení projektu. Pri použití tohto parametru sa zamedzí ukladaniu akýchkoľvek uzlov do externej databázy.

Popis parametru -b

Parameter -b je obdobný ako parameter -p, ale tento parameter zamedzuje ukladaniu akýchkoľvek uzlov do boinc-u projektu. Neukladajú sa ani informácie do databázy a ani sa neseerializujú uzly do upload adresára boinc-u projektu. Využitie je opäť hlavne pri ladení projektu a jeho sústavách.

Popis parametru -f FILE

Tento parameter dovoľuje nastaviť súbor so zadanou konfiguráciou. Odovzdaný súbor ako parameter sa použije ako zadaná konfigurácia, z ktorej sa bude generovať herný strom.

Odovzdaný súbor sa otvorí a deserializuje sa z neho herný stav, ktorý sa použije ako východiskový. Tento parameter sa používa hlavne pri ladení projektu. Dovoľuje užívateľovi tak vygenerovať iba malú časť stromu hry a odskúšať si tak funkcie samotného projektu.

Popis parametru -d

Parameter `d` slúži na nastavenie úrovne výpisu hlášok. Použitie je hlavne pri nájdení chyby a potrebe podrobne zistiť operáciu, po ktorej aplikácia vypísala chybovú hlášku a skončila. Ukážkové použitie nastavuje úroveň výpisov `nadebug`, teda na maximálnu.

```
dawn bin # ./cockroachWorkGenerator -j 3 -d 3
```

Popis parametru -t FILE

Parameter `-t` sa používa pri postupnom generovaní. Tento typ generovania uzlov stromu sa používa pri generovaní stromu do takej hĺbky, v ktorej je počet uzlov presahujúci kapacitu externej databázy, alebo BOINC serveru. Treba pamätať na to, že generovanie vrstvy `j` znamená, že všetky uzly na ceste do tejto vrstvy vrátane vrstvy samotnej majú byť uložené v externej databáze a posledná vrstva sa musí uchovávať v BOINC serveri ako úlohy (`workunit-y`), čo znamená záznamy v databáze, i súbory na disku.

Parametrom sa nastavuje súbor, do ktorého sa ukladá a následne číta „CheckpointVector“. Tento vektor udáva polohu posledne vygenerovaného uzlu v strome. Formát súboru je jednoduchý. Na prvom riadku je počet zložiek vektoru a nakoždom ďalšom riadku sú jednotlivé zložky vektoru. Pri spustení generátora úloh po prvý krát bez existencie súboru `FILE` sa nastaví vektor tak, aby všetky jeho zložky boli rovné číslu `-1`. Program zavolá skript s menom `workunit_row_count` a jeho návratovú hodnotu považuje za počet úloh, ktoré je potrebné vygenerovať. Vygeneruje daný počet úloh do BOINC serveru a uloží si svoj aktuálny „CheckpointVector“. Pri každom ďalšom spustení daný vektor načíta a pokračuje sa v generovaní tam, kde sa skončilo. Po poslednom generovaní bude vektor nastavený takto: `0 -> -1 -> -1 -> -1...`

Popis parametru -s FILE

Tento parameter slúži na ladenie generátora úloh. Spôsobí, že sa budú úlohy ukladať do zadaného súboru. Na každý riadok sa uloží úloha tak, ako keby sa serializovala pre BOINC server. Ak by sa úloha uložila iba do externej databázy, je tu iba samotná serializácia uzlu na riadku. Ak by sa úloha vygenerovala i pre BOINC server, bude za serializovaným stavom hry ešte medzera a písmeno `B`.

Týmto parametrom je teda možné jednoducho odskúšať postupné generovanie a generovanie úplne funguje zhodne. Prevedenie takéhoto testu je uvedené na príslušnom mieste v dokumentácii.

5. Inštalácia a práca s BOINC klientom pre windows

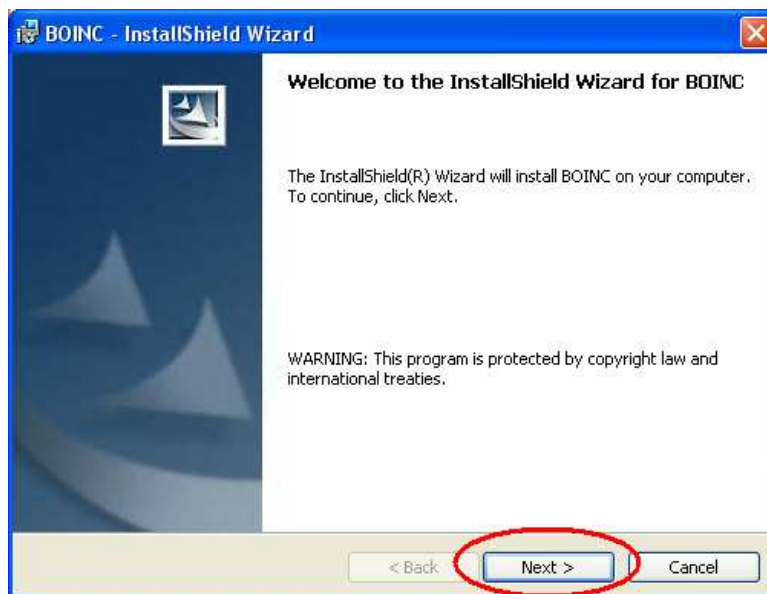
Táto kapitola slúži ako návod pre inštaláciu BOINC klienta na počítač.

5.1. Stiahnutie BOINC klienta z internetu

Pred samotnou inštaláciou BOINC klienta na počítač je potrebné si stiahnuť BOINC klienta. Tento je voľne dostupný na internetovej stránke <http://boinc.berkeley.edu/download.php>.

5.2. Inštalácia BOINC klienta:

1. krok: spustenie stiahnutého exe súboru
2. krok: kliknúť na tlačidlo „Next >“ pre pokračovanie inštalácie (Obr. 45)

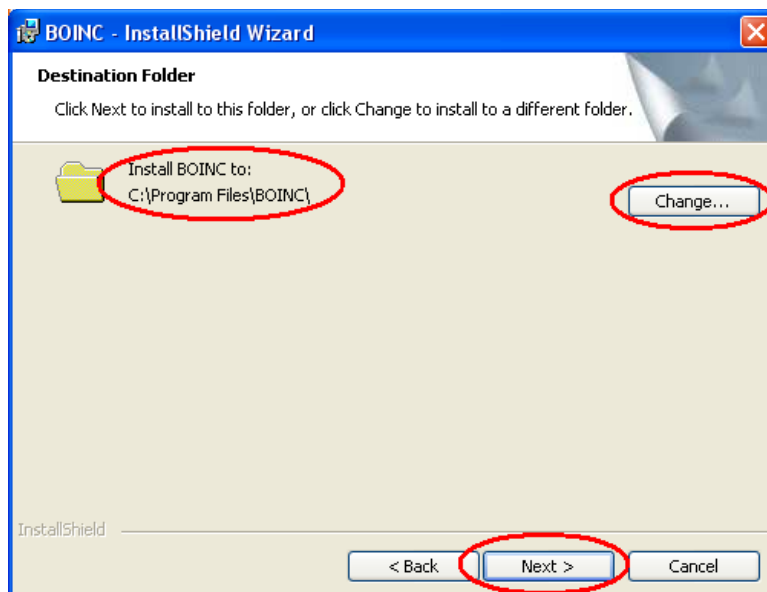
Obr. 45: 2. krok inštalácie BOINC klienta

3. krok: označenie „I accept the terms in the license agreement“. Kliknúť na tlačidlo „Next >“ pre pokračovanie inštalácie. (Obr. 46)

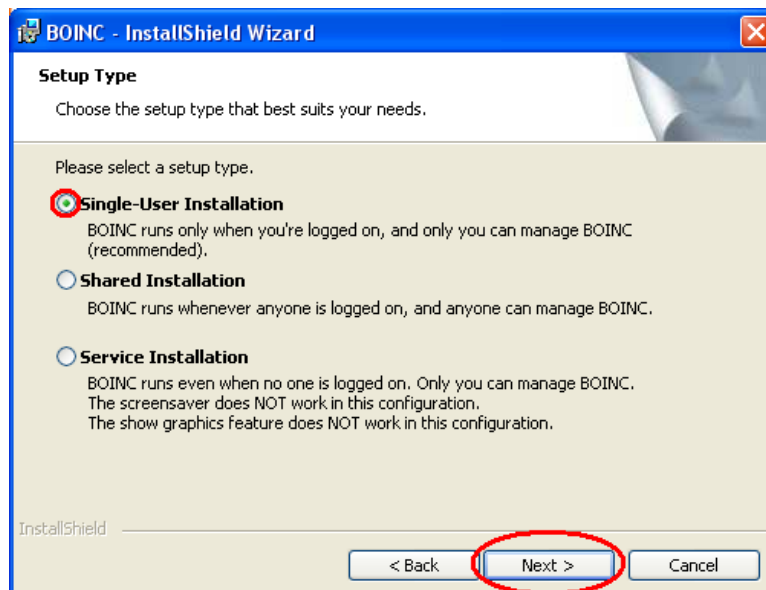
Obr. 46: 3. krok inštalácie BOINC klienta

4. krok: v tomto kroku je možné vybrať kam má byť klient nainštalovaný. V našom prípade sme ponechali prednastavenú voľbu. Umiestnenie sa dá zmeniť po kliknutí na tlačidlo „Change”. Kliknúť na tlačidlo „Next >“ pre pokračovanie inštalácie. (Obr. 47)

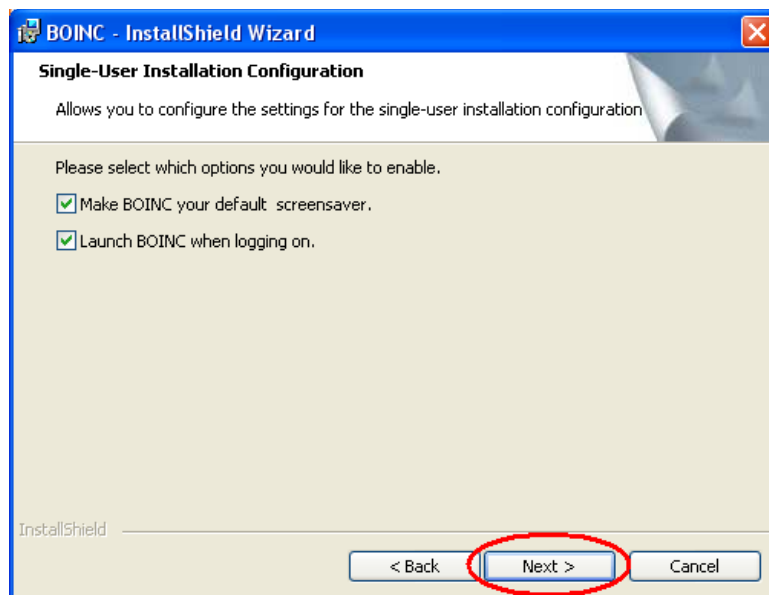
Obr. 47: 4. krok inštalácie BOINC klienta

5. krok: označenie „Single-User Installation“. Kliknúť na tlačidlo „Next >“ pre pokračovanie inštalácie. (Obr. 48)

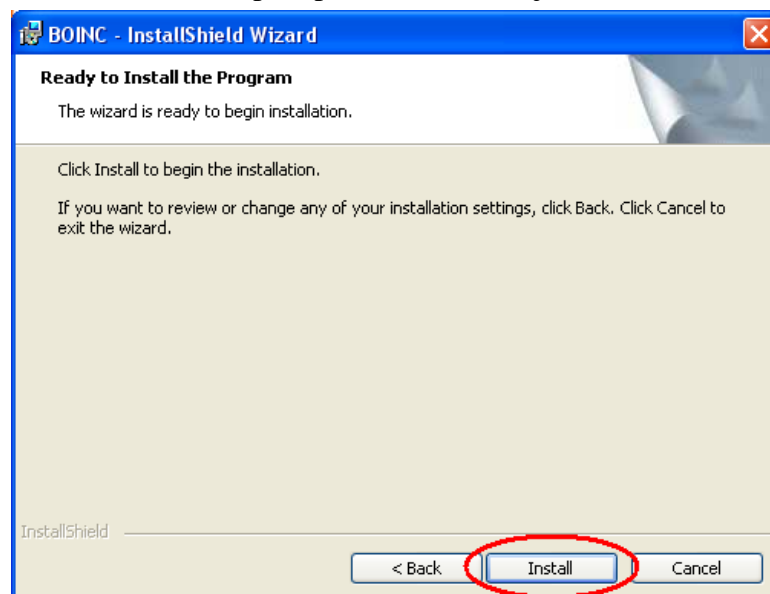
Obr. 48: 5. krok inštalácie BOINC klienta

6. krok: ponechanie prednastaveného nastavenia. Kliknutím na tlačidlo „Next >“ pre pokračovanie v inštalácii. (Obr. 49)

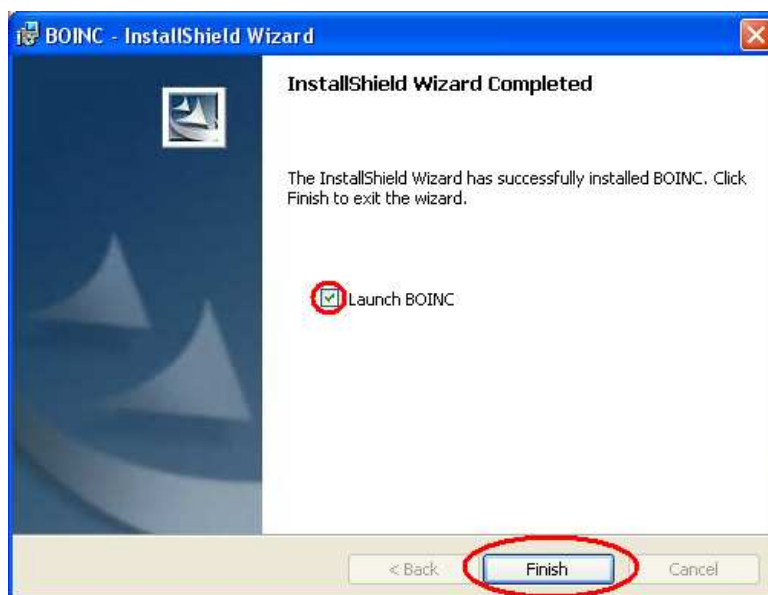
Obr. 49: 6. krok inštalácie BOINC klienta

7. krok: kliknúť na tlačidlo "Install" pre spustenie samotnej inštalácie klienta. (Obr. 50)

Obr. 50: 7. krok inštalácie BOINC klienta

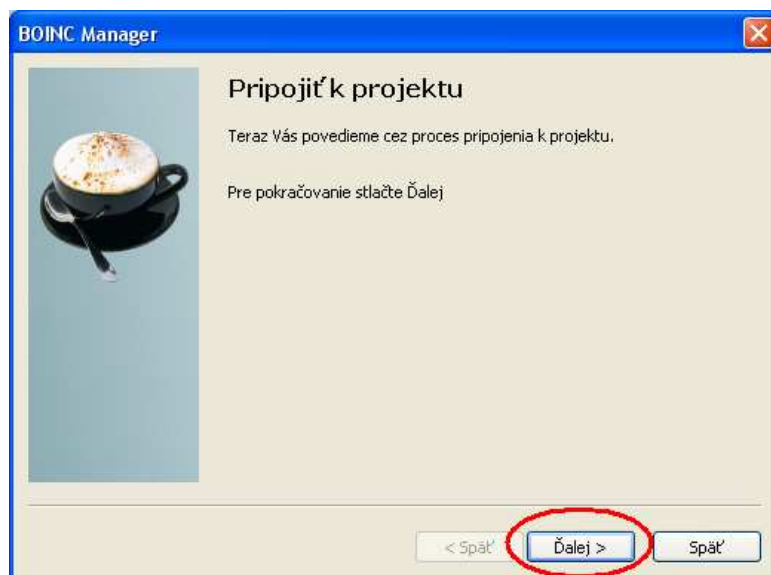
8. krok: ponechanie zaškrtnutia polí ako "Launch BOINC". Dôvod pre to necháme zaškrtnuté je ten, aby sa nám klient hne spustil. Kliknúť na tlačidlo "Finish" pre ukončenie inštalácie klienta. (Obr. 51)

Obr. 51: 8. krok inštalácie BOINC klienta

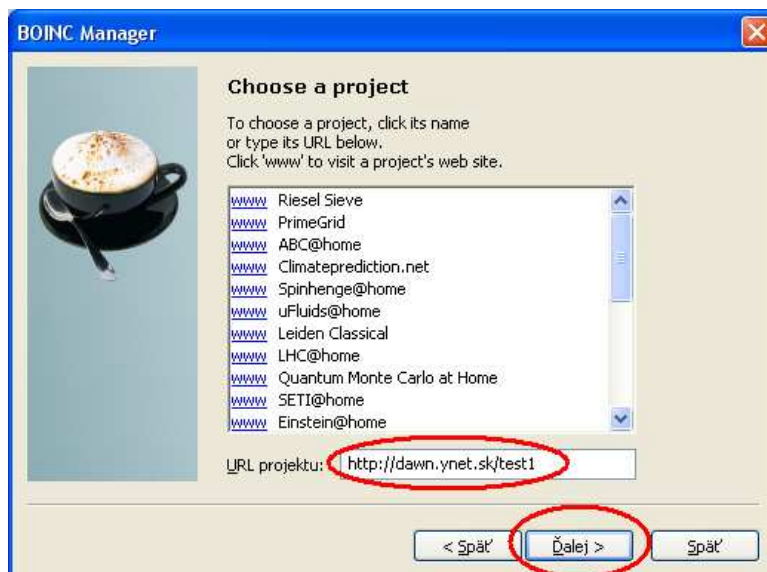
5.3. Pripojenie BOINC klienta k projektu:

1. krok: Kliknúť “Ďalej” pre pokračovanie. (Obr. 52)

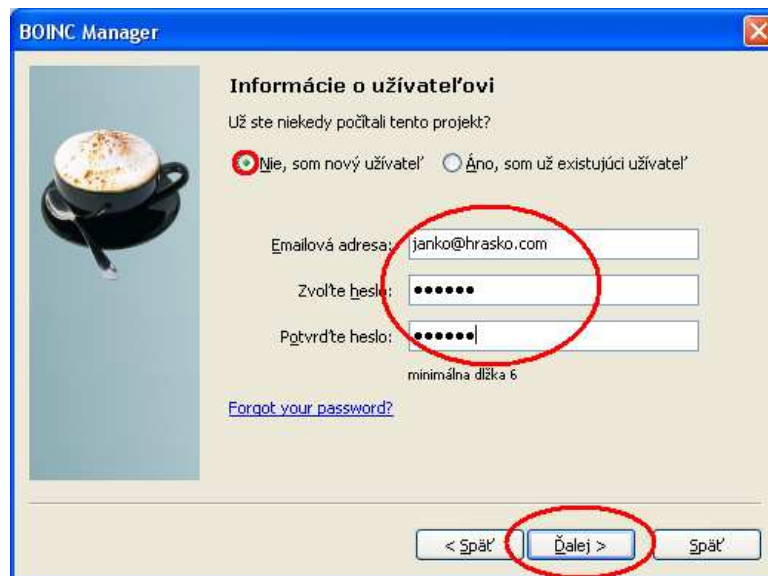
Obr. 52: 1. krok pripojenie BOINC klienta k projektu

2. krok: do políčka “URL projektu” je potrebné zadať <http://dawn.ynet.sk/test1>. Kliknúť “Ďalej” pre pokračovanie. (Obr. 53)

Obr. 53: 2. krok pripojenie BOINC klienta k projektu

3. krok: v tomto kroku je potrebné vyplniť polia “Emailová adresa, Zvoľte heslo, Potvrte heslo”. Po zadaní potrebných údajov sa pokračuje stlačením tlačidla “Ďalej” (Obr. 54)

Obr. 54: 3. krok pripojenie BOINC klienta k projektu

4. krok: stlačiť tlačidlo "Dokončiť". Týmto je proces pridávania projektu ukončený. (Obr. 55)

Obr. 55: 4. krok pripojenie BOINC klienta k projektu

6 Popis adresárovej štruktúry

V tejto kapitole popíšem hlavné adresáre v BOINC serveri a význam niektorých súborov v týchto adresároch. Popis je dôležitý hlavne pre developera projektu pre BOINC platformu, ale i pre administrátora, ktorý sa o beh BOINC serveru stará.

Adresár / súbor	Význam
/boinc/test1	Koreňový adresár pre BOINC projekt. Obsahuje samotný projekt a súbory potrebné pre jeho beh.
/boinc/test1/apps	Adresár s aplikáciami pre klientov. Obsahuje podadresáre so skrátenými menami klientskych aplikácií, v ktorých sa nachádzajú samotné klientske aplikácie a všetky ich verzie.
/boinc/test1/download	Adresár obsahujúci súbory, ktoré je možné stiahnuť cez http protokol, keď projekt beží. Nachádza sa tu napríklad ikonka projektu, klientske aplikácie a adresáre, ktorých mená sú heše úloh, ktoré sú v nich obsiahnuté. Teda obsahuje i samotné súbory s úlohami.
/boinc/test1/templates	XML súbory s informáciami o úlohách (workunit-och) a výsledkoch (result-och). Teda hlavne zoznamy súborov, ktoré prezentujú daný objekt.
templates/reversi6_result	XML súbor obsahujúci informácie o tom, ktoré súbory sa majú uploadnúť po ukončení práce, definuje napríklad aj limit veľkosti súboru.
templates/reversi6_wu.xml	Obsahuje popis súborov, ktoré tvoria úlohu (workunit) a napríklad i pomocné príkazy k spusteniu klientskej aplikácie.

7. Administrátorská konzola

Administrátorská konzola projektu BOINC sa ovláda cez web rozhranie. Jej stránka je rovnaká ako stránka projektu, avšak na konci je prípona „_ops“. Teda ak sa Váš projekt nachádza na stránke <http://dawn.ynet.sk/test1>, tak sa administrátorská konzola (project management konzola) nachádza na adrese http://dawn.ynet.sk/test1_ops/. Na nasledujúcom obrázku je ukážka tejto základnej stránky.

The screenshot shows the 'Test Project: Project Management' interface. At the top, it displays SVN revision information: 'Currently used SVN revision: 13835 ; Latest SVN revision:' followed by a red message: 'There are 0 remaining candidates for User of the Day.' Below this, the interface is divided into three columns: 'Browse database:', 'Regular Operations:', and 'Special Operations:'. The 'Browse database:' column lists links for Platforms, Applications, Application versions, Users, Teams, Hosts, Workunits, and Results. The 'Regular Operations:' column lists links for Screen user profiles and Manage special users. The 'Special Operations:' column lists links for Manage applications, Manage application versions, Send mass email to a selected set of users, Email user with misconfigured host, FLOP count statistics, Cancel workunits, and a 'Manage user' button with an ID input field. At the bottom right, there is a 'Clear Host:' button with an input field and a 'Clear RPC' button.

Obr. 56: Hlavná stránka administrátorskej konzoly

Z hlavnej stránky sú dôležité hlavne stránky „Workunits“ a „Results“, v ktorých je poskytnutá možnosť prezerania si úloh a ich podrobných stavov a výsledkov a ich stavov. Je dôležité si uvedomiť, že výsledok pre úlohu vzniká pri vytvorení úlohy.

Stránka s úlohami sa najprv spýta na to, aké úlohy chceme vidieť. Ak všetky, stačí kliknúť na OK a to nás presunie na nasledujúcu stránku zobrazujúcu úlohy v databáze BOINC serveru.

Test Project: Workunits

Query: `select * from workunit order by id desc limit 20`

406 records match the query. Displaying 1 to 20.

[Next 20](#)

[More detail](#) | [Return to main admin page](#)

WU ID	canonical result	error_mask	file delete	assimilate
16063	33416 all		Deleted	Assimilated
16062	33414 all		Deleted	Assimilated
16061	33412 all		Deleted	Assimilated
16060	33410 all		Deleted	Assimilated

Obr. 57: Administrátorská konzola – podstránka workunits

Zobrazené úlohy je možné prezerať podrobnejšie. Počet podrobných informácií zahŕňa napríklad počet výsledkov a ich stavy, počet výsledkov, ktoré sa majú generovať, aplikácia, ktorou sa majú úlohy spracovávať a podobne.

Vasti „Results“ je opäť na výber filter, ktoré výsledky chceme vidieť. Po odkliknutí tlačidla OK sa zobrazia všetky výsledky, ktoré sú v databáze BOINC serveru.

Test Project: Results

Query: `select * from result limit 20`

812 records match the query. Displaying 1 to 20.

[Next 20](#)

[Summary](#) | [More detail](#) | [Return to main admin page](#)

result ID	WU ID	server state	outcome	validate state	delete state	exit status	host (user)	app ver	received or deadline or created	CPU hours	claimed credit
32606	15658	Over	Success	Valid	Deleted	0	23 (Administrator)	105	26 Apr 2008 9:23:39 UTC	0.0	0.015
32607	15658	Over	Success	Valid	Deleted	0	23	105	26 Apr 2008	0.0	0.016

Obr. 58: Administrátorská konzola – podstránka results

Prezretie podrobností o výsledkoch je opäť možné kliknutím na príslušné „result ID“. V podrobnostiach je okrem stavu výsledku uvedený i čas strávený výpočtom, error výstup klientskej aplikácie, verzia klientskej aplikácie, ktorá výsledok vyprodukovala, počet kreditov pridelených za výpočet a podobne.

Administrátorská konzola je silným nástrojom a hoci je tu popísaný iba jej zlomok, nie je problém sa naučiť používať viaceré jej funkcie. Je intuitívna a poskytuje ucelený prehľad o aktuálnom stave projektu. Pri práci na tímovom projekte sme ju vo fáze testovania generátoru úloh (workgenerator-u) a asimilátoru označili ako nepostrádateľnú. Cez toto web rozhranie je jednoduché zistiť, aké chyby vracajú klientske aplikácie pri spracovávaní úloh, koľko úloh je vypustených, prípadne iné podrobnosti.

Príloha D – Technická príručka

1 Implementácia novej hry

Ak chceme vytvorený systém použiť na riešenie inej hry, musíme namiesto `game.h` a `game.cpp` poskytnúť vlastnú implementáciu.

Vyžaduje si to úpravu dvoch základných štruktúr:

- `Game` – predstavuje stav hracej plochy hry
- `Move` – predstavuje ťah, ktorého aplikovanie mení stav hracej plochy

To, čo presne tieto štruktúry obsahujú, záleží na tej ktorej konkrétnej hre. Štruktúra `Game` by ale mala obsahovať minimálne:

- rozloženie figúrok na hracej ploche
- informáciu o tom, kto je na ťahu

Štruktúra `Move` musí obsahovať :

- `Move *next` - smerník na ďalšiu štruktúru `Move`, kvôli zrealizovaniu ťahov do zoznamu

alej musíme poskytnúť implementácie nasledujúcich funkcií, ktoré sa používajú pri generovaní a ohodnocovaní stromu odvedenia. Popíšeme si iba ich význam, ich prototypy môžeme nájsť v referenčnej príručke. Teda funkcie tvoriace rozhranie sú:

- `initGame` – vytvorí požadovaný stav hracej plochy
- `getLegalMoves` – získava spájaný zoznam ťahov, ktoré je možné z poskytnutého stavu vykonať
- `makeMove` – vykoná ťah na poskytnutom stave
- `getGame` – vykoná ťah z poskytnutého stavu, no alokuje nový stav hracej plochy, ktorý vráti
- `freeMoves` – dealokuje zoznam ťahov
- `areGamesEqual` – kontroluje, či sú hracie plochy rovnaké. Hráč, ktorý z nich vykonáva ťah sa neberie do úvahy. Používa sa v situácii, keď hráč vynechá svoj ťah. Kontroluje sa, či aj protihráč v predchádzajúcom ťahu nevynechal ťah z presne rovnakej hracej plochy. Takáto situácia znamená totižto koniec hry.
- `cloneGameWithOtherPlayer` – naklonuje hraciu plochu, no nastaví, že na ťahu je druhý hráč. Používa sa v prípade, ak hráč nemôže ťahať. Zrovnakej hracej plochy ťahá v ďalšom kole jeho protihráč.
- preťaženie operátora `<` nad štruktúrou `Game` – potrebný pre účely ukládania štruktúry `Game` do kolekcii ako napr. do mapy použitej v transpozínej tabuľke. Pri porovnaní sa musí brať do úvahy rozostavenie figúrok na hracej ploche aj informácia o tom, kto je na ťahu. Je potrebné situácie, ktoré môžu počas hry nastať, úplne odlišiť.

- `gameEvaluation` – pre hraciu plochu, ktorá predstavuje koncový stav hry, určí ktorý z hráčov vyhral. To, vzhľadom na ktorého hráča, sa ohodnotenie podľa preberá funkcia ako parameter.

V prípade použitia heuristiky je potrebné poskytnúť heuristickú funkciu, najlepšie vo zvláštnom súbore, napr. `heuristic_my_alg.cpp`,

```
double heuristicEvaluation(Node *node)
```

ktorá bude ohodnocovať hraciu plochu novej hry.

Taktiež je potrebné vytvoriť prispôbenú implementáciu funkcií z `game_io.h` tak, aby sa cez vstupno/výstupné súbory prenášalo medzi klientom a serverom všetko, čo je potrebné na reprezentáciu hracej plochy a výsledku. Jedná sa o tieto funkcie:

- `writeGameToFile` – generátor úloh zapíše do súboru hraciu plochu a informáciou o tom, kto je na ňu
- `readGameFromFile` - klient si prečíta zo súboru hraciu plochu a kto je na ňu
- `writeNodeToFile` - klient zapíše hraciu plochu, kto je na ňu a kto z danej pozície vyhrá
- `readNodeFromFile` - asimilátor si zo súboru prečíta hraciu plochu, kto bol na ňu a kto vyhral

Poskytnutím implementácie týchto funkcií sa zabezpečí, aby zvyšok kódu vedel spolupracovať s novou hrou.

1.1 Kompilovanie

Výsledné spojenie implementácie novej hry s pôvodným kódom ohodnocovania stromu prehadávania a klientom sa deje v ňase linkovania. Teda po kompilácii jednotlivých zdrojových súborov linkujeme nové objektové súbory prislúchajúce k vlastnej implementácii `game.cpp`, `heuristic_my_alg.cpp` a `game_io.cpp` so zvyšnými z pôvodnej implementácie.

Pre ilustráciu si ukážeme `makefile` súboru, ktorý vytvorí klienta pre novú hru.

```
client_my: search_negascout.o heuristic_my_alg.o heuristic.o
game.o node.o search.o game_io.o common.o client.o $
(BOINC_API_DIR)/libboinc_api.a $(BOINC_LIB_DIR)/libboinc.a
    $(CXX) $(CXXFLAGS) -Wl,--export-dynamic -o client_my
search_negascout.o heuristic_my_alg.o heuristic.o node.o game.o
game_io.o search.o common.o client.o libstdc++.a -pthread
-lboinc_api -lboinc -ldl
heuristic_my_alg.o: heuristic_my_alg.cpp
    $(CXX) $(CXXFLAGS) -c -o heuristic_my_alg.o
heuristic_my_alg.cpp
game_io.o: game_io.cpp
    $(CXX) $(CXXFLAGS) -c -o game_io.o game_io.cpp
game.o: game.cpp
```

```
$(CXX) $(CXXFLAGS) -c -o game.o game.cpp
```

1.2 Jednoduchý príklad

V tejto časti si najjednoduchom príklade ukážeme štruktúry *Game* a *Move* spolu s implementáciou niekoho hlavných funkcií. Uvažujme hru piškvorky na ploche NxN.

Štruktúry *Game* a *Move* by vyzerali nasledovne:

```
struct Game {
    int field[N][N];    // rozloženie kameňov na hracej ploche
    int playerOnMove;  // určenie, kto je na ťahu
    bool operator< (const Game& rhs) const; // porovnanie plôch
}

struct Move {
    int x;    // x-ová súradnica políčka, na ktoré položíme kameň
    int y;    // y-ová súradnica políčka, na ktoré položíme kameň
    Move *next; // aby sme zabezpečili spájaný zoznam
}
```

Funkcia *initGame* by v našom prípade nastavila všetky políčka na prázdne.

```
void initGame(Game *game) {
    int i, j;
    for (i = 0; i < N; ++i) {
        for (j = 0; j < N; ++j) {
            game->field[i][j] = 0;
        }
    }
}
```

Funkcia *makeMove* by zaznamenala, že napríklad z ľahu *move* sa nachádza kameň hráča, ktorý je na ťahu. Tiež by nastavila ťah na druhého hráča.

```
void makeMove(Game *game, Move *move) {
    game->field[move->x][move->y] = game->playerOnMove;
    if (game->secondMove == 1) {
        game->secondMove = 2;
    } else {
        game->secondMove = 1;
    }
}
```

```

    }
}

```

Funkcia *getLegalMoves* by vytvorila zoznam platných ťahov. V našom prípade je platný ťah taký, ktorý sa snaží položiť kameň navonok na voľné políčko.

```

Move *getLegalMoves(Game *game) {
    Move *result = NULL;
    int numMoves = 0;
    for (i = 0; i < N; ++i) {
        for (j = 0; j < N; ++j) {
            if(game->field[i][j] == 0) {
                Move *move = (Move*) malloc(sizeof(struct
Move));
                move->x = i;
                move->y = j;
                move->next = result;
                result = move;
            }
        }
    }
    return result;
}

```

2 Implementácia algoritmu prehľadávania

V tejto časti si povieme, čo musíme spraviť, ak chceme implementovať iný algoritmus na riešenie hry, teda na spracovanie stromu prehľadávania.

Vytvoríme si nový súbor, povedzme *search_my_alg.cpp*. V tomto súbore musíme implementovať metódu

```

int gameSolvingAlgorithmEntrancePoint(Node* node, void
(*callback_fraction_done)(double))

```

deklarovanú v *search.h*, ktorá slúži ako vstupný bod spúšťania algoritmu prehľadávania. Má dva parametre:

- *node* predstavuje koreňový uzol stromu prehľadávania
- funkcia *callback_fraction_done* slúži na nastavovanie, na koľko máme hotovú prácu (spracovaný celý strom)

Návratová hodnota zase udáva, ktorý z hráčov je víťazom:

- 1 – vyhrá prvý hráč
- 0 – remíza
- -1 – vyhrá druhý hráč

Popísanou funkciou získate náš kód riadenia od klienta, alej je už celá práca generovania a ohodnotenia stromu na nás.

2.1 Generovanie stromu prehľadovania

Pri generovaní stromu nám pomáhajú funkcie zo *node.h* a *heuristic.h*. Pre úplný zoznam pozrite referenčnú príručku. My si ukážeme použitie na typickom príklade generovania stromu.

```
void depthSearch(Node *node) {
    Node *child = expandNode(node);
    Node *actual;
    Node *last;

    if(child != NULL) { // ak node nie je list
        for(actual = child; actual != NULL; ) {

            depthSearch(actual);

            last = actual;
            actual = actual->next;

            free(last->game);
            free(last);
        }
        resetNodeInternals(node);
    }
}
```

Za zmienku stoja dve hlavné funkcie:

- *expandNode* – vracia deti uzla. Pri jej použití si treba ale uvedomiť, že funkcia alokuje pamäť pre uzly a hracie plochy, ktoré vracia. Preto je po spracovaní uzlov potrebné zavolať funkciu *free* na uzly samotné (*free(actual)*), aj na ich hracie plochy (*free(actual->game)*).
- *resetNodeInternals* - „vynuluje interné premenné uzla“, ku ktorým patrí napríklad smerník na deti uzla. Použitie tejto funkcie po skončení práce s uzlom je potrebné v prípade algoritmov, ktoré môžu viackrát po sebe spustiť algoritmus prehľadovania nad tou istou štruktúrou *Node*. Príkladom takých algoritmov je *negascout* a *mtd(f)*.

2.2 Použitie heuristik

Výkonnosť algoritmov prehľadávania založených na usekávaní závisí od zoradenia uzlov pri prechádzaní stromom. Pre účel zoradenia uzlov na základe heuristiky môžeme použiť funkciu z *heuristic.h*

```
Node *sortNodesAccordingToHeuristic(Node *list, int length)
```

kde *list* je pôvodný zoznam uzlov, *length* je počet prvkov v zozname. Funkcia vracia zoznam uzlov zoradený podľa heuristiky. Tento zoznam nie je potrebné uvoľňovať, pretože ho tvoria pôvodné štruktúry zo zoznamu *list*, len so zmenenými smerníkmi na nasledujúci prvok. Ako heuristická funkcia sa použije funkcia *heuristicEvaluation* deklarovaná v *heuristic.h*. Môžeme implementovať heuristickú funkciu pre konkrétnu hru alebo jednoducho volať funkciu heuristiky založenú na vrážedných ahoch:

```
int getKillerHeuristicScore(Game *game)
```

Pridávanie skóre pre heuristiku vrážedného ahu sa realizuje funkciou

```
void addKillerHeuristicScore(Game *game, int depth)
```

kde *game* je hracia plocha, *v* je tá, ktorej k useknutiu došlo a *depth* je hĺbka, v ktorej sa useklo.

Ak sa rozhodneme použiť vlastnú funkciu, je vhodné ju vložiť do samostatného súboru, napr. *heuristic_my_alg.cpp*.

2.3 Použitie transpozínej tabuľky

Pri spracovaní stromu prehľadávania môžeme použiť techniku transpozínej tabuľky, ktorá je prístupná funkciami zo *search.h*:

```
void addToTable(Game *game, int result);  
int getTranspositionTableResult(Game *game);
```

2.4 Integrácia ukladania stavu do boinc systému

Konkrétny spôsob realizácie ukladania stavu výpočtu je na tvorcovi klienta. Boinc cez svoje API funkcie poskytuje mechanizmus oznamovania, keď je už potrebné vykonať uloženie. Presný bod, v ktorom sa uloženie vykoná, je ale na vývojárovi. Boinc API taktiež zabezpečuje vzájomné vylúčenie, aby nebol klient vypnutý počas ukladania stavu. Využívajú sa nasledovné funkcie:

```
int boinc_time_to_checkpoint();
```

Ak je výsledok tohto volania rôzny od nuly, je potrebné vykonať uloženie stavu výpočtu

```
boinc_checkpoint_completed();
```

Túto funkciu je potrebné zavolať po úspešnom uložení stavu.

Do algoritmu výpočtu, v mieste, v ktorom vieme uložiť stav výpočtu, je teda potrebné vložiť nasledovnú schému:

```
if(boinc_time_to_checkpoint() != 0) {
```



```
//konkretny kod na ulozenie stavu vypoctu
boinc_checkpoint_completed();
}
```

2.5 Kompilovanie

Výsledné spojenie vlastnej implementácie ohodnocovania stromu prehadzovania s pôvodným kódom sa deje v súbore linkovania. Teda po kompilácii jednotlivých zdrojových súborov linkujeme nové objektové súbory prislúchajúce k vlastnej implementácii *search_my_alg.cpp* a *heuristic_my_alg.cpp* so zvyškom klientskeho kódu.

Pre ilustráciu si ukážeme obsah súboru *makefile*, ktorý vytvorí klienta s použitím vlastnej implementácie heuristiky aj algoritmu spracovania stromu.

```
client_my: search_my_alg.o heuristic_my_alg.o heuristic.o game.o
node.o search.o game_io.o common.o client.o $
$(BOINC_API_DIR)/libboinc_api.a $(BOINC_LIB_DIR)/libboinc.a
    $(CXX) $(CXXFLAGS) -Wl,--export-dynamic -o client_my
search_my_alg.o heuristic_my_alg.o heuristic.o node.o game.o
game_io.o search.o common.o client.o libstdc++.a -pthread
-lboinc_api -lboinc -ldl
heuristic_my_alg.o: heuristic_my_alg.cpp
    $(CXX) $(CXXFLAGS) -c -o heuristic_my_alg.o
heuristic_my_alg.cpp
search_my_alg.o: search_my_alg.cpp
    $(CXX) $(CXXFLAGS) -c -o search_my_alg.o search_my_alg.cpp
```

3 Testovanie klienta a algoritmov

Na to aby sme mohli otestovať správnosť práce klientov sme naprogramovali program, ktorý túto úlohu vykonáva. Pre jeho inštaláciu sú potrebné dva súbory, z ktorých prvý obsahuje potrebné dáta pre vykonanie samotného testovania. Sú to súbory *testy* a *test.txt*.

Súbor *testy* obsahuje cesty k testovaným klientom. Jeho štruktúra je nasledovná. Najskôr je uvedený počet testovaných klientov vyjadrený číslom. Za ním nasledujú cesty k testovaným klientom.

Súbor *test.txt* obsahuje na začiatku dve čísla. Prvé udáva počet testovacích konfigurácií hracej plochy, druhé číslo udáva rozmer hracej plochy. Za týmito dvomi číslami nasledujú samotné testovacie konfigurácie hracej plochy. Zadávať sa v rovnakom formáte ako je súbor *in*.

Zdrojový kód testovacieho programu je *test.c*. Pre skompilovanie je potrebné zadať príkaz *make*. Po vykonaní príkazu *make* máme vytvorený spustiteľný súbor. Jeho meno je *test*. Pred samotným spustením testovania klientov sa musíme uistiť, že máme v jednom adresári súbory *testy*, *test.txt* a *test*. Pre spustenie testovania klientov zadáme do konzoly príkaz *./test*. Výsledok z testov je v súbore *výsledky*.

Súbor výsledky obsahuje výsledok každého z klientov na každú testovaciu konfiguráciu spolu aj s časom trvania výpočtu.

4 Testovanie asimilátora

Keďže generátoru sme pridali možnosť vygenerovať hru s ubovoľným vstupným bodu (v priebehu hry), mohli sme jednoducho a hlavne rýchlo otestovať asimilátor so skutočnými výsledkami vrátenými od klienta. Ak by sme chceli tieto výsledky od klientov nejako simulovať museli by sme volať rôzne databázové skripty pre *Boinc* databázu, čo by mohlo predstavovať riziko v nekonzistentnosti.

Preto testy prebiehali vygenerovaním niekoľko *WorkUnit*-ov, následným "skaním" na spracovanie klientmi a potom sme mohli spustiť asimilátor. Pre spustenie asimilátora je potrebné ho skompilovať volaním príkazu

```
make cockroachAssimilator
```

v adresári zdrojových súborov: **boinc/sched**. Výsledný spustiteľný súbor prekopírujeme do **bin** adresára projektu *boinc*. Spustenie asimilátora je možné uskutočniť shell príkazom:

```
./cockroachAssimilator -app reversi
```

prepína **-app** určuje meno *boinc* aplikácie, ak chceme spustiť aj *debug* výpisy tak pridáme ďalší prepínač **-d 3** (pre debug level 3, kde sa vypisujú aj informačné výpisy).

V hlavnom adresári *boinc* projektu sa nachádza súbor **config.xml**, ktorý predstavuje hlavnú konfiguráciu *boinc* projektu. Samotný asimilátor je spustený ako démon, takže beží v nekonečnej slučke a čaká na volanie funkcie pri príchode výsledku od klienta. Fragment z **config.xml**, ktorým sa nastavujú parametre pre asimilátor:

```
...
<daemon>
  <cmd>
    cockroachAssimilator -d 3 -app reversi
  </cmd>
</daemon>
...
```

spustiteľný súbor *cockroachAssimilator*, sa musí nachádzať v **bin** adresári *Boinc* projektu.

5 Testovanie databázového modulu

Po implementovaní databázového modulu bolo potrebné otestovať, či jednotlivé funkcie, ktoré prístupujú k databáze, vykonávajú presne špecifikované operácie.

Pred testovaním sme si manuálne predpripravili stromu v podobe databázových záznamov. Následne sme pripravili testovaciu funkciu, ktorá vytvorila zopár poprepájaných uzlov a postupne ich posielala na vstup každej funkcii zvlášť. Prostredníctvom výpisu záznamov v databáze a pomocných výpisov funkcie sa nám podarilo postupne vyladiť všetky databázové funkcie.

Pri testovaní databázového modulu sme odstránili nasledujúce problémy:

- nesprávna práca s alokovanou pamäťou, použitie premenných bez alokácie, dealokácia potrebných premenných pri chybových hláškach databázy
- opačne neimplementovaná transformácia údajov v navzájom „inverzných“ metódach `getMove` a `setSecondMove`
- problémy spojené s prácou s uzlami, ktoré majú viac rodičov, spomenuté v kapitole *Prepojenie uzlov*, kde je uvedený aj návrh ich riešenia

6 Testovanie generátoru úloh

Generátor úloh (`workgenerator`) je aplikácia, ktorá sa spúšťa a jednorazovo. Jej úlohou je vytvoriť na BOINC serveri úlohy pre klientov a v prípade potreby vytvoriť i úlohy v externom úložisku projektu. `Workgenerator` v tomto prípade generuje strom hry do zadanej hĺbky a listy tohto stromu ukladá do BOINC serveru ako úlohy pripravené na odoslanie a všetky uzly cez ktoré prešiel a aj listy, ukladá do externej databázy. Viac informácií nájdete v príručke k tejto aplikácii.

Testovanie `workgenerator-u` vo fáze ladenia bolo nutné a žiadané. Pri zmene hry nebude potrebné túto aplikáciu preprogramovať, avšak jej rekompilácia a testovanie bude nutnosťou. Testovanie spočíva v dvoch fázach. Jedna testuje spoluprácu s knižnicou externej databázy a druhá fáza testuje ukladanie úloh (`workunit-ov`) pre BOINC server.

6.1 Testovanie ukladania úloh do externej databázy

Testovanie ukladania prejdenných uzlov do externej databázy preveruje spoluprácu s knižnicou `db_access`. Začiatok predpokladá prázdnu externú databázu. Pre vyskúšanie si ukladania na menšom probléme je potrebné si pripraviť zoserializovaný uzol hry niekde asi 10 až 15 ahov pred koncom. Nasledujúce ukážky budem predvádzať na hre `reversi 6x6`.

```
dawn root # cd /boinc/test1/bin/
dawn bin # echo "000010211100122210212110200000000000;1" >
vstupnySubor
```

Vstupný súbor máme pripravený. Teraz spustíme `workgenerator` s parametrami, ktoré zamedzia ukladaniu sa vygenerovaných úloh (`workunit-ov`) do BOINC serveru.

```
dawn bin # ./cockroachWorkGenerator -j 2 -b -f vstupnySubor
2008-04-28 14:48:59.1641 [normal ] Setting new depth.
2008-04-28 14:48:59.1646 [normal ] Setting saveToBoinc to false.
2008-04-28 14:48:59.1840 [normal ] Starting
2008-04-28 14:48:59.1841 [normal ] Príprava štruktúry workunit-ov
2008-04-28 14:48:59.1844 [normal ] node = stratGame(null)
2008-04-28 14:48:59.1844 [normal ] Po začiatku rekurzívneho volania
generovania stromu.
2008-04-28 14:48:59.5309 [normal ] Rekurentné generovanie stromu
```

```
bolo ukončené. (recordsInsertedToBoinc=0, recordsInsertedToDB=65,  
recordsNotInsertedToDB=0, recordsDoubledDB=0)
```

Beh programu skončil úspešne a na záver sa vypísali všetky uložené uzly. Teraz je potrebné skontrolovať, či sa vložili správne uzly do databázy a či je ich previazanosť správna. Najjednoduchším spôsobom je spustiť program psql a zobrazí si v ňom obsah databázovej tabuľky reversi a tento obsah potom skontrolovať za pomoci vizualizácie.

```
dawn bin # psql boinc postgres  
Welcome to psql 8.0.12, the PostgreSQL interactive terminal.  
  
Type: \copyright for distribution terms  
       \h for help with SQL commands  
       \? for help with psql commands  
       \g or terminate with semicolon to execute query  
       \q to quit  
  
boinc=# select * from reversi;
```

Po zadaní selekt príkazu v programe psql sa zobrazí zoznam záznamov v databáze. Tento prekontrolujeme a získané výsledky sú výsledkami funkcií game, node a db_access v súvislosti s workgenerator-om.

7. Testovanie ukladania úloh pre BOINC server

Tento test má za úlohu vyskúšať funkciu serializácie stavov hry nadisk a preverí komunikáciu generátoru úloh (workgenerator-u) s boinc knižnicami. Workgenerator si vygeneruje pre každú úlohu, ktorú má uložiť na BOINC server jej meno (číslo udávajúce poradie) a pod týmto menom sa snaží zoserializovať prislúchajúci uzol. Tento uzol takisto zaregistruje pre BOINC server do jeho databázy cez prislúchajúce funkcie. Pri registrácii je dôležité napríklad uviesť rozumné ohraničenie úlohy na pamäť a výpočtový výkon. Pri testovacích úlohách, ako sa generujú tu, postačuje obmedzenie na 1e11 fpops (floating point operations), čo sa nabežných strojoch pohybuje v okolí minúty.

```
dawn bin # ./cockroachWorkGenerator -j 2 -p -f vstupnySubor
```

Spustenie je obdobné ako pri predošlom teste a aj priebeh je obdobný. Po ukončení generovania úloh je na mieste skontrolovať, či sa serializované súbory s uzlami vytvorili a prípadne, či obsahujú správne dáta. Súbory sa ukladajú do adresára `/boinc/test1/download` a v ňom do adresára s hešom svojho mena. Kontrola takto uložených súborov môže byť náročná a preto je vhodné si súbory prekopírovať do jedného spoločného adresára vhodným príkazom, ako napríklad týmto:

```
dawn root # cd /boinc/bin/download
dawn download # mkdir spolocnyAdresar
dawn download # cp */* spolocnyAdresar
```

Kopírovanie môže trvať dlhú dobu v prípade veľkého počtu súborov, ktorý nie je problém dosiahnuť.

8. Zmena algoritmu prehľadovania na serveri

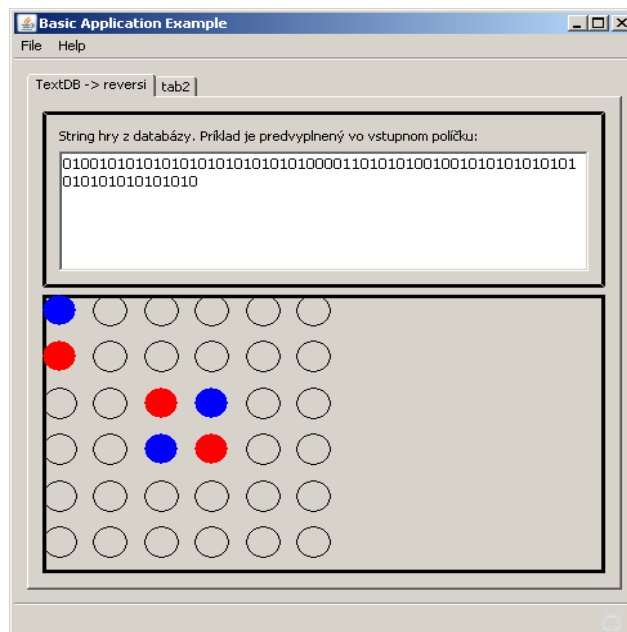
Algoritmus prehľadovania na serveri je "skrytý" v jedinej funkcii (processGameResult() - ref). V podstate je to klasický minimax. Ak príde výsledok od klienta, už je ohodnotený uzol. Algoritmus má potom tieto kroky:

1. uloženie výsledku uzla do databázy
2. ak má uzol ohodnotených všetkých susedov, tak pokračujeme ďalším krokom, inak koniec
3. rekurzívne vyhodnocujeme rodiča, pod a druhého bodu má ohodnotených všetkých potomkov, takže vieme aplikovať klasický minimax algoritmus a pokračujeme prvým krokom s novým uzlom.

Už zmena algoritmu na klientovi následne predstavuje zmenu spomenutej procedúry na žiadaný algoritmus.

9. Vizualizácia

Vizualizácia bola výbornou pomôckou pri ladení projektu. Využívala sa na vizualizovanie hracích plôch uložených v databáze. Na Obr. 59 vidie rozhranie vizualiza nej aplikácie.

Obr. 59: Ukážka vizualiza nej aplikácie k databáze

Vizualizácia bola nepostrádate ná pri ladení projektu. Slúži na grafické zobrazenie stavu šachovnici z databázy. Vizualizuje hru reversi ubovolných rozmerov. Do vrchnej asti sta í vloži informáciu z databázy o stave hry a stav hry sa zobrazí automaticky. Pri nesprávnom vstupe sa nezobrazí hracia plocha. Vizualizáciu sme používali v kombinácii s nástrojom psql, ktorý umožňuje vCLI rozhraní listova tabu ky v databáze. Re azec so stavom hry sme skopírovali a vložili do polí ka vo vizualizácii.

Kódovanie stavov hry v databáze je binárne. Na každé polí ko sa využívajú dva bity. Postupnos dvoch núl znamená červenú farbu, alias prvého hrá a. Postupnos 01 znamená hrá a modrého a postupnos 10 znamená prázdne polí ko. Postupnos 11 nie je povolená.